

150 jaar

Heerensociëteit

‘De Vriendschap 1861’

150 jaar

Heerensociëteit

‘De Vriendschap 1861’

Heerensociëteit

‘De Vriendschap 1861’

Meerwaarde	4	<i>Kees Kool</i>	42
<i>Voorwoord door de burgemeester</i>		<i>Gerard Lancée</i>	43
Springlevend	6	<i>Eddy Lekahena</i>	44
<i>Inleiding door voorzitter</i>		<i>Jo Leveau</i>	45
Vriendschap in Zoetermeer	8	Tradities, feesten en partijen	46
De heeren van nu	12	<i>Koos Mast</i>	48
<i>Piet Adriaanse</i>	14	<i>Leo van Maurik</i>	49
<i>George van As</i>	15	<i>Wim van de Merwe</i>	50
<i>Henk Berkenbosch</i>	16	<i>Laurens Nagel</i>	51
<i>Freek Boermans</i>	17	<i>Guus Nolten</i>	52
<i>Evert Jan Bosch</i>	18	<i>Jan Onstwedder</i>	53
<i>Leo de Brabander</i>	19	<i>Pam Perquin</i>	54
<i>Wim van den Broek</i>	20	Goed bestuur loont	55
<i>Hans van Bijnen</i>	21	<i>Pim van Riet</i>	56
<i>Pim Daams</i>	22	<i>Peter Ruis</i>	57
De Meerbloemspeld	23	<i>Wim Scheek</i>	58
<i>Leo Dommershuijsen</i>	24	<i>Henk Schmit</i>	59
<i>Simon Feikema</i>	25	<i>Jacques Schoenmakers</i>	60
<i>Ron Forrer</i>	26	<i>Jan Strijbosch</i>	62
<i>Ton Gerssen</i>	27	<i>Jan Toet</i>	63
Toelating nieuwe leden	31	<i>Freek Veersma</i>	64
<i>Kees van de Graaf</i>	29	<i>Ad Verhagen</i>	66
<i>Willem Graver</i>	30	<i>Bob Verkerk</i>	67
<i>Arno Groenewegen</i>	31	<i>Evert Visser</i>	68
<i>Chris Hartog</i>	33	<i>Evert de Visser</i>	69
<i>Hans Hiestand</i>	34	<i>Carel van Waaij</i>	70
<i>Nico Hoogendijk</i>	35	<i>Jaap Wegner</i>	71
<i>Jan Hulsebosch</i>	36	<i>Aad van Well</i>	72
<i>Elbert Jenné</i>	37	Leden door de eeuwen heen	73
<i>Leo König</i>	39	Met dank aan	82
<i>Jules van Koningsbruggen</i>	40	Colofon	83
<i>Auke van der Kooi</i>	41		

Meerwaarde

Een honderdvijftig jaar (150) oude vereniging in de gemeente Zoetermeer is iets unieks; immers het huidige Zoetermeer is pas in 1935 ontstaan uit de samenvoeging van de dorpen Zegwaart en Zoetermeer.

Dat er omstreeks 1861 burgers (heeren) waren die een gezelligheidsvereniging begonnen, geeft aan dat er toen reeds behoefte was aan plek waar men vertrouwd en in beslotenheid met elkaar kon converseren en vriendschappen kon onderhouden onder het genot van een glaasje. Onder hen waren in de eerste jaren vanaf 1861 zes burgemeesters lid, te weten de heren Noltenius van Elsbroek, Mierop, Augustijn, Middelberg, Bos en Wegstapel.

Een gemeenschap zoals een gemeente, heeft vanouds behoefte aan samenhang en onderlinge relaties om een goed en vredig verloop van een samenleving te ondersteunen.

De ledenlijst door de jaren heen geeft een interessant beeld van de diversiteit van de leden.

Het is in mijn optiek belangrijk dat bewoners van Zoetermeer met verschillende achtergronden en disciplines elkaar ontmoeten. We zijn vaak in ons dagelijks leven gefocust op onze eigen wereld en bij de Heerensociëteit ontmoet men 'andere werelden'.

Anders dan de 'serviceclubs' die in het midden van de vorige eeuw in Nederland zijn ontstaan, is de sociëteit een gezelligheidsvereniging met zo min mogelijk formele verplichtingen. Het spreekt vanzelf dat de leden vanuit hun respectieve achtergronden veel kennis en contacten hebben, die het mogelijk maken diverse zaken in hun samenhang te zien en zonodig elkaar kunnen ondersteunen en van advies dienen.

PROVINCIE ZUID-HOLLAND.

De onderlinge band en vriendschap, die tussen de leden is ontstaan, hebben mede een bijdrage geleverd aan hun persoonlijke ontwikkeling en zo wellicht ook indirect een bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van de dorpen Zegwaart en Zoetermeer naar de huidige stad Zoetermeer.

Dat de leden het al die jaren voor elkaar hebben gekregen de vereniging in stand te houden ondanks crises, oorlogen en een bezetting is een mirakel. Het voortbestaan van de Heerensociëteit wordt naar mijn idee met name bepaald door open te blijven staan voor nieuwe impulsen en verjonging.

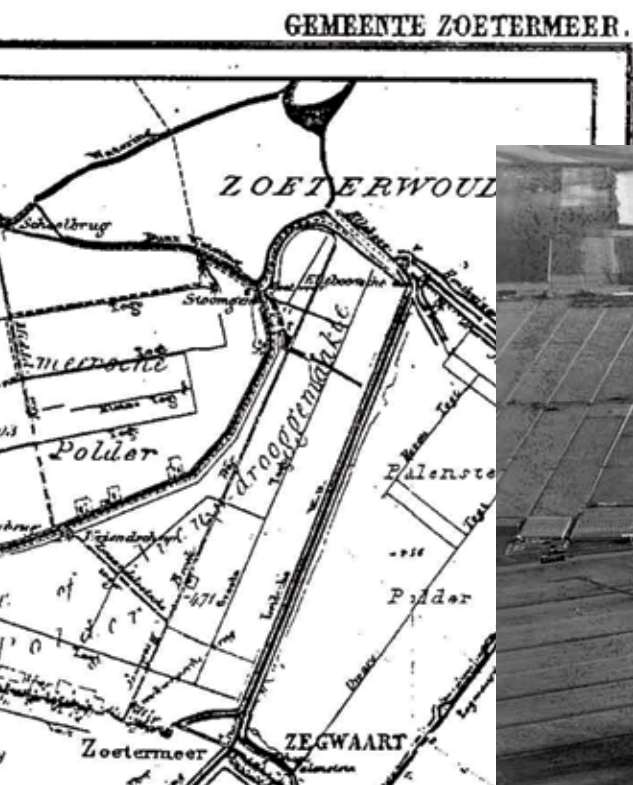
Er mag geconstateerd worden dat een vertrouwelijke omgeving waarin mensen met een brede maatschappelijke interesse en ervaring onbevangen kunnen communiceren, door de jaren heen als een meerwaarde wordt ervaren tijdens de hectiek van alle dag.

Dit jubileumboek geeft een goed beeld van de geschiedenis van de sociëteit en de huidige leden die elkaar in de sociëteit als vrienden ontmoeten.

Zoetermeer kan trots zijn op deze bijzondere jubilaris.

drs. J.B. Waaijer

Burgemeester van Zoetermeer

Springlevend

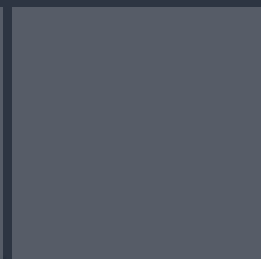
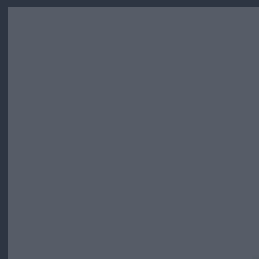
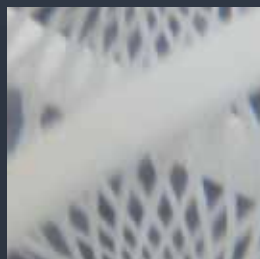
'De Vriendschap', de naam die onze vereniging al meer dan 150 jaar draagt, geeft uitdrukking aan het bindende element tussen zijn leden. Dit boek geeft u een inkijk in een vereniging, die al die jaren kans heeft gezien om een vorm van vertrouwen en vriendschap te creëren die kennelijk gezocht werd. De mensen die de vereniging vormen hebben allemaal een druk en arbeidzaam leven achter zich of bijna achter zich. Zij voelden kennelijk door de jaren heen de behoefte om zich met anderen in een ontspannen sfeer te onderhouden.

Hoewel het moeilijk is om je een voorstelling te maken van het leven van alledag van 150 jaar geleden, was er ook toen kennelijk behoefte aan elkaar ontmoeten, uitwisselen van informatie en discussie. Dat een dergelijke vereniging in Zoetermeer – de stad die pas in de tweede helft van de vorige eeuw in z'n huidige omvang is ontstaan – ondanks alle oorlogen en crises in de wereld in stand is gebleven, is op zich al een prestatie van jewelste.

Ongedwongen samen zijn, vertrouwen en respect voor elkaar zijn de elementen die de vereniging ook in de toekomst een waardige plaats zal geven in de Zoetermeerse samenleving. Als voorzitter van deze vereniging ben ik er trots op het vertrouwen te genieten van een groep mensen met een breed ervaringsveld.

Ik hoop dat u met plezier van de inhoud van dit jubileumboek kunt genieten.

Henk W.P.P. Schmit
Voorzitter

Vriendschap in Zoetermeer

Met het behalen van de honderdvijftigjarige leeftijd is de Zoetermeerse Heerensociëteit *'De Vriendschap'* nog lang niet aftands. In tegendeel, de vereniging bruist en leeft als nooit tevoren. Voor een gezelschap dat niet gebonden is door politiek, religie, andere levensbeschouwingen of gestelde goede doelen, maar die slechts de begrippen gezelligheid en verbondenheid door vriendschap in het vaandel draagt, is dit toch wel bijzonder.

Het ontstaan van de vereniging is in nevelen gehuld. De precieze datum van oprichting is niet bekend. Het jaar 1861 dat wordt aangehouden is een aanname, gebaseerd op het oudst bestaande document van de vereniging, een kasboek uit 1861 dat tot in 1995 dienst heeft gedaan. Dit 'Register van Ontvangsten en Uitgaven' is thans ondergebracht bij het Historisch Museum 't Oude Huis' in Zoetermeer.

Nog ouder?

Het kasboek vermeldt niet alleen de financiële gang van zaken, het bevat tevens de ledenadministratie. Zo krijgen we toch een indruk van de samenstelling van de vereniging. Het vermoeden dat de vereniging, of sociëteit zoals deze al spoedig in het dagelijks taalgebruik werd genoemd, al vóór 1861 actief was, blijkt uit een batig saldo over 1860 van fl. 10,99. Daarnaast vermeldt het ledenoverzicht dat er lidmaatschappen bestaan sinds 1830! Wellicht lagen de wortels misschien wel in de 'Franse tijd', want het Koninkrijk der Nederlanden bestond die dagen pas 48 jaar en Napoleon werd nog goed herinnerd. Kortom, het stichtingsjaar blijft een vraagteken, maar 1861 is zeker niet uit de lucht gegrepen.

Leden

De sociëteit ging in de negentiende eeuw van start met 24 leden. Dit was een behoorlijk aantal voor het tweelingdorp Zoetermeer-Zegwaard, dat in die dagen rond de 2500 inwoners telde. Het ledental wisselde sterk in de loop der jaren. Meestal tussen de 20 en de 30 heeren, maar er is ook een dieptepunt met slechts drie leden. Gelukkig voor korte tijd, want de weg terug werd snel gevonden. Thans, bij het 150-jarig bestaan, floreert de sociëteit als nooit tevoren en staat de teller op 52 leden, met in de pijplijn nog een aantal aspirant-leden, waarvan de aanvraag loopt en die nog niet geïnstalleerd zijn.

Wel nam de gemiddelde leeftijd van de leden toen opzichte van vroeger. Velen zijn op dit moment gekomen aan het einde van hun maatschappelijke loopbaan of genieten al van hun pensioen. In de vijftiger jaren van de vorige eeuw stonden de meeste soosleden nog volop in hun werkzame leven. Maar, net als voorheen, ontspanning en gezelligheid staan nog steeds voorop.

Huisvesting

Zonder direct te spreken van een nomadisch bestaan wisselde de sociëteit een aantal malen van verenigingsonderkomen. Waar de leden gedurende de eerste jaren bijeenkwamen is niet bekend, maar al spoedig werd de uitspanning 'De Gouden Leeuw' aan de Dorpsstraat het vaste onderkomen. Voor een periode van maar liefst bijna 100 jaar werden hier de bijeenkomsten, feesten en partijen gehouden. Daarna werd in 1960 een gastvrij onderkomen gevonden in het café 'Ons Genoegen', later omgedoopt tot 'De Meerbloem'. Daarna kwam men bijeen in andere etablissementen aan de Dorpsstraat of bij één van de leden thuis, het Bowlingcentrum (1973) en De Instuif (1975). Sinds 1988 is huize 'Akkerlust', misschien wel het fraaiste monument van Zoetermeer – sinds 1915 in eigendom van de familie Brinkers – het vaste onderkomen van 'De Vriendschap'.

Mannenclub

Alleen leden van het mannelijk geslacht kunnen lid worden van 'De Vriendschap'. Meerdere keren wordt in de ledenvergaderingen aangekaart of dit zo zou moeten blijven. Keer op keer blijkt dat het een zwaarwegend argument zal zijn bij de ballotageprocedure. Tijdens de bijeenkomsten verschijnen de leden in de kleding waarin zij zich prettig voelen. Een voorstel om voor de soosavonden het tenue jas met das voor te schrijven, wordt niet aangenomen. Wel kan de secretaris bij bepaalde gelegenheden zoals bij het ontvangen van een gastspreker, installeren van nieuwe leden of de nieuwjaarsreceptie, in de uitnodiging een kledingadvies opnemen. Bij het traditionele jaardiner, dat altijd wordt gevierd in november, verschijnen de heeren in smoking en hun partners in daarbij passende kleding.

Reglement en Statuten, evenementen

In 1954 kreeg de sociëteit de beschikking over een passend Huishoudelijk Reglement. Tien jaar later, in 1964 werd daar de procedure voor de ballotage van nieuwe leden aan toegevoegd. Meer en meer werd de behoefte gevoeld om de vereniging een officiële status te verlenen. In 1966 werd het besluit genomen om de daarvoor benodigde statuten op te stellen. Met elan ging men aan de slag. Na een aantal tussentijdse voorstellen en daaropvolgende wijzigingsvoorstellen werden de statuten in 2001 bij akte vastgesteld bij Notaris Mr. P.J.M. van Riet.

Naast deze officiële zaken werden een groot aantal evenementen gerealiseerd door speciale commissies. Wat te denken van de viscommissie, publiciteitscommissie, organisatie/feestcommissies bij het honderdjarig, honderdvijfentwintigjarig en het honderdvijftigjarig bestaan en de algemene evenementencommissie. Laatstgenoemd gezelschap is verantwoordelijk voor het succesvol organiseren van het jaardiner, de barbecue, nieuwjaarsreceptie en tussentijdse excursies en andere feestelijkheden.

Hieraan bestond en bestaat bij *'De Vriendschap'* geen gebrek, de afgelopen jaren kenden, vaak in gezelschap van de partners: visdagen, bezoeken aan Deltawerken, Verpleeghuis Zoetermeer, Dr. Neher Laboratorium, Koninklijke Bibliotheek, NOS, wijnproeverijen, Paleis Het Loo, Evenementenhal Prins Willem Alexander, Silverdome, het Boerhave Museum, het Sieboldhuis, Thuiszorg 'Vierstroom' en de grotten van Zuid-Limburg. Er waren een boottocht over De Kaag en aangrenzende wateren, lezingen over 'Parkstad in de Randstad', de Amercentrale, de Wet Maatschappelijke Ondersteuning, een zeereis met het zeilschip De Eendracht, het nieuwe erfrecht en erfbelasting, de KPN, ICT-ontwikkelingen, Regionaal Railvervoer en de fabricagekosten in China. Voor elck wat wils.

Toekomst

De situatie van het heden en de kennis van het verleden van de soos geven vertrouwen voor de toekomst. De ongebonden sfeer waarbinnen slechts de goede omgangsvormen en het respect voor elkaar randvoorwaarden zijn, is de voedingsbodem voor vriendschap, vertrouwen en waardering. De vele onderlinge contacten, die er ook zijn buiten de soosactiviteiten, zijn daarvoor maatgevend. Ook de nieuwkomers voelen zich daar wel bij en pakken het soosleven naadloos op en geven het gedachtegoed van de sociëteit door. Voor de continuïteit van de sociëteit en het ledenbestand wordt dan ook niet gevreesd. Want is het niet uniek om lid te zijn van een Zoetermeerse vereniging die al meer dan honderdvijftig jaar bestaat?

De heeren van nu

De leden van Heerensociëteit 'De Vriendschap 1861' vormen een bont gezelschap van min of meer gelijk-gestemde zielen. Het klinkt misschien vreemd, maar door het vrijblijvende karakter van de vereniging vormen de leden juist een hecht gezelschap, dat regelmatig elkaars gezelschap zoekt. Tijdens de recente soosavonden vertelden alle leden (peildatum 1 oktober 2010) over hun achtergronden en wat 'De Vriendschap' voor hen betekent. De volgende korte interviews zijn een weergave van hun verhalen.

1 Wout Aartsen, 2 Piet Adriaanse, 3 George van As, 4 Henk Berkenbosch, 5 Freek Boermans, 6 Evert Jan Bosch, 7 Leo de Brabander, 8 Wim van den Broek, 9 Hans van Bijnen, 10 Pim Daams, 11 Leo Dommershuijsen, 12 Simon Feikema, 13 Ron Forrer, 14 Ton Gerssen, 15 Kees van de Graaf, 16 Willem Graver, 17 Arno Groenewegen, 18 Chris Hartog, 19 Hans Hiestand, 20 Nico Hoogendijk, 21 Jan Hulsebosch, 22 Auke van der Kooi, 23 Kees Kool, 24 Gerard Lancée, 25 Eddy Lekahena, 26 Jo Leveau, 27 Leo van Maurik, 28 Wim van de Merwe, 29 Laurens Nagel, 30 Guus Noltén,

31 Jan Onstwedder, 32 Pim van Riet, 33 Peter Ruis, 34 Wim Scheek, 35 Henk Schmit, 36 Jan Toet, 37 Freek Veersma, 38 Ad Verhagen, 39 Evert de Visser, 40 Jaap Wegner.

Niet op de foto: Ad van den Brink, Elbert Jenné, Leo König, Jules van Koningsbruggen, Koos Mast, Pam Perquin, Jacques Schoenmakers, Jan Strijbosch, Bob Verkerk, Evert Visser, Carel van Waaij en Aad van Well.

‘Zoetermeer, mooie nieuwe stad, open samenleving’

‘Van de tweede wereldoorlog heb ik weinig gemerkt, omdat Zeeland in september 1944 al werd bevrijd. Wel ben ik met mijn ouders in oktober 1944 nog geëvacueerd, toen de Engelsen Walcheren onder water hebben gezet met het doel de haven van Antwerpen en de Schelde onder controle te krijgen. De watersnoodramp van 1953 leidde niet tot overstroming van Walcheren. De reden hiervan is waarschijnlijk dat de dijken rond het eiland na de onderwaterzetting van het eiland in 1944 zijn versterkt en het water hebben kunnen keren.

Na mijn studie in Delft heb ik in Capelle aan den IJssel gewoond en in 1974 ben ik met mijn gezin naar Zoetermeer verhuisd. Eerst in de Waterbuurt en later in Buytenwegh. Vanaf 2000 op Noordhove Eiland in een aardig geslaagd project van de Gemeente met allemaal verschillende huizen op kavels aan het water. Daar wonen we tot volle tevredenheid. Auke van der Kooi heeft mij in 2008 voorgedragen als lid van de sociëteit – wij kennen elkaar van een tennisclubje in Den Haag – en ik ben nu lid vanaf 1 januari 2009. Het aardige van de sociëteit is dat het heren zijn van uiteenlopende aard en achtergrond, brede belangstelling en enige verbondenheid met Zoetermeer. Zoetermeer had in de zeventiger jaren in de algemene opinie in Nederland geen goede naam: te veel hoogbouw, geen cultuur, slaapstad. Dat beeld is inmiddels genuanceerder. Nu is het een mooie woonstad: open samenleving, initiatieven waar inwoners bij kunnen aanhaken, cultuur, parken, de gemeente doet haar best met inspraak, het neerzetten van winkelcentra, scholen in de buurt, veiligheid.

Naast veel nieuwbouw met standaard winkelketens zijn er nog dorpse gebieden met kleine oude winkeltjes met een prettige en vertrouwde mentaliteit om je te helpen. Grote steden en het groene hart van Holland zijn dichtbij. Ik ben van plan om ook in de toekomst actief te blijven: adviseren, schrijven van artikelen en een boek. Ook sporten: fitness, tennis, golf, bridge. Daarnaast hebben politiek, geschiedenis en filosofie mijn belangstelling. De meest recente belangwekkende gebeurtenis voor mij is de voortschrijdende globalisering, gebaseerd op de informatie en communicatie revolutie die mogelijk werd door de technologische ontwikkelingen. Dat is in de afgelopen dertig jaar een geleidelijk proces geweest, waarvan de gevolgen nu heel zichtbaar en belangrijk worden. De toekomst van de sociëteit hangt af van de leden. Het is interessant van gedachten te wisselen bij een drankje en activiteiten te organiseren. Enige verjonging is niet onredelijk, maar te veel leden onder de vijftig lijkt niet wenselijk, want die zijn te druk met hun werk en hebben nog te weinig levenservaring en wijsheid opgebouwd’

*P. Adriaanse (Middelburg, 24 januari 1943)
Gehuwd met Génie Bethlehem, 3 kinderen, 4 kleinkinderen*

*HBS-B
TU-Delft, Wiskunde en Informatica*

*Loopbaan in de sector Informatietechnologie:
gestart bij Rietschoten & Houwens Rotterdam
diverse functies bij Pandata
Adjunct directeur SE Software Engineering
Vice-president bij Cap gemini*

Woont in Zoetermeer sinds 1974

Piet Adriaanse

‘Dankzij de jeugd hebben wij een toekomst’

‘Mijn leven begon met een anekdote. Naar ik heb begrepen had mijn vader een soort wedstrijd met Prins Bernhard wie het eerste vader zou worden en bij voorkeur van een zoon en bij voorkeur een zondagskind. Mijn vader won de slag op alle drie de fronten, een zoon op zondag en een paar dagen eerder dan onze huidige majesteit. Ik ben geboren en opgegroeid in de Rotterdamse wijk Kralingen.

Na de middelbare school en de militaire dienstplicht wilde ik direct aan de slag. Mijn vader had een farmaceutische groothandel met apotheek en drogisterijen. Ik stond voor de keus: studeren voor apotheker en pas daarna gaan werken of gelijk aan de slag met de drogisterijen. Ik koos voor het laatste: ‘s avonds leren en mijn drogistdiploma halen en na twee jaar kreeg ik de algehele leiding over de drogisterijen. Na een paar jaar wilde ik iets geheel anders. Ik kwam in contact met mensen uit de makelaardij en kwam tot de conclusie: dit is het.

Via makelaars in Rotterdam en Wassenaar en een projectontwikkelaar heb ik het vak geleerd en maakte ook kennis met Zoetermeer. Ik besloot, samen met mijn vrouw Anke – inmiddels ook beëdigd als makelaar – voor onszelf te beginnen. We begonnen met kantoor aan huis in Voorschoten, later in een drive-in woning in de Driemanspolder en tenslotte naar de Stationsstraat. Met onze twee kinderen, beiden ook registermakelaar, hebben we daar een mooi bedrijf opgebouwd.

Zoetermeer is een new town. Een stad die uitgroeit is tot ruim 120.000 inwoners met een kleine oude kern, weinig historie en weinig mooie oude panden. We mogen als sociëteit de familie Brinkers

wel dankbaar zijn, want wij zitten hier in Akkerlust in het mooiste historische pand van Zoetermeer. Een stad met wijken met veel dezelfde huizen en diverse verouderde bedrijventerreinen. Dat wordt het speerpunt voor de gemeente voor de komende jaren. Er wordt vol ingezet op de leefbaarheid van de wijken, waarbij gekeken wordt welke voorzieningen voor een specifieke wijk het beste zijn en er wordt geprobeerd om jongeren in de Stad te houden. De kreet ‘De jeugd heeft de toekomst’ zou je kunnen aanpassen naar ‘Dankzij de jeugd in de stad hebben wij, ouderen, een toekomst’. Jeugd zorgt voor activiteit, voor economische ontwikkelingen, voor bruis, voor zorg, voor inkomsten.

Vergrijzing is een ander speerpunt. Steeds meer Zoetermeesters zullen een beroep gaan doen op zorg. Daarvoor wordt in elke wijk een woonzorgcomplex gerealiseerd. We hebben nu een hoog voorzieningenniveau en als we dat willen houden zullen we moeten zorgen voor een levendige stad. Het aantal ouderen dat een beroep op de Wet Maatschappelijke Ondersteuning gaat doen zal de komende jaren aanzienlijk stijgen. Krimp, vermindering van aantal inwoners van Zoetermeer en dus een vermindering van de uitkering uit het Gemeentefonds kunnen we dus niet gebruiken. Bij krimp moeten de lokale belastingen omhoog. Groeien of tenminste stabiliseren van het aantal inwoners is dus de boodschap.

G. van As (Rotterdam, 23 januari 1938)
Gehuwd met Anke, 2 kinderen

Vijfjarige HBS-A
Drogistendiploma
Beëdigd makelaar
Registermakelaar

Medeoprichter Van As makelaardij

Woont In Zoetermeer sinds 1985

George van As

‘Paradijsje in Zoetermeer’

‘Ik ben geboren in het niet Fries sprekende deel van Friesland. Na mijn schoolopleiding en korte werktijd als onderwijzer moest ik in militaire dienst. Dat beviel en daarom ben ik ook langer in militaire dienst gebleven en heb tot mijn 55e deelgenomen aan herhalingsoefeningen.

Na de dienstitijd werd de ANWB mijn werkgever. Het probleem was toen om in Den Haag een huis te vinden. Ik belde echter een Zoetermeerse makelaar op een vrijdagochtend en ’s middags kon ik kiezen uit een aantal woningen. We kregen een flat in de Driemanspolder. Toen waren er nog gele koolzaadvelden tot in Voorburg. Vier jaar later zijn we verhuisd naar de Wijnberg (Meerzicht); daar werden we de burens van Gerard Lancée. Daarna zijn we naar de koepelbuurt gegaan. Gerda, mijn 2 jongens en ik hadden het hier erg naar ons zin.

Bij de ANWB was ik verantwoordelijk voor in- en externe communicatie, later kwam daar ook P&O bij. Dat was niet mijn vak, maar ik had gelukkig mensen om me heen die daarin geschoold waren. Ik werd directeur en moest me verantwoordelijk voelen voor alle personeelsleden. Plezierig was wel dat ik me dicht bij de algemeen directeur bevond. Regelmatig schoof hij me ‘klussen’ toe.

Zo werd ik adviseur van het Wereld Natuurfonds en later lid van hun hoofdbestuur. Bij de ANWB had ik ledenwerving in mijn portefeuille en heb me daar ook voor ingezet bij het WNF. Toen ik erbij kwam had het fonds circa 60.000 donateurs; toen ik in wegging waren dat er 800.000. Ik was ook adviseur van de Koninklijke Jaarbeurs in Utrecht bij de organisatie van tentoonstellingen. Verder was ik nog voorzitter van de Persprijs Toerisme en zat ik in de jury van Reclameprijzen. Ik was lid van een stuurgroep ‘Vrouwen in een leidinggevende positie’. De voorzitter van die club was Sybille Dekker, directeur van Algemene Werkgeversvereniging Nederland. Ella Vogelaar, Ina Brouwer en Gerlach Cerfontaine waren medeleden van de stuurgroep. Van deze mensen heb ik veel opgestoken. Ik was lid van de Rotary’s Gravenhage en in combinatie met mijn werk dus veel gericht op het Haagse. Met Zoetermeer had ik in die tijd niet zoveel.

In 1999 ben ik lid geworden van Heerensociëteit ‘De Vriendschap’. Gerard Lancée en Auke van der Kooi hebben me voorgedragen. Ik voel me zeer wel bij de sociëteit, erg plezierig, zeker na mijn pensionering. Ik kreeg op deze manier meer contacten in het Zoetermeerse. Mijn vrouw en ik golfen heel graag. Wij reizen veel en op onze reizen nemen we de golfattributen altijd mee.

Onze tuin aan de rand van ons zwembad noemen we ons paradijsje.’

H.R. Berkenbosch (Noordwolde, 19 november 1941)

Gehuwd met Gerda, 2 kinderen, 4 kleinkinderen

Pedagogische Academie (Kweekschool) Heerenveen

Onderwijzer

Officier Aan- en Afvoertroepen en Officier Voorlichting

Directeur Personeel en Organisatie,

In- en Externe Communicatie ANWB

Woont in Zoetermeer sinds 1970

Henk Berkenbosch

'Kansarme jongeren weer aan het werk krijgen'

Bij het begin van mijn studie dacht ik echt dat elektrotechniek mijn studie was. Dat bleek dus niet het geval, want ik was buitengewoon onhandig. Ik heb geen enkel gevoel voor werkplaatstechniek. Tijdens het tentamen werkplaatstechniek heb ik mijn werkstuk in een draaibank geplaatst en de bank met 3000 toeren per minuut aanzet; alleen de klauwsleutel zat er nog in. Gevolg: de sleutel vloog door het dak van de werkplaatshal. De professor concludeerde: dit wordt nooit wat met die vent. Ik heb een paar natuurkunde, wiskunde en theoretische elektrotechniek tentamens gedaan en ben daarna in militaire dienst gegaan, waar ik officier ben geworden in de verbindingdienst.

Mijn eerste baantje was bij Pakhoed. Als econometrist kom je in aanraking met het echte bedrijf en ik legde uit dat er met mijn modelletjes kon worden verdiend. Maar men was daar nog niet rijp voor. Later bij Eurowoning lukte het wel. Met de bouwplanning kon veel geld worden verdiend.

Na zes maanden kreeg ik de gelegenheid een eigen bureau voor onderzoek en statistiek op te richten (BSO Bureau voor Statistiek en Onderzoek van het verzekeringsbedrijf). Na acht jaar ben ik overgestapt naar De Stad Rotterdam, waar ik later als secretaris van de Raad van Bestuur nauw betrokken was bij de overname door Fortis. Met het pensioenfonds werd geregeld dat ik met mijn 60^e met pensioen kon.

*F.J.J. Boermans (Zeist, 13 september 1943)
Gehuwd met Netty, 3 kinderen, 6 kleinkinderen*

*HBS-B
TU Eindhoven, Elektrotechniek
Erasmus Universiteit, Econometrie*

*Econometrist, Pakhoed
Oprichter, BSO Bureau voor Statistiek en Onderzoek
van het verzekeringsbedrijf
Financieel Directeur, Stad Rotterdam*

Woont in Zoetermeer sinds 1970

Na mijn pensionering ben ik nog enkele jaren commissaris geweest bij DAS Rechtsbijstandverzekeringen. In Zoetermeer ben ik voorzitter geweest van de Stichting Cityteam; dat is een ideëel project dat zich inzet om kansarme jongeren weer aan het werk te krijgen.

De reden dat ik ben verhuisd naar Zoetermeer is dat mijn bedrijf BSO veel computerwerk moest laten doen bij IBM en die zat in Zoetermeer. Nu wonen we aan het Munnikenland, dicht bij het mooie Westerpark.

In 2010 ben ik lid geworden van Heerensociëteit 'De Vriendschap', ik werd voorgedragen door Freek Veersma en Willem Graver

Freek Boermans

‘Regelmatig soosbezoeker, maar probeer er meer te zijn’

‘Toen wij wilden trouwen was er in Den Haag nog woningnood. Gelukkig kwam ik een directeur van Nutricia tegen en die wees ons op de mogelijkheden in Zoetermeer. Wij wisten niet waar dat lag. Zo kregen we een nieuw flatje aan de Dr.J.W. Paltelaan. Vanaf het begin hebben we ons in Zoetermeer thuis gevoeld. Later hebben we nog gewoond in de Driemanspolder. In 1975 hebben we de kans gekregen een stukje bouwgrond te kopen in de wijk Meerzicht. We hebben een huis laten bouwen door Jan Dekker, in die tijd alom bekend in Zoetermeer. We wonen daar nu al 35 jaar; we willen er liefst niet weg en hopen er nog lang te blijven.

Tot aan mijn pensioen heb ik gewerkt bij het Ministerie van Financiën. Na mijn aanstelling ging ik al vrij vlot naar de Directie Internationale Fiscale Zaken. Daardoor ben ik heel veel op reis geweest naar het buitenland, naar Brussel en andere steden, vooral in Europa. Dat is een mooie tijd geweest. Na mijn pensionering heb ik nog vrij veel gedaan voor een internationale organisatie in allerlei uithoeken van de wereld, zoals Tanzania, Nepal, Vietnam, Oost-Europa, Singapore. Die landen vroegen geld aan het IMF en dat stelde als voorwaarde dat ze een modern belastingstelsel moesten invoeren. Mijn opdracht was een aantal mensen volgens de formule ‘teach the teacher’ te leren hoe je een btw-stelsel moet toepassen.

Cocky heeft nog even gewerkt bij Nutricia en les gegeven op huishoudschool De Dobbe. Nadat de kinderen er waren, heeft zij zich voornamelijk bezig gehouden met het culturele gebeuren in Zoetermeer. Zij heeft gezeten in de besturen van de Seghbloem (programmeerde in de Graanschuur) en het Stadstheater. De cultuur heeft nog steeds onze belangstelling.

*E.J. Bosch (Tilburg, 26 augustus 1930)
Gehuwd met Cocky, 2 kinderen, 2 kleinkinderen*

Belastingacademie Rotterdam

Plv. Directeur-Generaal, Ministerie van Financiën

Woont in Zoetermeer sinds 1961

In mijn hele leven heb ik veel gesport (tennis, hockey, golf) en ook bestuurlijke functies daarin vervuld. Op dit ogenblik tennis en golf ik nog regelmatig.

In 1967 ben ik lid geworden van de Heerensociëteit; die zat toen in de Meerbloem in de Dorpsstraat. In die periode had iedereen het nog over de viering van het 100-jarig bestaan in 1961. Dat was dus grandioos en bijzonder geweest! Leden in die tijd waren onder andere Jan Ruis, Henk de Bruijn, Joop Meerburg, Piet Rademaker, Ad Nuhn, Jan Borremans en Kornman. Mijn belangstelling voor de sociëteit liep na die tijd wat terug, maar na de verhuizing naar Akkerlust bloeide dat weer op. Er werd veel gebridget, maar daar houd ik niet zo van, want dan is er geen ruimte voor een praatje. De sociëteit is weer levendiger geworden. Ik ben een ‘regelmatige’ bezoeker. Dat betekent één keer per jaar, maar ik zal proberen wat vaker te komen.’

Evert Jan Bosch

‘Vinger aan de pols bij gemeentelijke ontwikkelingen’

‘Ik ben 64 jaar en pas aangesloten bij de sociëteit. Oorspronkelijk kom ik uit Den Haag, uit een gezin met 6 zussen; het is dus logisch dat ik de technische kant van de huishoudelijke werkzaamheden voor mijn rekening moest nemen. Misschien is dat wel de reden waarom ik de techniek ben ingegaan.

Ik ben 44 jaar ingenieur bij Rijkswaterstaat geweest. De ontwikkelingen binnen Rijkswaterstaat hebben me steeds geboeid. Ik ben er in 1963 begonnen. Toen was net het herstel van de vernielingen uit de oorlog een beetje overwonnen en kwam de grote expansie in het rijkswegennet. Ik heb er dan ook een heerlijke tijd gehad en grote projecten mogen begeleiden zoals de twee Van Brienenoordbruggen en de Beneluxtunnel. In een fase dat wij als ingenieursbureau van de overheid alles mochten voorbereiden, we deden alles zelf met uitzondering van het bouwen. Ik heb het grote genoeg gehad volop met mijn neus in het werk te zitten en heb me nooit ambtenaar gevoeld. Als ik nu in Nederland rijd, zie ik nog de vele projecten waar ik de nodige anekdotes en dingen heb meegemaakt. Tegenwoordig is het rijk terugtrekkend en laat veel aan de markt over, maar dat betekent voor de ingenieurs van Rijkswaterstaat dat ze meer op afstand bezig zijn.

Leo de Brabander

Naast mijn werk ben ik altijd heel betrokken geweest bij de school van de kinderen, eerst de ouderraad en later bestuurslid van de SKOZ (Stichting Katholiek Onderwijs Zoetermeer). Daarna verbonden aan de Nicolaasparochie. Daar heb ik een mooie bijdrage kunnen leveren aan de bouw van de Taborkerk in de wijk Noordhove.

Vanaf 1989 ben ik tot voor kort voorzitter geweest van het bestuur van de woningcorporatie ‘De Goede Woning’. In die periode is er veel bijgebouwd in Zoetermeer. Dat deden we aanvankelijk samen met de twee andere corporaties in Zoetermeer. Ik ben nog nauw verbonden met ‘De Goede Woning’.

Vervolgens ben ik begonnen met bouwactiviteiten voor de Nicolaasparochie. Het parochieel centrum aan de Dorpsstraat is nodig aan vervanging toe, De gemeente is fors bezig met de ontwikkeling van de culturele as en wil graag de grond van het pastoorsbos, dat aan de Dobbe ligt, in eigendom verwerven. De parochie is bezorgd over de verdere ontwikkeling van de begraafplaats, die aan het pastoorsbos grenst. Ik ben in overleg met de gemeente bezig dat in goede banen te leiden. We proberen binnen de parochie daar een nieuw centrum neer te zetten dat past binnen de verdere ontwikkeling van Zoetermeer. Tenslotte ben ik op dit ogenblik lid van het bestuur van de Bibliotheek Zoetermeer.

Ik heb na mijn pensionering een aantal activiteiten afgestoten en daardoor zijn de contacten minder geworden. Daarom wil ik ook binnen de sociëteit mijn gezicht laten zien en nieuwe contacten opbouwen. Dat vind ik erg belangrijk.

L.N.G. de Brabander (Den Haag, 28 juni 1945)

Gehuwd met Leny, 2 kinderen, 1 kleinkind

HTS en NIRIA, Civiele Techniek

Registeringenieur Rijkswaterstaat

Woont in Zoetermeer sinds 1980

‘Ik kom hier heel graag’

‘Ik groeide op in Voorburg in een groot gezin met 9 kinderen. De herinneringen aan mijn jeugd hebben mede invloed gehad op mijn latere beroepskeuze. Mijn vader had samen met zijn broer een agenturenfirma op het gebied van gereedschappen en sanitaire artikelen. Zij hadden in die jaren de vertegenwoordiging van een aantal fabrikanten in deze sector in Nederland, zoals voor geisers en gereedschappen. Later ben ik ook in het bedrijf gekomen. Het kantoor was in het Bezuidenhout en is in 1944 tijdens het bombardement totaal verwoest.

In de oorlogsjaren liepen de inkomsten uit de zaak sterk terug, omdat er nauwelijks iets te importeren was. Omdat er toch brood op de plank moest komen, zijn zij toen zelf tijdelijk de materiaalsoort Philplug gaan produceren. In die tijd kende je nog niet de huidige kunststof pluggen om boorgaten op te vullen. Men werkte toen veelal met dit speciale vezelproduct, dat vochtig gemaakt werd en in de muur verharde. In een bedrijfspand aan de Prinsegracht in Den Haag werd met deze activiteit gestart.

Ik kan mij nog herinneren dat het in die hal enorm stonk en dat er door de rondstuivende vezels bepaald geen sprake was van gezonde lucht. Ik denk dat dit bij de huidige milieueisen niet mogelijk was geweest.

Wim van den Broek

Na de oorlog heb ik de lagere school ingehaald en ging vervolgens naar de kostschool (HBS) in Roermond. Na het behalen van het diploma in militaire dienst en daarna twee jaren praktijkervaring opgedaan bij een groothandel in Den Haag. Vervolgens in Duitsland productkennis vergaard in Remscheid (centrum van de gereedschappenindustrie, vooral handgereedschappen) en Oberndorf (meetgereedschappen voor de metaalbewerking).

Op 25-jarige leeftijd kwam ik in dienst bij de zaak van mijn vader. We vertegenwoordigden gereedschapslijnen uit Duitsland, de USA en Engeland en leverden voornamelijk aan de groothandel in ijzerwaren en gereedschappen en aan de technische groothandel voor industrieleveringen. Later moesten we, gedwongen door veranderingen in de markt, overgaan naar voorraadhoudend agent.

Samen met mijn broer, die veertien jaar jonger was dan ik, heb ik het bedrijf van mijn vader voortgezet. Toen mijn broer na een aantal jaren overleed, betekende dat voor mij doorgaan tot mijn 72e jaar. Daarna heb ik het bedrijf overgedragen aan mijn neef, de derde generatie. Tegenwoordig is het bedrijf gehuisvest in Oosterhout.

Tijdens mijn verblijf in Duitsland leerde ik mijn vrouw Christel kennen. In 1963 zijn we getrouwd. Tot 1979 woonden we in Rijswijk, daarna in Zoetermeer met erg veel plezier. Ons woonplezier is enige tijd verpest geweest door de gifuitstoot van het bedrijf Sterigenics. Via een actiecomité is dit bedrijf inmiddels uit Zoetermeer verdwenen.

Ik ben lid van de sociëteit geworden via mijn sponsor Toon Koenraad. Ik kom hier heel graag.’

W.P.C. van den Broek (Den Haag, 25 februari 1935)
Gehuwd met Christel

HBS
Praktijkervaring/productkennis bij enkele bedrijven in Duitsland
Directeur Technisch Handelsbedrijf

Woont in Zoetermeer sinds 1979

‘Cultuur is belangrijk voor de leefbaarheid van onze stad’

Ik kom uit een arm katholiek gezin. Na de HBS in Breda moest er gewerkt worden, want er was geen geld voor verdere studies. Ik vond het belangrijk voor mezelf een andere ontwikkeling mee te maken en wilde uit het milieu. Ik schreef brieven naar grote bedrijven (Shell, Philips, Unilever, PTT). Ik kon overal beginnen, maar moest eerst in militaire dienst. Ik kreeg een reactie van de PTT waarin stond dat ik in Den Haag moest zijn bij de managementopleiding. Ik kwam door alle testen en examens heen en ben aan de Hogere Managementopleiding van KPN begonnen.

Tussendoor ben ik in militaire dienst gegaan. Ik werd geselecteerd voor de Officiersopleiding Cavalerie en daarna voor Legerluchtwaarnemer. Dat was een gouden tijd.

Na de managementopleiding koos ik voor een commerciële functie bij Telecom. Dat was de eerste commerciële functie bij KPN. Daar werd in die tijd raar tegenaan gekeken. We begonnen de eerste reclamecampagnes, de eerste assortimentsvernieuwingen en de eerste telefoonwinkels.

Na de commerciële activiteiten kreeg ik de kans bij de grote internationale automatiseringsprojecten aan de slag te gaan. Eerst in Indonesië, daarna bij het vormen van internationale allianties, business development en partnerships met bedrijven over de hele wereld.

Hans van Bijnen

Ik ben altijd heel erg geïnteresseerd geweest in kunst en cultuur. Ik tennis en golf. In het culturele veld heb ik een aantal bestuursfuncties: voorzitter van Terra Art Projects, bestuurslid van de Vrienden Kunst en Cultuur Zoetermeer, bestuurslid van het Thrillerfestival, lid van de programmaraad van KIZ (Kenniseconomie & Innovatie Zoetermeer, die probeert het ICT-karakter van Zoetermeer te koppelen aan nieuwe ontwikkelingen), lid van de RvT Stadsmuseum en lid van de ledenraad van de RABO bank.

Met de culturele instellingen pakken we de cultuurnota aan in Zoetermeer. We proberen dat verder te krijgen via het Cultureel Manifest en dat om te zetten naar een Cultuur Economische Agenda.

Ik maak me wel eens druk om de toekomst van Zoetermeer. Een bouwstad die de woonfunctie goed heeft georganiseerd in de wijken. Maar als je kijkt naar de toekomst en ziet dat de stad meer heeft geïnvesteerd in kwantiteit dan in kwaliteit, dan zal aan dat laatste wat meer moeten gebeuren. In toenemende mate wordt erkend dat Cultuur ook van belang is als vestigingsfactor voor bedrijven. Dat is een positieve ontwikkeling.

De mooiste plek in Zoetermeer vind ik de koepeltjeswijk, heel klein, heel groen en tegen het Westerpark aan. Niek van der Wel en Eddy Lekahena hebben mij destijds gevraagd om lid te worden van de Heerensociëteit. Ik ben hier graag lid. De partnerbijeenkomsten met de dames bevallen mij ook zeer goed en ik houd dan ook een pleidooi voor meer van dit soort activiteiten.’

*J. M. C. B. van Bijnen (Breda, 30 december 1945)
Gehuwd met Yolande Rozie, 3 kinderen, 2 kleinkinderen*

*HBS-A
Hoger Managementopleiding KPN
KPN Contextmanagement, International Management*

*Telecom, commercieel manager
Diverse functies KPN automatisering, voornamelijk buitenland*

Woont in Zoetermeer sinds 1978

‘Sociëteit voor mij warmste plek van Zoetermeer’

‘Mijn vrouw Kitty ken ik al vanaf dat ik een jaar of 6 was. Haar tante was onze buur in de Betuwe en zij kwam daar vrijwel alle vakanties. Mijn vader had een kuiperij. In die tijd had je in de Betuwe jamfabrieken die allemaal met vaten werkten en die moesten regelmatig gerepareerd worden. Een stapel van circa 400 vaten was voor ons kinderen een heerlijk speelterrein.

Op het Canisius College in Nijmegen heb ik een uitstekende tijd gehad met een prima opleiding. Daar zaten ook leerlingen met bekende namen: Van Mierlo, Lubbers en Van Agt. Na de middelbare school ging ik samenwonen met Kitty in Amsterdam, in die periode heb ik wiskunde MO A en B gestudeerd in de avonduren. Vervolgens heb ik nog een jaar wiskunde gedoceerd aan een privé-lyceum.

Voor de nieuwe Heineken-brouwerij hebben we samen met professor De Leve een model ontwikkeld om te bepalen waar die brouwerij zou moeten komen. Criteria waren o.a. waarin Nederland het meeste bier werd gedronken en waar moet je het allemaal naar toebrengen. We kwamen uit bij Alphen. Heineken wilde eerst bouwen in Groningen vanwege de daar te krijgen subsidie. Uiteindelijk is het Zoeterwoude geworden. Zo kwam voor ons ook Zoetermeer in zicht.

In die tijd (1970) ben ik lid geworden van de Heeren-sociëteit, voorgedragen door mijn toenmalige buurman Cees Kool.

In 1982 kwam ik bij Gist Brocades in Delft. Ik kreeg de verantwoordelijkheid voor Gist Brocades world wide. Dat waren 23 landen. Voor al die landen hebben we één automatiseringssysteem ontwikkeld en geïmplementeerd.

De mooiste plek van Zoetermeer vind ik het Westerpark; wij wonen aan de rand daarvan en met veel plezier. De warmste plek van Zoetermeer vind ik hier bij de sociëteit.

Mijn grootste hobby is de muziek. Ik heb circa 40 jaar jazz gespeeld. Eerst in Amsterdam bij Boy Edgar’s Big Band en daarna hier in Zoetermeer weer oude jazz-muziek opgepakt. Eerst heb ik een dixieland orkest opgericht, waarin ook een aantal mensen speelden die lid waren van de sociëteit (Hans Hiestand, Elbert Jennée). Daarna heb ik gespeeld in onder meer de Old Swing Society in Wassenaar en bij Ted Easton. In vrijwel alle orkesten als gasttrompettist, omdat ik veel op reis was.’

*M.G. Daams (Andelst, 2 juni 1939)
Gehuwd met Kitty, 2 kinderen, 4 kleinkinderen*

*Canisius College HBS-B
Wiskunde MO A en B GU Amsterdam
GU Amsterdam, operational research
(mathematische besliskunde)*

*KPMG, automatisering
Heineken, hoofd technisch wetenschappelijke afdeling
Gist Brocades, team manager automatisering*

Woont in Zoetermeer sinds 1968

Pim Daams

De Meerbloemspeld

Sinds 2008 kunnen de ereleden van *'De Vriendschap'* zich tooien met de gouden zogenoemde Meerbloemspeld.

De speld is een ontwerp van Corinne van Kamp, die zich liet inspireren door het blazoen van de Zoetermeerse Rederijderskamer 'De Meerbloem' van weleer.

Ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van de vereniging heeft het bestuur van *'De Vriendschap'* besloten om alle leden van de sociëteit een speldje aan te bieden. In zilver weliswaar, want de gouden uitvoering van deze speld blijft voorbehouden aan ereleden. Verschil zal er altijd zijn.

Ereleden

De vereniging kent het erelidmaatschap voor leden die zich op bijzondere wijze verdienstelijk hebben gemaakt voor het welzijn van de sociëteit. Met deze onderscheiding wordt bepaald niet wild omgesprongen, hetgeen al iets zegt over de waarde die er aan toegekend wordt. De eer viel ten beurt aan de heren H. Balvert (1969), J.F.A.M. Borremans (2000), C.P. Kool (2002), S. Feikema (2008) en A.J.M. van Well (2009). De laatste drie genoemden ontvingen daartoe tevens de gouden speld, die sinds kort aan mannen van hun kaliber wordt uitgereikt.

Onderscheiding Aad van Well als erelid (2009)

‘Met vele soosleden een hechte band’

‘We wonen in Veldhoven, niet te ver van Mönchengladbach, waar dochter, schoonzoon en twee kleinzoons wonen. Na de middelbare school en het vervullen van de dienstplicht bij de Koninklijke Marine ben ik in dienst getreden bij Philips in Eindhoven om daar een werktuigbouwkundige en economische opleiding te volgen. In 1958 kregen we via Philips een huis in Veldhoven en zijn we getrouwd. Kort daarop verhuisden we naar België in de nabijheid van Wavre om daar bij Philips Wavre de fabricage van professionele apparatuur op te zetten. Na een paar jaar keerde ik weer terug naar Eindhoven in verband met de oprichting van een fabricagegroep voor grote professionele projecten, onder meer de afstandsbeheersing van de gasdistributie in Nederland en de installatie van de Kerncentrale in Dodewaard, die er nu niet meer staat zoals u weet. We zijn in Zoetermeer komen wonen in verband met mijn werkzaamheden in de personeels- en organisatiesector bij Philips Electrologica in Rijswijk en bij Philips Van der Heem in Den Haag. Daarna heb ik tot aan mijn pensionering in Eindhoven werkzaamheden verricht in de personeels- en organisatie sector, onder meer bij Philips International op het hoofdkantoor van Philips.

Na mijn pensionering heb ik nog een aantal freelance activiteiten verricht zoals outplacement bemiddeling van leidinggevende technici en de invoering van een honoreringssysteem bij een bouw- en onderhoudsbijdrage in Spijkenisse.

In Zoetermeer woonden we eerst in een BOB-huis in de Driemanspolder. Later bouwden we ons eigen huis op de Heijermanshove. Om dichterbij mijn dochter te wonen en omdat we de omgeving nog goed kenden hebben we er uiteindelijk voor gekozen om weer te gaan wonen in Veldhoven.

In 1977 werd ik lid van de Heerensociëteit, voorgedragen door Jan Onstwedder. Toen wij naar Veldhoven verhuisden wijzigde mijn actief lidmaatschap als sooslid naar buitenlid. Juist door de vele dinsdagavonden in de Meerbloem heb ik Zoetermeer leren kennen en waarderen. Bij onze komst was het nog echt een dorp, iedereen groette iedereen en contacten werden snel gelegd. Met vele leden van de soos ontstond een hechte band. Ook toen maakten we uitstapjes, waarvan de vis/vaartochten met de boot van Gerard Brinkers mij altijd bijzonder goed zijn bevallen. Voor onze dochter is Zoetermeer een bijzondere groeiplaats geweest. Sport zoals hockey en zwemmen, maar ook cultureel, ze leerde spelen op de dwarsfluit en de harp. Ik heb meegewerkt aan het ontstaan van de Golfclub Zoetermeer. Zo af en toe komen we nog wel eens in Zoetermeer, maar de afstand is groot. De secretaris houdt me via internet op de hoogte van de soosactiviteiten en dat stel ik heel erg op prijs.’

L. W.F. Dommershuijsen (Rotterdam, 18 januari 1929)

Gehuwd met Dicky

1 kind, 2 kleinkinderen

HBS-B (diploma in 1949)

Werktuigbouw en Economie Philips Eindhoven

Hoofdkantoor Personeelszaken Philips International

Woonde in Zoetermeer van 1970 tot 1994

Woont thans in Veldhoven

Leo Dommershuijsen

‘Gemêleerd gezelschap’

‘Ik ben geboren op 6 december 1932. Mijn wieg stond in Midlum, een van de elf dorpen van Frankeradeel.

Op 12 november 1952 werd ik ingelijfd bij het Regiment Infanterie Johan Willem Friso in Assen. Na de basisopleiding ging ik naar de school voor reserve officieren infanterie in Ermelo. Deze school is achteraf gezien typisch zo’n geval waarvan je zegt de wereld is klein. Commandant van de school was Kolonel Lach de Bère, de vader van ons oud-lid Philip Lach de Bère. Een van de officieren was ene Luitenant Scholten, ons oud-lid Rijk Scholten. Er liep ook nog een leerling rond met de naam Laurens Nagel, dit behoeft geen nadere toelichting.

Na één van mijn overplaatsingen naar de transportgroep in Breda, ontmoette ik aldaar Annemiek. Wij zijn in 1970 getrouwd. Ik was intussen weer in Den Haag. Het was in die tijd moeilijk aan woonruimte te komen, zeker in Den Haag. Wij hebben toen gekozen voor Zoetermeer.

De mooiste plek in Zoetermeer is bij mij thuis, maar ook zittend bij Dekker Sport in ‘de Olifant’, met uitzicht op het Hoekstrapark en de Watertoren, vind ik een heel mooie plek.

In 1987 ben ik bij de Heerensociëteit geïntroduceerd door Bob Verkerk en Joop Lacunes. Dat was wel leuk, want in mijn beroep zat ik vrijwel alleen in militaire kringen en hier had je een zeer gemêleerd gezelschap. Voor wat de toekomst van de sociëteit betreft: in een stad met 120.000 inwoners kun je best een soos hebben met 100 tot 200 leden. Maar ik zou toch voor willen stellen het kleinschalig te houden met een maximum van ongeveer 60 leden.’

S. Feikema (Midlum, 6 december 1932)

Gehuwd met Annemiek

HBS

Pedagogische Academie

Beroepsmilitair, SROI – SRO-ART, Bureau Zeevervoer/Binnenscheepvaart

Docent EVO

Adviseur Havenschap Delfzijl

Bestuurslid National Defense Transportation Association

Erelid US Army Transportation Corps

Woont in Zoetermeer sinds 1970

Simon Feikema

'Fijne club met lange traditie, moet zo blijven'

'Mijn vader was chef-redacteur bij 'Het Vrije Volk'. Dat betekende dat ik in mijn jeugd verschillende malen ben verhuisd van stad, respectievelijk van Haarlem naar Kijkduin, Amsterdam, Arnhem en Voorburg. Mijn beroep is architect. Na mijn afstuderen ben ik naar Stockholm gegaan, waar ik mijn eerste ervaringen opdeed bij een architectenbureau. Na terugkeer in Nederland heb ik mijn dienstplicht vervuld. Dat vond ik niet leuk, maar heb daar toch een hele interessante tijd gehad. Na de officiersopleiding bij de Genie in Soesterberg en de ABC-school (Atomair Biologische en Chemische oorlogsvoering) in Breda, werd ik naar Apeldoorn gestuurd. Daar zat de staf van het 1e legercorps. Het was 1961/1962, een spannende tijd (crisis om Cuba). Er werd veel geoefend, voornamelijk in Duitsland en ik kon weinig naar huis.

Na de dienstplicht heb ik eerst gewerkt bij een architectenbureau in Den Haag voor ik terechtkwam bij het architectenbureau Groosman Partners in Rotterdam. Bij dit bureau heb ik in 30 jaar vele projecten ontworpen, onder andere veel sociale woningbouw door heel Nederland (in Zoetermeer alleen al circa 2000 woningen verdeeld over 18 projecten, alsmede enige utilitaire projecten (Kantoor Van Lanschot Bankiers aan de Van Leeuwenhoeklaan), de renovatie van het Zoetermeerse stadhuis, de verbouwing van de publiekshal, de nieuwbouw van de Stadhuistoren, met de vleugels waarin de ANWB en het Hoofdstadskantoor gevestigd zijn). Een van mijn grootste projecten was het complex voor de Luchtverkeersbeveiliging op Schiphol-Oost, via het winnen van een prijsvraag. Een geheel selfsupporting wereld van waaruit alle luchtverkeer naar, van en over Nederland wordt gestuurd.

Vandaag de dag blijf ik nog steeds ontwerpen, maar alleen de dingen die ik leuk vind, zoals bij voorbeeld meubels.

Ik heb veel nevenfuncties gehad, zoals de Raad voor Overleg Monumentenbeleid, Stichting Innovatie Woningbouw, Welstand Leidschendam, voorzitter Welstand, Beschermd Stadsgezicht en Monumenten in Gouda, Voorzitter Welstand in Zoetermeer, Voorzitter Bestuur Academie van Bouwkunst in Rotterdam.

Na ons trouwen in 1964 hebben wij in Rijswijk gewoond, voordat we in Zoetermeer een van de koepeltjeswoningen betrokken.

Twaalf jaar geleden ben ik uit het bureau gestapt en was er pas tijd voor de Heerensociëteit. Ik ben voorgedragen door Elbert Jenné en Koos Meulenkamp. De sociëteit vind ik een aardige club vooral door de lange traditie en het ontbreken van verplichtingen. Dat moet zo blijven. Het zijn heren van stand met een groot 'Bommelgehalte', maar het zou leuk zijn als er in de toekomst wat meer 'Tompoesgehalte' zou komen. Als u begrijpt wat ik bedoel.

Zoetermeer ligt centraal in de Randstad. Als de bereikbaarheid van de stad beter zou zijn, kon het een 'hotspot' in plaats van een slaapstad worden. De mooiste plek in Zoetermeer is voor mij de heemtuin in het Westerpark.'

R. Forrer (Haarlem, 27 december 1936)

Gehuwd met Carla
2 kinderen

Architect BNA
Bestuursvoorzitter Groosman Partners B.V. Rotterdam

Woont in Zoetermeer sinds 1973

Ron Forrer

‘Het gaat erom het leven tot iets moois te maken’

Mijn vrouw komt uit Stiens (Friesland). Dat betekent dat er thuis ook Fries wordt gepraat. De kinderen zijn dan ook tweetalig opgevoed. Wij kwamen in Zoetermeer terecht door mijn werk bij Nutricia als hoofd van het Centraal Ontwikkelingslaboratorium (COL) met afdelingen voor groenten, zuivel en granen. Nutricia had ook een fabriek in Bornem (België). Bij een mankement in die fabriek ben ik zelf op onderzoek uitgegaan om alles te controleren. Daarbij ben ik met mijn arm in een machine gegaan, met gevolg dat ik eerst drie vingers verloor. In het ziekenhuis was het geluk dat in België veel expertise aanwezig was in het fijn mechanisch werk. Door de wielrennerij was men vrij goed in dit soort operaties; de drie vingers werden er weer opgezet.

Vanaf 1975 ben ik dus werkzaam in de food industry. In die periode heb ik circa drie jaren gewerkt in de Verenigde Staten. Vanaf 2004 ben ik bij een aantal bedrijven in die sector werkzaam als interim manager.

In 1987 ben ik lid geworden van de sociëteit, voorgedragen door Cees Kool. Ik was in die tijd veel onderweg voor mijn werk, waardoor er weinig tot geen ruimte was voor de sociëteit. Om die reden heb ik in 1996 mijn lidmaatschap opgezegd. In 2009 ben ik door Laurens Nagel en Peter Ruis opnieuw voorgedragen en weer lid geworden.

Onlangs ben ik uit persoonlijke interesse gestart met cursussen filosofie en kerkgeschiedenis aan de Erasmus Universiteit en de Haagse Hogeschool. Verder zijn mijn persoonlijke interesses divers: zwemmen, waterpolo, tennis, hardlopen, zeilen, golfen en als genoemd filosofie en kerkgeschiedenis en dan vooral christelijke mystiek. Dat laatste boeit me. Het draait allemaal om zaken als: hoe ga je met andere mensen om, met de wereld, met jezelf; je zoektocht naar vragen en antwoorden op die vragen als het gaat over waar kom ik vandaan, waar ga ik naar toe. Dan kom je al snel uit in de richting van filosofie en kerkgeschiedenis. Het gaat erom het leven tot iets moois te maken en te verrijken met zingeving en spiritualiteit. Socrates zei eens: ‘Ik weet niets, en zelfs dat weet ik nog niet zeker. Cicero vond ‘door te twijfelen komen we tot waarheid’.

Lid zijn van de sociëteit betekent voor mij bevorderen van de vriendschappelijke en onderlinge verhoudingen tussen de leden. Leden centraal stellen, zorgvuldig en gewetensvol omgaan met elkaar, streven naar beschaaftheid ... om het leven tot iets moois te maken.

De toekomst van de sociëteit: zorgen voor continuïteit, een goede leeftijdsopbouw, meer jongere leden, activiteiten met én zonder diepgang en hogere contributie om makkelijker activiteiten te kunnen organiseren.

*T.G. Gerssen (Bilthoven, 13 juli 1950)
Gehuwd met Tammina Anema, 3 kinderen*

*HBS-B/Lyceum
Landbouwwuniversiteit Wageningen, doctoraal levensmiddelentechnologie
MBA Delft en Rotterdam*

*NIZO (Nederlands Instituut voor Zuivelonderzoek)
TNO
Nutricia (diverse functies research en operations)
Directie Menken, Directie Campina Cheese and Butter
Directie Refresco
Interim Manager*

Woont in Zoetermeer sinds 1977

Ton Gerssen

Toelating nieuwe leden

In principe is iedere mannelijke inwoner van Zoetermeer welkom als lid van 'De Vriendschap'. Maar gezien het 'vriendschappelijke' karakter van de vereniging is zowel in het verleden als nu een ballotage procedure gebruikelijk, waarbij de leden het laatste woord hebben over de toetreding van nieuwelingen.

Tot 1960 gebeurde dat door tijdens een ledenvergadering over het kandidaat-lid te stemmen door het werpen van bruine en witte bonen in een hoge hoed. Ieder lid gooide één bruine of witte boon in een de hoed, wit bij akkoord, bruin bij afwijzing. Bij één bruine boon werd het lid niet toegelaten.

Deze traditie is afgeschaft, de ballotage bleef echter wel.

Installatie Wout Aartsen (links) als nieuw lid (2011)

Met de komst van de statuten, die op 4 december 2001 zijn verleden voor Mr. P.J.M. van Riet, oud-notaris ter stede én prominent lid van 'De Vriendschap', is toelating van nieuwe leden officieel geregeld. De betreffende tekst van artikel 4, lid B luidt:

'Aanvragen voor introductie van kandidaat-leden kunnen slechts bij het bestuur worden ingediend door tenminste twee leden, zulks onder opgave van de personalia van het betrokken kandidaat-lid. Na instemming door het bestuur volgt een kennismakingsperiode van maximaal 3 maanden, gedurende welke tijd van het kandidaat-lid wordt verwacht dat hij de wekelijkse sociëteitsavond regelmatig bezoekt. Indien de kennismakingsperiode naar wederzijdse tevredenheid is verlopen, wordt de voordracht voor het lidmaatschap schriftelijk bekend gemaakt aan alle leden, die gedurende veertien dagen in de gelegenheid worden gesteld hun eventuele bezwaren tegen het voorgestelde lidmaatschap schriftelijk aan het bestuur kenbaar te maken. Indien naar het oordeel van het bestuur van zwaar wegende bezwaren niet is gebleken besluit het bestuur tot toelating als lid. Installatie als lid heeft plaats op de eerstvolgende algemene ledenvergadering'.

Welkom bij Heerensociëteit 'De Vriendschap'.

'Sfeer en gebruiken uit verleden geven toekomst kleur'

'Ik ben geboren in een klassiek gereformeerd gezin, met wat mijn vader altijd noemde een sterk liberale inslag. Je bent ondernemer, trouw aan je principes, je zorgt voor je vrouw en de kinderen, werkt hard, bent plichtsgetrouw en doet eerlijk zaken. Daar is een hechte familierelatie uit voortgekomen.

Mijn vader was ondernemer in Zoeterwoude. Hij is op jonge leeftijd overleden. Hij had een fabriek in asfaltvloeren. Dat was in die tijd uniek.

Studeren was in ons gezin nodig, als je talent had moest je dat gebruiken. Daarom ben ik na de middelbare school medicijnen gaan studeren. Na deze studie heb ik de huisartsenopleiding afgerond. Vervolgens ging ik in militaire dienst.

De bedoeling was dat ik een praktijk zou gaan doen als huisarts, maar dat is niet doorgegaan. Ik moest ik in 1978 zeven ton investeren om een praktijk te kopen en dat vond ik niet verantwoord. Ik ben verder gaan kijken en dat heb ik gevonden in Leeuwarden, waar ik de opleiding tot bedrijfsarts heb gevolgd.

In 1974 ben ik getrouwd met een studente psychologie die tegenover me woonde in de flat, onze kinderen hebben allen gestudeerd en ik ben apetrots op dit stel. Mijn vrouw heeft als klinisch psycholoog een eigen praktijk als bedrijfsconsultant voor bedrijven in overheidsprojecten.

In Zoetermeer woonden we eerst in de Bergenbuurt en later in een van de 'koepeltjeswoningen'. Zoetermeer was aantrekkelijk voor mij omdat Aegon in de buurt was. Daarnaast zeer aantrekkelijk, omdat er voor opgroeiende kinderen veel faciliteiten zijn.

Sinds twee maanden ben ik lid van de sociëteit, voorgedragen door Hans van Bijnen en Gerard Lancée. Waarom moet je nou lid worden van een Heerenociëteit? Omdat ik nooit in een dispuut van een studentenvereniging heb gezeten en toch wel eens wilde voelen hoe zo'n gemeenschap van heren met elkaar functioneert. Ik heb me afgevraagd wat dat was, zijn dat heren van stand, heren in het verkeer, heren van goeden huize of gentlemen in woord, gebaar, cultuur en waarden. Ik wist het niet. Of misschien wel mannen die een avondje los van het wief mogen om dan samen de levensvragen te besteden die ze leuk vinden.

Ik wilde ervaren hoe dat zou zijn. En zie, ik vind het een gezellige en open sfeer. Ik wil graag meedoen en meedenken over wat er goed is voor deze sociëteit. Het verleden, de sfeer en de gebruiken die zijn ingesleten kunnen ook de toekomst een beetje kleur geven. Samen met elkaar wat doen biedt meer saamhorigheid, zeker als je het nuttige met het aangename kunt verenigen. De toekomst moet dan ook zijn samenwerken aan een nuttig doel en daar wil ik me ook graag voor inzetten.

Kees van de Graaf

*C. van de Graaf (Zaandam, 8 januari 1950)
Gehuwd met Sofie, 3 kinderen*

*VU Amsterdam Medicijnen, Huisartsenopleiding
Opleiding bedrijfsarts Regionale (Arbeid)
Bedrijfsgezondheidsdienst Leeuwarden*

*Arts 42e Tankbataljon
Bedrijfsarts Aegon*

Woont in Zoetermeer sinds 1989

‘Behoefte aan biljart en bridge’

‘In de oorlog woonde ik met mijn moeder ondergedoken in een klein plaatsje in Groningen. Op oudere leeftijd bleek ik daar heel erg bekend te zijn, omdat in die tijd een prijs op mijn hoofd stond. De bezetter was op zoek naar mijn vader. Dat is niet doorgegaan.

Na mijn studie vervulde ik mijn dienstplicht, eerst een opleiding bij de Infanterie, indeling bij de Technische Dienst en als vaandrig naar de Inspectie der Genie.

Ik ben in Delft getrouwd met Marianne en heb daar ook gewoond. Mijn oudste zoon is daar geboren.

Na de militaire dienst ben ik gaan werken bij een ingenieursbureau in de chemische en petrochemische industrie. Daar heb ik min of meer mijn hele loopbaan doorgebracht, weliswaar bij verschillende vestigingen. Dat betekende dat ik op verschillende plaatsen, ook in het buitenland, werkzaam was. Ik heb met mijn gezin onder andere twee jaar in New Jersey (waar mijn dochter is geboren) en zeven jaar in Parijs gewoond. De opleiding voor de kinderen en de slechte economische situatie in die tijd in Frankrijk waren de belangrijkste redenen om weer terug te keren naar Nederland. In mijn beroep heb ik veel moeten reizen. De Nederlandse markt voor het bouwen van raffinaderijen is niet geweldig groot, het is meer een wereldgebeuren. Een van de dingen die ik daaraan overgehouden heb is van KLM een platinum frequent flyer voor het leven.

Een van de aspecten die ik ondervond is dat een land met veiligheidseisen en inlichtingendiensten niet altijd negatief uitpakt voor iemand die in de gaten wordt gehouden. Het werkt ook als een beveiliging voor degene die gevolgd wordt, zoals ik in Portugal en Syrië heb ervaren. Officieel ben ik nu met pensioen, maar ben nog steeds consultant in bovengenoemde bedrijfstak.

Mijn kennismaking met Zoetermeer dateert uit de zestiger jaren en vooral via het tennis. Met de Delftse Tennisbond (DTB) speelden we ook wel eens in Zoetermeer. Opvallend was dat we daar niet vóór 12 uur mochten spelen, de mensen wilden eerst naar de kerk gaan. Dat was geen motivering om in die plaats te gaan wonen maar dat is toch gebeurd. Wij zijn gaan wonen in de wijk Palenstein, later gingen we naar Meerzicht. In die tijd ben ik ook lid geworden van de Heerensociëteit op voordracht van Cees Kool en Pim Daams.

Met de sociëteit gaat het prima. Waar we naar moeten kijken is wat we doen met ons onderkomen. Aan de grote conferentietafel is niet zo’n grote behoefte. We hebben meer behoefte aan een biljarttafel en een aantal bridgetafels. Hoe we dat moeten verwezenlijken weet ik niet, maar daar hebben we een bestuur voor. Dus bestuur: doe er wat aan’.

Willem Graver

W. Graver (Zwolle, 6 augustus 1943)

Gehuwd met Marianne

3 kinderen

TU Delft Chemische Technologie

Diverse adviesfuncties in de chemische en petrochemische industrie

Woont, met onderbreking van 7 jaar, in Zoetermeer sinds 1972

'Praktijk van 5.000 naar 19.000 koeien'

'Ik ben geboren en heb mijn jeugd doorgebracht in Nootdorp. Na de HBS in Den Haag (Aloisiuscollege) leek me dierenarts wel wat en daar ben ik aan gaan werken. Op 16 jarige leeftijd ben ik diergeneeskunde gaan studeren in Utrecht. Na mijn afstuderen heb ik gekozen voor een praktijk in Zoetermeer; dat was mijn eigen omgeving en ik kon direct als maat in de praktijk komen. Toen ik de praktijk in Zoetermeer had, zijn wij vrij snel getrouwd. Wij hebben 8 jaar in de Irenelaan gewoond. Vooral de kinderen van mijn dochter hebben bewust meegemaakt wat ik gedaan heb in de praktijk. Mijn kleinzoon van 14 wil dan ook jager en dierenarts worden. We zullen wel zien wat er van terecht komt.

Toen ik de praktijk in Zoetermeer overnam was die in eerste instantie vooral gericht op Zoetermeer, maar ook een beetje Bleiswijk, Pijnacker, Nootdorp, Stompwijk. In 1972 hebben we een praktijk overgenomen in Rotterdam (Hillegersberg) en daarna nog praktijken in Vlaarding, Leidschendam en Delft.

De praktijk is uitgegroeid van een eenmanspraktijk naar 5 dierenartsen. Bij het begin in Zoetermeer hadden we de zorg voor circa 5.000 koeien en dat is in de loop der jaren uitgegroeid tot 19.000. Als gevolg van stadsuitbreiding, natuuraanleg en kassenbouw is dat aantal weer afgebrokkeld tot circa 9.000 koeien en kleine huisdieren. Mijn voorkeur lag toch bij de landbouwhuisdieren. Ik ben vooral regionaal georiënteerd. Ik raakte betrokken bij de renbaan in Nootdorp als dierenarts op de baan en later als bestuurslid en voorzitter. Verder ben ik actief als dierenarts op de renbanen Duindigt en in Wolvega. Ik voorzie dat de draf- en rensport in Nederland een heel moeilijke periode tegemoet zal gaan. Friesland was de bakermat van de fokkerij van dravers en als dat achterland met een baan daar wegvalt, ben ik bang dat veel mensen er de brui aan geven.

Ik ben ook lid geweest van de Pluimvee adviescommissie voor West- en Midden Nederland.

In 2000 heeft Niek van Wel me voorgedragen voor de sociëteit. Ik woonde toen in de Vlamingstraat, waar ik 30 jaar met veel plezier heb gewoond. In 1994 zijn we verhuisd naar Albast. Jagen is mijn grote hobby. Dat is een erfelijk gebrek, vader heeft gejaagd en 3 van mijn broers jagen ook. Het is dus genetisch doorgegeven. Ik jaag in de Meerpolder, in Pijnacker en in Rotterdam. Het jagen gaat steeds meer verschuiven van hazen, eenden en duiven naar ganzen. Ganzen worden van lieverlee een plaag. De jacht is van een plezierjacht een beheersjacht geworden.

In de Meerpolder heb ik 6 hectare land en daar houd ik schapen op. Ook daar heb ik erg veel plezier in.

*A.A.P. Groenewegen (Nootdorp, 9 oktober 1942)
Gehuwd met Lea, 2 kinderen, 6 kleinkinderen*

*HBS-B
Diergeneeskunde Utrecht*

Dierenarts te Zoetermeer

Woont in Zoetermeer sinds 1965

Arno Groenewegen

Molen 'De Hoop'

Molen 'De Hoop' is gebouwd in 1897, toen een laaiend vuur de voorganger van de molen, een achtkantige bovenkruier, in as had gelegd.

Korenmolen 'De Hoop' werd in 1983 eigendom van de gemeente Zoetermeer, die hem een jaar later overdroeg aan de Stichting Molen 'De Hoop'. Op 12 mei van dat jaar werd het startsein gegeven voor een grootscheepse restauratie, die in 1986 werd afgerond.

De molen is een van de weinige beschermde monumenten in Zoetermeer die als zodanig zijn beschreven in het Rijksmonumentenregister.

Heerensociëteit 'De Vriendschap 1861' maakt zich mede sterk voor dit monument en draagt haar geschiedenis en toekomst een warm hart toe.

‘Door de mensen zal de sociëteit zijn eigen weg wel vinden’

‘Na de oorlog is mijn vader een aannemersbedrijf begonnen midden in Den Haag. Helaas is hij toen ik elf was overleden. Na het overlijden zijn we naar Rijswijk getrokken waar familie woonde.

Omdat ik mijn vader kwijt was, waren er weinig mogelijkheden om te studeren; dat heb ik dan ook ’s avonds gedaan en heb de avond-HTS afgerond. Ik ben als 15-jarige gestart als leerling-tekenaar bij een bouwbedrijf, daarna vervulde ik de militaire dienstplicht en vervolgens werkte ik enige jaren als bouwkundig tekenaar bij een architectenbureau met als specialiteit ziekenhuizen.

Na ons trouwen kwamen we in Zoetermeer terecht. Via een BOB-huisje in de Driemanspolder zijn we in 1976 terechtgekomen aan de Bisschopsberg, aan de rand van het mooie Westerpark.

Het bouwbedrijf lag toch meer in mijn aard. Als middelgroot bedrijf hadden we het geluk een aantal mooie en grote projecten uit te voeren, onder meer voor Shell. Via zelfstandig projectleider werd ik bedrijfsleider, adjunct-directeur en in 1976 directeur. Als directeur van het bouwbedrijf werd ik lid van diverse vakorganisaties. Ik was ook adviseur van het Pensioenfonds van de Postbank. In 1995 kreeg ik de kans vervroegd uit te treden en dat heb ik ook gedaan.

Helemaal stilzitten was niets voor mij. Pim van Riet heeft me op het spoor gezet om mee te helpen de PWA-ijshal te verplaatsen, veranderen of te verbeteren. Ik voelde me wel aangetrokken tot die organisatie. Ik heb vijf varianten doorgerekend: waaronder bestaande hal opknappen en uitbreiden én een nieuwe ijshal bouwen. Het resultaat was: een nieuwe hal bouwen en hij staat er nu, de Silverdome. Met ijs had ik nooit van doen gehad en ben gaan rondtoeren door Europa om specifieke kennis op te doen. We liepen aan tegen twee Zwitserse broers die maakten niet alleen de ijsinstallaties, maar ook het bouwkundige werk daarbij. Een ijsbaan moet aalglad zijn. Momenteel zijn we druk in de weer om de baan uit te breiden. Na de laatste gemeenteraadsverkiezingen schijnt de realisering hiervan redelijk onze kant uit te komen.

Als hobby heb ik al vele jaren het helpen van mensen bij de verbouwing van hun huis. Dat heb ik gedaan voor vele kennissen en vrienden van de sociëteit en van de hockeyclub van mijn zoon en dochter. Mijn vrouw Mieke is kleuterleidster met Hoofdakte van de Pabo; zij heeft een peuterspeelzaal geleid in Zoetermeer en was medeoprichtster van de Stichting Kindercentra Zoetermeer.

Wat de Heerensociëteit betreft: voor mij hoeft er niets aan te veranderen. De mooiste en warmste plek in Zoetermeer vind ik het Westerpark waar ik woon. De koudste plek vind ik de ijshal.

De sociëteit zal zijn eigen weg wel vinden door de mensen die er komen.’

C.C. Hartog (Den Haag, 24 maart 1938)

Gehuwd met Mieke Kozel, 2 kinderen, 3 kleinkinderen

HTS Bouwkunde

Bouwkundig tekenaar

Directeur bouwbedrijf

Woont in Zoetermeer sinds 1969

Chris Hartog

'In de soos kun je op een prettige manier van gedachten wisselen met gelijkgestemden'

'Mijn vak bracht me in aanraking met vele uiteenlopende bouwprojecten in binnen- en buitenland. Ik heb een regiokantoor voor een installatiebedrijf opgericht en doen groeien in Rotterdam. Bij Bredero werkte ik mee aan de renovatie van de Utrechtse binnenstad en de bouw van Winkelcentrum Hoog Catharijne. In die periode heb ik in de avonden mijn rechtenstudie gedaan. Na de oplevering van Hoog Catharijne ben ik bij Bredero lid geworden van het directieteam van de installatiegroep en heb de buitenlandportefeuille nieuw leven ingeblazen. Dat bracht mij onder andere in Iran, waar met een groot Amerikaans ingenieursbureau een werk was aangenomen. Op 24 december 1979 ben ik gedwongen te vluchten wegens de politieke situatie in dat land.

In 1977 heb ik een huis gebouwd in Zoetermeer: 4 gekoppelde woningen aan de dijk van de Amerikaweg, voorzien van zonne-energie. De volgende stap was een nieuwe baan bij Stork N.V., als lid van het directieteam van de werkmaatschappij Stork-Wescon en verantwoordelijk voor commercie en projectverkoop. In die tijd veel gereisd naar onder andere het Midden-Oosten, Singapore, Argentinië, de Nederlandse Antillen, Abu Dhabi, Japan en de USA. Mijn echtgenote Joke heeft me vaak vergezeld op deze reizen en zo hebben we samen veel plaatsen in het buitenland kunnen bezichtigen.

Na mijn vervroegde pensionering heb ik een eigen consultancybureau gestart en mooie projecten op het gebied van contractuele ondersteuning bij installatieprojecten kunnen uitvoeren. Op dit ogenblik onderzoek ik de mogelijkheden voor transformatie van leegstaande kantoorpanden naar huisvesting voor de zorg en starters op de woningmarkt. Het oprichten van een ambachtschool 'oude stijl' is nog een wens die ik graag wil verwezenlijken, gezien de grote behoefte aan vakmensen op LBO-niveau. De huidige onderwijswetgeving laat dit echter nog niet toe.

Binnen de soos heb ik het naar mijn zin. Ik ontmoet er mensen uit de omgeving die de stad goed kennen. Met elkaar kunnen we goede gesprekken voeren over de dingen die er toe doen in de werksituatie en thuis. De leden zijn een groep gelijkgestemden.

Regelmatig zijn er gezellige bijeenkomsten, waarin ook de partners elkaar hebben leren kennen. Mijn activiteiten in de Zoetermeerse politiek zijn er de oorzaak van dat ik de afgelopen tijd vaak verstek heb moeten laten gaan. In de toekomst verwacht ik echter weer meer tijd te kunnen vrijmaken voor de soos.'

*H. Hiestand (Den Haag, 25 augustus 1934)
Partner van Joke van Helden, 2 kinderen; 3 kleinkinderen*

*HBS-B
HTS Werktuigbouw
Hogere Bedrijfsleiding
Rijksuniversiteit Utrecht, Rechten*

*Ingenieursbureau voor Installatietechniek (Utiliteitsbouw)
Bouw- en Installatiebedrijf Bredero B.V. Utrecht.
Internationaal Installatiebedrijf Stork-Wescon B.V. Utrecht
Provectum B.V. Consultancybureau*

Woont in Zoetermeer sinds 1977.

Hans Hiestand

'Oost West, Thuis Best'

'Op 16-jarige leeftijd verloor ik, kort na de oorlog, mijn vader. Ons gezin bestond toen nog uit moeder en acht kinderen. Na de middelbare school kwam ik in 1946 te werken bij de scheepswerf C. Van der Giessen en vervulde mijn militaire dienstplicht bij het Korps Mariniers. Na mijn dienstitijd werkte ik weer bij de scheepswerf en voltooide mijn Avond HTS-studie scheepsbouw. Aanvankelijk had ik toen het plan om te emigreren naar Canada of Nieuw Zeeland. Maar het werd Maierform S.A. te Genève. Dit ingenieursburo, met kantoren in Triëst, Bremen en New York, ontwierp allerlei typen vaartuigen voor diverse rederijen.

In Genève ontmoette ik mijn vrouw Bliena, mijn steun en toeverlaat bij de rest van mijn zwervend leven.

Later kreeg ik de kans om op verschillende plekken in de wereld te werken aan uiteenlopende projecten, onder andere in Bremen en meerdere werven in Duitsland, Hong Kong, Oost Pakistan (nu Bangladesh) en Santander. Om een indruk te geven, het bouwtoezicht van koelschepen, veerboten, vrachtschepen, schepen voor oceanografisch onderzoek, carferry's, containerschepen en speciale vaartuigen voor douane/politie. In al deze standplaatsen, vaak voor meerdere jaren, zocht ik huisvesting en kwam mijn gezin over. In de periode dat ik in Bremen bij het bouwtoezichtteam werkte, zijn Bliena en ik getrouwd en werden onze dochters geboren.

Na Santander wilde men mij uitzenden naar Argentinië, de Filipijnen en India. Ik heb toen gesolliciteerd bij Scheepswerf Amels en bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Ik werd aangenomen bij VenW en kreeg het Technisch/Economisch toezicht bij de bouw van Rijksvaartuigen. In die periode lieten wij ons huis aan de Bisschopsberg in Zoetermeer bouwen.

In 1989 ging ik met pensioen en verbleven wij halfjaarlijks op St. Croix, één van de drie U.S. Virgin Islands, waar we al direct de orkaan 'Hugo' meemaakten. Vanaf 1992 woonden we 6 maanden om en om in St. Croix en Joure. In 2002 kochten wij ons huis aan de Van de Werffstraat en dat bevalt ons best.

Al in 1977 werd ik lid van de Heerensociëteit. Tijdens mijn verblijf buiten Zoetermeer was ik buitenlid. In de periode 1978 –1988 was ik secretaris van 'De Vriendschap'.

N. Hoogendijk (Capelle aan den IJssel, 21 maart 1929)

Gehuwd met Bliena Kemper, 2 kinderen, 1 kleinkind

HTS Scheepsbouw

Scheepswerf C. Van der Giessen, Krimpen aan den IJssel

Korps Mariniers, Opleiding Tropen

Ingenieursburo Maierform S.A., Genève

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Woont in Zoetermeer sinds 1972

Nico Hoogendijk

'Graag meer cultuur voor Zoetermeer'

'Ik heb hetzelfde beroep als mijn vader. Hij was notaris te Gennep in Noord Limburg. Hij is echter op 55 jarige leeftijd overleden. Na zijn dood in 1955 verhuisde mijn moeder met de zes kinderen naar Voorschoten.

Ik heb twee jaar medicijnen gestudeerd in Leiden en vervolgens rechten in Amsterdam. Hoewel ik me had voorgenomen nooit het beroep van mijn vader te gaan uitoefenen ben ik toch, na een baan bij de City Bank, het notariaat in gegaan. Zes jaar als kandidaat-notaris gewerkt in Amsterdam en vervolgens in Noord-Brabant.

Mijn benoeming tot notaris in 1983 is de reden van onze vestiging in Zoetermeer. De stad telde in die tijd circa 70.000 inwoners. Dat betekende dat er ruimte kwam voor de vestiging van een tweede notariskantoor. Ik begon met een leeg kantoor aan huis aan de Dorpsstraat 1. Dat werd al spoedig te krap en al eind 1985 is het kantoor verhuisd naar het pand Dorpsstraat 10, het voormalige stadhuis. Op 1 juni 2006 ben ik als notaris met pensioen gegaan. Daarna begon niet het stilzitten, want ik werd benoemd tot raadsheer plaatsvervanger in het Gerechtshof Den Haag. Ik zit in de familiekamer. Recht wordt gesproken met drie rechters. Het gaat er over uithuisplaatsingen, ondertoezicht stellingen en alimentaties. Er moeten vaak hele moeilijke beslissingen worden genomen. Het is dan ook goed dat je daar met twee collega's over kunt praten. Ik heb daar te maken met een heel ander facet van de juridische wereld dan ik gewend was, maar uitermate boeiend.

Enkele jaren geleden ben ik verhuisd naar Den Haag. Ik heb met veel plezier gewerkt en gewoond in Zoetermeer. Ik zal Zoetermeer dan ook altijd heel positief beoordelen. Ik heb één wel een grote wens en dat is dat in Zoetermeer meer geïnvesteerd gaat worden in cultuur. Dat is voor de stad heel belangrijk.

In 1984 werd ik lid van de Heerensociëteit op voordracht van Henk de Bruijn, huisarts in ruste te Zoetermeer. In de beginjaren ben ik een redelijk actief lid geweest. Daarna meer slapend lid en behoorlijk obscuur. Toch wil ik lid blijven. De sociëteit is immers een vereniging ter bevordering van vriendschap en gezelligheid, waar je in alle rust en ontspannen met elkaar kunt praten en naar elkaar kunt luisteren. Ik wens de sociëteit dan ook nog vele jaren.'

Jan Hulsebosch

J. Hulsebosch (Gennep, 31 mei 1941)

Partner van R.J.A. Tebbe, 3 kinderen, 4 kleinkinderen

Notaris

Raadsheer Plaatsvervanger Gerechtshof Den Haag

Woonde in Zoetermeer van 1983 tot 2010

Woont thans in Den Haag

'Belang van Zoetermeer voor alle partijen belangrijk einddoel'

'In mijn HBS-tijd in Gouda kreeg ik al belangstelling voor de politiek. Ik werd lid van de jongerenafdeling van de VVD en afgevaardigd naar de Goudse jeugdgemeenteraad om daar namens de jongerenafdeling het woord te doen.

Toen ik ging werken bij de Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders met standplaats Kampen kwamen we te wonen in Lelystad, we behoorden tot de eerste duizend inwoners. Het was eigenlijk een pionierstijd. Er was alleen een supermarkt, voor alle andere dingen moest je naar het 'oude land'. Er moest van alles worden opgericht en ik heb een afdeling van de VVD opgericht, zodat ook het liberale geluid in de polder hoorbaar was. De Adviesraad van het Openbaar Lichaam Zuidelijke IJsselmeerpolders werd in 1966 opgericht. Het openbaar lichaam moest de bevolking raadplegen via de adviesraad. Ik was fractievoorzitter van de VVD. Een andere activiteit was het oprichten van een zwem- en waterpoloclub (mijn grootste hobby in die tijd). De mensen waren op elkaar aangezien en met elkaar en in grote saamhorigheid zette iedereen zich in om de nieuwe stad leefbaar te maken. Ik werkte bij de cultuurtechnische afdeling van de Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders. Een oude dienst waar weinig verloop in zat, er waren daar dan ook weinig mogelijkheden om verder te komen.

Ik solliciteerde bij de Provincie Zuid-Holland en werd aangenomen in de functie van plaatsvervangend hoofd algemeen personeelsbeleid en juridische personeelszaken. Wij gingen wonen in Zoetermeer. In 1976 ben ik daar in de gemeenteraad gekomen en in 1978 werd ik wethouder. Dat ben ik 19 jaar geweest. Ik heb me in die periode onder meer bezig gehouden met de planontwikkeling van Noordhove, Rokkeveen en Oosterheem. De plannen voor de ruimtelijke inrichting van een aantal wijken lagen op papier toen al vast.

Het leuke van besturen in Zoetermeer was dat je met elkaar een groot doel voor ogen had: het realiseren van een stad van 120.000 inwoners. Politiek stond niet altijd op de voorgrond, omdat het belang van Zoetermeer bij alle partijen een heel belangrijk einddoel was. In 2000 heb ik de politiek verlaten. Ik koester Zoetermeer in zijn totaliteit, het is een heel mooie stad en de plaats waar we met plezier wonen.

In 1990 ben ik lid geworden van de sociëteit. In de eerste jaren was dat moeilijk om de soosavonden regelmatig te bezoeken in verband met de vele vergaderingen.'

E. Jenné (Waddinxveen, 8 maart 1940)

Gehuwd met Adrie, 2 kinderen

HBS

Sociale Wetenschappen Rotterdam, personeelsbeleid

Amsterdamse Ballast Maatschappij 1965-1968

Rijksdienst IJsselmeerpolders 1968-1972

Provincie Zuid-Holland 1972-1978

Wethouder Ruimtelijke Ordening en Stadsontwikkeling

Zoetermeer 1978-2000

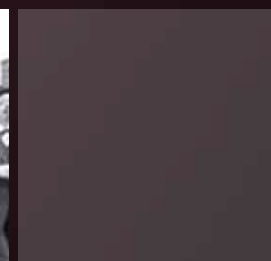
Woont in Zoetermeer sinds 1972

Elbert Jenné

Het 100-jarig jubileum van 'De Vriendschap' (1961)

‘Een gezellige praatclub met een grote diversiteit aan meningen’

‘In Den Haag woonde ik in verschillende wijken, Bloemenkwartier, Morgenstond en Mariahoeve. De reden voor vestiging in Zoetermeer was gezinsuitbreiding. Een eengezinswoning in Den Haag was destijds en ook nu nog te duur voor mij. Wij kwamen te wonen in de koepeltjesbuurt aan het Gaasterland. In eerste instantie met weinig enthousiasme, maar dat is in de loop van de tijd bijgetrokken. In Zoetermeer zijn veel mooie plekken, zoals het Westerpark, waar ik vanuit mijn woning uitzicht op heb. Mogelijkheden voor mij en mijn gezin zijn en waren in Zoetermeer in voldoende mate aanwezig. Mijn interesse gaat uit naar tennis, bridge en (klassiek en jazz)muziek.

In 1992 ben ik lid geworden van de Heerensociëteit ‘De Vriendschap’. Kees Kool en Jaap Wegner hebben mij voorgedragen. In de eerste jaren was ik een frequent bezoeker van de soosavonden. De bezoekersaantallen liepen op een bepaald moment terug en de animo werd ook minder, mede omdat de soosavonden samen vielen met mijn tennisafspraken. Het laatste jaar was ik verhinderd in verband met oogoperaties. Gezien de opkomst van de leden op dit moment zie ik de toekomst van de sociëteit als een gezellige praatclub met een diversiteit aan meningen.

Na mijn militaire dienst werkte ik circa acht jaren bij Siemens, ik begeleidde daar grote transporten en de inklaringen. Na de studie voor een aantal boekhoud-diploma's ben ik gestart met mijn accountantsopleiding. Ik stapte over naar de Algemene Rekenkamer. Ik heb daar carrière gemaakt tot een van de directeuren en waarnemend secretaris. Ik had vele contacten met hoge ambtenaren van de ministeries, ministers en leden van de Staten Generaal. Grote onderzoeken bij de Ministeries van Verkeer en Waterstaat en van Financiën, Belastingdienst en de PTT waren een belangrijk deel van mijn werk.

Een van de recente gebeurtenissen die tot nadenken stemmen is voor mij het bericht van vanmorgen in het AD dat meldde dat een aantal prominente PvdA'ers een professioneel filmpje heeft laten maken waarin Mark Rutte te kak wordt gezet als eenzame vrijgezel die smult van homo-erotische tijdschriften. Ik heb toch al geen hoge pet op van politici, maar dit deed echt de deur dicht.

*L.J. König (Den Haag, 27 december 1931)
Gehuwd met Helen, 3 kinderen, 6 kleinkinderen*

*HBS
NIVRA Accountantsopleiding*

*Register Accountant
Siemens Nederland
Directeur, waarnemend secretaris Algemene Rekenkamer*

Woont in Zoetermeer sinds 1972

Leo König

‘Het leven in Zoetermeer is plezierig’

‘Ik ben geboren in het gemeentehuis in Harmelen. Mijn vader was burgemeester en in die tijd was het de gewoonte dat de burgemeester boven het gemeentehuis woonde. Toen ik vijf jaar was zijn we verhuisd naar Culemborg, waar mijn vader burgemeester werd. De lagere school heb ik gedaan in Culemborg en Utrecht. Ik was niet echt een student en ben naar een technische school gegaan. Na de LTS ben ik begonnen bij een firma Lebbink in ijzerwaren in Tiel en kwam op het idee goudsmid te worden. Dat heb ik gedaan en ben als zetter begonnen. In de avonduren studeerde ik en haalde in de loop der jaren alle diploma’s die er in mijn vakgebied te behalen waren. Daarna heb ik gewerkt bij een aantal topbedrijven in die branche. Zo heb ik zelf het huwelijksgeschenk van Prinses Beatrix aan Prinses Margriet gemaakt. Dat wordt nog in de hele familie gedragen. Dat is toch wel bijzonder.

Na mijn diensttijd wilde ik met mensen werken en ging naar een juwelier in Ede, waar ik in de verkoop werkte. Dat beviel me prima. Vervolgens naar Amsterdam en Rotterdam. Na mijn trouwen kregen wij de gelegen-

heid om in Alphen aan den Rijn een zaak over te nemen. Er werden mondelinge afspraken gemaakt met de eigenaar. De omzet steeg binnen één jaar met 400 procent. Ik wilde meer vastigheid en kreeg een contract aangeboden dat mij niet beviel. Daarom ben ik op zoek gegaan naar iets anders en zo kwamen we in Zoetermeer terecht.

In 1977 openden we onze zaak in het winkelcentrum van de wijk Meerzicht. Daar hebben we 9 jaar gezeten en vervolgens verhuisden we naar het Stadshart. We hebben ook nog gedurende 3 jaar een tweede zaak in het stadshart gehad, een leuk klein winkeltje met goedkope artikelen, maar problemen met de personele bezetting waren er de oorzaak van dat ik dit winkeltje moest verkopen.

Twee jaar geleden heeft mijn zoon de laatste aandelen van me overgenomen en ben ik met vervroegd pensioen gegaan.

Het leven in Zoetermeer is plezierig. Toen we hier kwamen wonen werd ik gevraagd voor de Rotary, maar ik vond mij er toen nog te jong voor. Wel werd ik toen lid van de Juniorkamer om later alsnog toe te treden tot de Rotary Seghwaert. Naast mijn werk heb ik verschillende functies gehad in landelijke bestuursorganen van de juweliersbranche: zo was ik 20 jaar bestuurslid van de NJC juweliersclub, bestuurslid en lid van verschillende commissies van de Federatie Goud en Zilver en zit ik al een aantal jaren in het bestuur van het Stadshart. Als hobby handelen we wat in ‘stenen’, we golfen graag en maken ook graag mooie reizen.’

Jules van Koningsbruggen

J.S.J.M. van Koningsbruggen (Harmelen, 5 november 1947)
Gehuwd met Hannie, 2 kinderen

LTS
Vakdiploma's goudsmid, edelsmid, taxateur diamantair, horlogemaker
Meesterteken

Tot 2008 directeur/eigenaar van Van Koningsbruggen Juweliers

Woont in Zoetermeer sinds 1977

'Ik blijf het leuk vinden om hier te komen'

'Ik ben als Friese jongen geboren in Den Haag. Dat kwam omdat mijn vader in de crisistijd geen baan als gymnastiekleraar kon vinden in het noorden van het land. Toen ik vijf was is ons gezin teruggegaan naar Sneek. Daar heb ik mijn lagere schooltijd doorgebracht en het gymnasium gevolgd. Daar werd mijn belangstelling gewekt voor de klassieke talen, dat vond ik leuk. Na mijn afstuderen als classicus met bijvak Russisch wist ik nog niet wat ik wilde worden en ging dus maar in militaire dienst. Ik kwam bij de militaire inlichtingendienst en daar had je een opleiding Russisch; daar bewaar ik de beste herinneringen aan.

Sollicitaties na die periode hebben geleid tot een ambtelijke baan in Den Haag bij een Rijksadviescommissie voor openbare en wetenschappelijke bibliotheken. Die commissie werd omgevormd tot een wettelijke adviesraad met een secretariaat waarvan ik het hoofd was. De commissie cq. Raad werd bekostigd door het rijk, gaf gevraagd en ongevraagd adviezen aan diverse ministers, maar opereerde verder onafhankelijk en was vaak een luis in de pels. De adviezen gingen ook naar de Tweede Kamer. Voor de oppositiepartijen was het vaak munitie om de minister flink aan de tand te voelen.

Ik heb diverse reorganisaties meegemaakt. Het werkterrein werd steeds breder: we kregen te maken met automatiseringsproblemen, auteursrechten, nieuwe media en informatietechnologie. Tijdens het laatste deel van mijn carrière werd de Raad samengevoegd met de Raad voor de Kunst, de Mediaraad en de Raad voor Cultuurbeheer tot de huidige Raad voor Cultuur. Dat was een heel leerzame en vooral leuke tijd.

Op mijn 62e ben ik met de VUT gegaan.

Mijn vrouw heb ik in Amsterdam leren kennen tijdens mijn studententijd. We hebben twee dochters, die beide in Zoetermeer zijn opgegroeid. In 1997 is mijn vrouw overleden. Dat was voor mij het moment om me af te vragen of ik in Zoetermeer moest blijven wonen. Ik heb toen gekozen voor een woning in Den Haag en daar woon ik nog steeds met veel plezier. Dat neemt niet weg dat ik het nog steeds leuk vind om hier te komen. Ik heb nog even overwogen om lid te worden van de Heerensociëteit in Den Haag, een leuke sociëteit met toch een meer verplichtend karakter. Deze sociëteit ligt me echter beter en ik heb hier mijn vrienden.

*A.F. van der Kooi (Den Haag, 24 november 1941)
2 kinderen*

*Gymnasium
Universiteit van Amsterdam, klassieke talen en Russisch*

*Rijkscommissie van Advies inzake het Bibliotheekwezen
Bibliotheekraad
Raad van Advies voor Bibliotheekwezen en Informatievoorziening
Raad voor Cultuur*

*Woonde van 1974 tot 1997 in Zoetermeer
Woont thans in Den Haag*

Auke van der Kooi

‘Gedenkwaardige data met bijzondere gevolgen’

‘Het verhaal begint met mijn geboorte op 31 december 1929, mijn vader moet toen gezegd hebben: ‘That was the last explosion of the roaring twenties’. Treffend gesproken, want kort voor mijn geboorte explodeerde in een binnenhaven van Groningen een munitieschip, waarbij een aantal slachtoffers viel en veel schade werd veroorzaakt.

In de mobilisatietijd woonde ons gezin in Amersfoort. Nog altijd ben ik een beetje schrikachtig als het vrijdag de 13e is. Op vrijdag 13 oktober 1944 werd ons huis in Amersfoort in puin gegooid. Door de pathfinder van een groep Mitchell bommenwerpers werd een munitietrein op het station geraakt. Die stond urenlang te branden, waarbij wagon na wagon explodeerde. Met één bom in onze achtertuin en één op de twee-onder-een-kap naast ons, werden van ons huis de achtergevel en een zijgevel compleet weggeslagen. Wij kwamen er na een kwartiertje via het kelderraam uit, maar bij de buren waren er drie doden en verderop nog een aantal. Dit had tot gevolg, dat ik vanaf Kerstmis 1944 als hongervluchteling woonde en werkte in Oudeschip, gemeente Uithuizermeeden, op de boerderij waar mijn moeder geboren was.

In oktober 1945 verhuisden wij naar Tiel, dat ook vrijwel geheel in puin was geschoten. Na de middelbare school aldaar ging ik rechten studeren in Groningen, waar ik in 1953 afstudeerde. Ik kreeg een studiebeurs aan de University of Virginia. Marianne en ik trouwden eerst en gingen bij wijze van huwelijksreis met de Nieuw Amsterdam naar Amerika. Na een jaar keerden we terug naar Nederland en ik vond een baan bij Nutricia, ik ben er tot mijn pensionering op 60-jarige leeftijd blijven zitten.

Na een tijdje in Voorburg gewoond te hebben kwamen we in Zoetermeer. We betrokken een leuke woning aan het Munnikenland in de wijk Meerzicht. Korte tijd geleden verhuisden we naar Rokkeveen.

Marianne ziet mij op dinsdagavond graag naar de Sociëteit gaan. Ze heeft het idee dat ik anders het gevaar loop in een sociaal isolement te geraken. De toekomst van ‘De Vriendschap’ lijkt mij verzekerd wanneer de oudere leden blijven komen en gelijktijdig jonge baby-boomers komen binnenstromen.

De charme van ‘De Vriendschap’ is vooral de vrijheid. Wie weinig komt, heeft daar vast wel goede redenen voor en zal er niet over worden lastiggevallen.

Wat de toekomst van onze stad betreft, Zoetermeer zou moeten begrijpen dat wegens de volle Randstad het weinig zinvol is om megalomane projecten als Wereldruiterspelen, Chinees Themapark, DE ICT stad van Nederland en de hoogste wolkenkrabber na te streven. Mijns inziens kan het gemeentebestuur beter goed sneeuwruimen en de uitstoot van gevaarlijke gassen over een gedeelte van Zoetermeer bestrijden.

C. P. Kool (Groningen, 31 december 1929)
Gehuwd met Marianne Jonker, 3 kinderen

Universiteit Groningen, Rechten
University of Virginia (USA)

Nutricia, secretaris

Woont in Zoetermeer sinds 1970

Kees Kool

'Zoetermeer, neem niet te veel hooi op de vork'

'In het fraaie Betuwse stadje Tiel genoot ik, met uitzondering van de oorlogsjaren, van een heel fijne jeugd. Na mijn dienstplicht volgde ik enkele verzekeringscursussen (mijn vader was verzekeringsagent) en begon mijn carrière als schadecorrespondent.

Kort na die start trouwde ik met mijn jeugdliefde Greet, het zusje van wijlen Frank Govers, Nederlands meest beroemde couturier. Na een aantal jaren kwam ik te werken bij de Koninklijke Maatschappij 'De Betuwe', toen al onderdeel van Unilever, op de marketing/verkoopafdeling. Een boeiende organisatie. Elk productiebedrijf van Unilever had in die tijd nog een eigen marketing/verkoopmaatschappij. Na een aantal jaren ging deze maatschappij samen met die van Calvé. Dat betekende verhuizen naar de Randstad (Rijswijk). Een grote overgang, maar na een aantal jaren hadden we ons aardig aangepast. Een volgende reorganisatie bracht de marketing/verkoopmaatschappij van Royco ook naar Delft. Die reorganisaties betekenden, dat er naast het normale werk ook veel aandacht moest worden besteed aan de samenvoeging van de maatschappijen. In die tijd werden er veel nieuwe producten op de markt gebracht. Borrelnootjes: de borrelnoten sloegen in als een bom bij de Nederlandse bevolking, zelfs zo erg, dat het woord 'borrelnoten' werd opgenomen in de dikke Van Dale. Sauzen: in die periode hebben we Nederland aan de barbecue gebracht. Cup-a-Soup, een intensieve reclamecampagne resulteerde in geweldig succes. Lipton Tea, het merk heeft inmiddels een behoorlijk marktaandeel. Ik was inmiddels ook secretaris van de OR van de marketing/verkoopafdeling in Delft geworden. Het was een mooie tijd.

In 1991 werd ik gevraagd om het milieupaviljoen op de Floriade, het Ecodrome, te gaan leiden. Ik heb de beginperiode meegemaakt, de opbouw en de afbouw. Een deel van het Ecodrome is overgeplaatst naar Zwolle. Na een pauze heeft Unilever me gevraagd secretaris te worden van het Sociaal Fonds. Dit fonds ondersteunt (oud-)medewerkers van Unilever, die in niet aan henzelf te wijten onverwachte financiële problemen zijn gekomen. Dat was heel dankbaar werk.

Wij woonden eerst op de Wijnberg en daarna op het Munnikenland, nog steeds met veel plezier. Het bevalt ons prima hier. Voldoende aanbod van cultuur, sport en dergelijke. Jammer, dat er nog weinig belangstelling voor is. Zoetermeer moet er voor waken niet te veel hooi op zijn vork te nemen, zoals bij voorbeeld met de culturele as.

In 1993 ben ik lid geworden van de sociëteit, op voordracht van Cees Kool. Ik heb enige binding met de familie Kool, want Cees heeft ook in Tiel gewoond. De sociëteitsavonden zijn zeer aangenaam. De toekomst van de sociëteit ziet er goed uit. Dat heeft vooral te maken met de aanwas van jonge(re) leden. Samen met Greet ben ik lid van de Zoetermeerse Kamer; een gezelschap van ongeveer 40 mensen, dat ieder jaar een aantal klassieke huisconcerten organiseert.

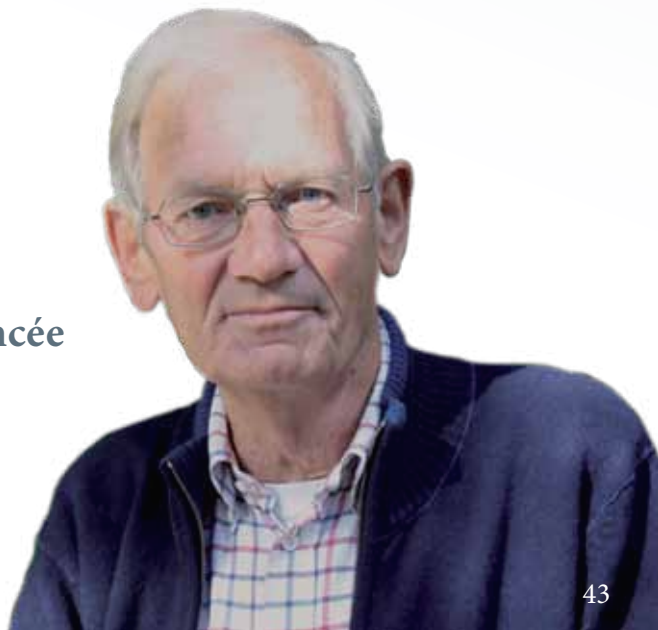
*G. Lancée (Tiel, 9 juni 1936)
Gehuwd met Greet Govers, 1 kind*

*HBS-A
Diverse marketing opleidingen*

*Unilever, marketing/verkoop diverse productiebedrijven
(De Betuwe, Royco, Unox, Calvé)
Manager Ecodrome Floriade
Secretaris Sociaal Fonds Unilever*

Woont in Zoetermeer sinds 1974

Gerard Lancée

'Ondergrond van Nederland in kaart gebracht'

'Mijn wieg stond in het voormalige Nederlands-Indië. Mijn vader was werkzaam bij Esso, de olieraffinaderij op Sumatra. Toen de oorlog uitbrak werden vrouwen en kinderen overgevlogen naar Java. Daar hebben we de inval van de Japanners meegemaakt. Na deze inval werden alle Europeanen verzameld in wijken en daarvandaan werden ze vervoerd naar de vrouwenkampen. Mijn moeder, zusje en ik zijn terecht gekomen in Semarang; eerst in een klooster en later naar Halmaheira, een berucht vrouwenkamp. Mijn vader zat als krijgsgevangene op Sumatra.

Als 9-jarige ben ik nog vervoerd naar een jongenskamp, waar ik een half jaar heb gezeten. Toen de oorlog afgelopen was, zijn we per boot naar Nederland vervoerd.

Wij streken neer in Den Haag. Daar heb ik de middelbare school bezocht en na mijn dienstdienst in Leiden geologie gestudeerd en doctoraal examen gedaan.

In mijn jaren bij Shell begon de exploratie van booreilanden op de Noordzee. Ik kon daar ook naar toe, maar dat heb ik niet gedaan. Ik kon namelijk overstappen naar TNO in Delft. In opdracht van Rijkswaterstaat heb ik meegewerkt om heel Nederland in kaart te brengen voor wat betreft de ondergrond, zoals bij voorbeeld de watervoerende lagen die er bestaan en de kwaliteit van het grondwater. Hiertoe werd het land in districten ingedeeld; ik werd hoofd van het district Zuid (Brabant, Limburg en Zeeland). TNO was intussen gevraagd door Buitenlandse Zaken om in het buitenland waterboringen te gaan doen in het kader van ontwikkelings-samenwerking. In dat kader ben ik een aantal keren naar het buitenland geweest: Colombia, Kenia, Soedan en Indonesië. In 1994 heb ik gebruik gemaakt van de VUT-regeling.

Sinds 1970 wonen we in Zoetermeer, eerst aan de Stadhoudersring en daarna in Meerzicht, waar ik nu nog woon. Helaas overleed mijn vrouw Marijke in 2003. Op voordracht van notaris De Wilde en Hans Levendig ben ik in 1973 lid geworden van de sociëteit. Als hobby heb ik zweefvliegen, motorvliegen en duiksport gedaan. Nu doe ik tennis, golfen en vissen. Ik vind de sociëteit een fijne kameraadschappelijke omgeving. Het is er heel gezellig.

De warmste plek van Zoetermeer vind ik de Noord Aa. De sociëteit moet op de huidige weg doorgaan. Ik zou het wel aardig vinden als we een keer een andere locatie zouden kunnen vinden, met meer ruimte waar we weer een biljart kunnen neerzetten.

*E.G. Lekahena (Batavia, 31 augustus 1935)
2 kinderen, 5 kleinkinderen*

*HBS-B
Doctoraal Geologie Leiden*

*Shell Exploratie en Produktie Laboratorium Rijswijk
TNO Delft*

Woont in Zoetermeer sinds 1970

Eddy Lekahena

‘Meewerken aan continuïteit van de vereniging’

‘Als rode draad door mijn carrière loopt de interesse voor de inrichting van organisaties en de daarbij passende bestuurlijke structuur. Een leuke ontwikkeling voor iemand die is begonnen in het bedrijf van zijn vader, een handel in land- en tuinbouwzaden en boomkwekerij. De toendertijd door mij in de avonden behaalde vakdiploma’s op het gebied van land- en tuinbouwzaden heb ik niet veel gebruikt.

Als gevolg van veranderingen in werkkring ben ik acht keer verhuisd en heb ik gewoond in Weert, Ewijk, Diemen en Hoofddorp. In 1994 streek ik neer in Zoetermeer, eerst in de Groen-Blauwlaan en Zachtgroen (Rokkeveen). Sinds november 2005 in de Dorpsstraat (Van der Schee-locatie). Voor mij is dat de mooiste plek van Zoetermeer bij uitstek: rustig, vrijwel alles bij de hand, vanuit woonkamer en terras zicht op het Wilhelminapark, waar alle jaargetijden voorbij komen.

Na mijn pensionering ben ik nog actief gebleven als bestuurslid Stichting Librijn Openbaar Primair Onderwijs Delft-Rijswijk, voorzitter van het bestuur van de Stichting Openbare Bibliotheek Zoetermeer en vanaf 2006 partner bij Fourman & Busac Associates. Deze organisatie adviseert op het gebied van veranderingen in de huisvesting bij productiebedrijven, de zakelijke dienstverlening, overheid, onderwijs en zorgsector.

Wat mij tot nadenken stemt is het feit dat wereldleiders het nog steeds niet eens zijn geworden over de aanpak van het milieu en of we nog mee gaan maken dat de samenleving in staat zal zijn te accepteren dat de bomen niet meer tot in de hemel groeien.

Vanaf 1 maart 2007 ben ik lid van Heerensociëteit ‘De Vriendschap’. Ik werd voorgedragen door Peter Ruis en Pim van Riet. De sociëteit is voor mij een aangename plek om wekelijks met mensen die in hun actieve loopbaan verantwoordelijkheid hebben gedragen en anderen hebben begeleid en gestimuleerd in hun ontwikkeling, in een ontspannen sfeer van gedachten te wisselen onder het genot van een borreltje. Ik vind het leuk om mee te werken aan de continuïteit van de 150-jarige sociëteit en activiteiten te ontwikkelen die een bijdrage leveren aan onze verdere persoonlijke ontwikkeling.’

Jo Leveau

J.H. W.G. Leveau (Maastricht, 4 november 1943)

Partner van Jeannette Colijn, 2 kinderen, 5 kleinkinderen

SPD 1, pdo Strategische Marketing van Diensten (RU Groningen),

Corporate Governance (Nijenrode)

Hoofd Centraal Bureau Vereniging voor HBO, Amsterdam

Hoofd centrale administratie Ministerie LNV (Dir. Economische Zaken)

Directiefuncties verschillende organisaties in primair en voortgezet onderwijs

Voorzitter College van Bestuur Stichting Dyade Dienstverlening Onderwijs

Woont in Zoetermeer sinds 1994

Tradities, feesten en partijen

Enkele fragmenten uit het Register van Ontvangsten en Uitgaven van de Societeit 'De Vriendschap' uit Zoetermeer, zoals verteld door Geert Brinkers tijdens de feestelijke rondvaart in de Biesbosch ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan van de genoemde Societeit in 1986.

Op deze dag vieren wij niet het 125-jarig bestaan van de Societeit, maar van het Register van Ontvangsten en Uitgaven. De reden waarom werd aangenomen dat de Societeit langer bestaat is, dat in het register vermeld staat: 'begonnen Januari 1861'. Deze zinsnede slaat op het register en niet op de oprichting. Verder was er over het jaar 1860 een batig saldo van f 10,99, tevens was er door de heer G. Boonekamp een bedrag van f 2.80 betaald voor het Humoristisch Album, een boekwerk dat in het soosjaar 1860 werd gebruikt. Ook is het opvallend, dat een juist opgerichte vereniging in het tweelingdorpje Zoetermeer-Zegwaard met een ledental van 24 zou zijn begonnen, een enorm aantal voor een gemeenschap van hooguit 2500 zielen.

Het is heel goed mogelijk, dat de Societeit uit de 'Franse tijd' stamt gezien er opvallend veel Franse woorden in het register gebruikt worden.

Een bestuurslid heet commissaris, de voorzitter wordt president commissaris genoemd, de penningmeester commissaris-thesaurier, een nieuw lid moest entreegeld betalen en voor het houden van de bijeenkomsten moest patentrecht betaald worden, voor een nieuw lid was er een ballotage, een gezellig avondje heette een soiree, een avondje met muziek een soiree amusante, een etentje heette een souper, een avond waar salades en saucijzen werden genuttigd

Hechte vereniging

Het was een hechte vereniging van leden met zeer uiteenlopende beroepen zoals academici, ambtenaren en ambachtslieden en leden die het beroep van landbouw en veeteelt uitoefenden. Eigenlijk twee heel verschillende groepen die zich tot elkaar aangetrokken voelden. De leden van de eerste groep kwamen hoofdzakelijk van elders, woonden meestal in de Dorpsstraat, ze hadden hier geen familieleden. De Societeit was dus een prettige mogelijkheid om met elkaar en met de autochtone akkerbouwers en veehouders die buiten de dorpskern woonden, in contact te komen en zich los te maken uit de dagelijkse sleur van een nogal besloten gemeenschap.

Op de eerste lijst van contribuanten komen nog veel bekende namen voor zoals: Adegeest, Arkesteyn, Bas, Droog, Graenewegen, Hekker, Pieterse, Vollebregt. Mensen die veel voor de Societeit over hadden, die van verre te voet, op het paard, per koets, desnoods op klompen naar 'De Gouden Leeuw' kwamen, de plaats van samenkomst. Een plek waar voor hen veel aantrekkingskracht vanuit ging.

Tradities

De Societeit heeft getracht tradities uit het verre verleden soms tegen beter weten in, te handhaven. Zo was er de traditie dat de contributies aan huis geïnd werden door een bode. In 100 jaar zijn er 4 bodes geweest. De eerste bode heette Schaap. Hij heeft dit 29 jaar tegen f 3.- per jaar gedaan. Zijn opvolger was Nappe, die deed dit 7 jaar voor f 3.- en 28 jaar voor f 4.-. De laatste bode heette Henneken, na diens overlijden is de functie opgeheven.

Feesten en partijen

Zoals reeds gezegd hielden de leden van de Societeit van gezelligheid, van een soiree of een souper. Jaarlijks schafte men voor f 7,- 'Het Humoristisch Album' aan. Hieruit werd waarschijnlijk voorgelezen. Aan het eind van het soosjaar werd dit, denk ik aan de meest biedende van de leden verkocht. Opbrengsten waren f 2,80, f 1,60 f 1,50 en f 1,11. Het laatste 'Album' bracht in 1888 f 2,55 op.

In 1863 was er een souper voor de leden, of hier dames bij waren vermeldt de geschiedenis niet.

Genuttigd werden 120 saucijzen voor f 10,20, verder een haringsalade, vlees, taart en brood enz. voor f 19,80. Later werden de soupers afgewisseld door concerten en toneelvoorstellingen. In 1882 was er een groot feest met muziekluitvoering voor f 120,45.

Na zo'n feest was er meestal een nadelig saldo en om de kas te spekken werd er dan een jaar of wat niet gezeest.

In 1889 een eerste toneeluitvoering. Het sooslid De Kater schilderde een toneeldecoratie voor f 13,58. In 1894 een soiree amuseante f 45,-. Ook werden beroemde artiesten, cabaretiers en liedjeszangers uitgenodigd.

In 1903 Buziau f 70,-; in 1910 een soiree met Silvain Poons f 85,-; in 1924 de alom bekende Pisuisse f 125,-.

Nog een vermeldenswaardig feit. Van 1861 tot 1946, goed uitgerekend 85 jaar lang, schommelden de contributies tussen f 2,- en f 4,- per jaar, slechts met een uitzondering. In 1937 en 1938 moest men vanwege het luisterrijke feest ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan de contributie naar f 8,- verhogen om de kas weer op peil te brengen. Door het invoeren van het legesgeld in 1947 was men niet alleen genoodzaakt de contributie te verhogen tot f 10,- per jaar, maar wat nog erger was, men werd hierdoor ook beroofd van z'n vrijheid.

Petitie

In 1949 wordt door de gemeente Zoetermeer legesgeld ingevoerd voor de tijd na 11 uur s avonds. Van 11 tot 12 uur f 1,- van 12 tot 1 uur f 2,50, van 1 tot 2 uur f 2,50 enz. Dit zou niet zo erg zijn indien dit achteraf betaald zou kunnen worden. Dit was echter niet het geval, nachtpermissie moest van te voren exact worden aangevraagd en betaald. Dit was daarom zo vervelend omdat men nooit vooruit wist of een avondje uit zou lopen tot b.v. een uur of half drie, omdat het zo gezellig was. Tot nu toe gebeurde dit nogal eens.

Bij het 100-jarig bestaan is door de Societeit in zijn geheel ten stadhuize aan de fungerende locoburgemeester J. van 't Hoff een petitie 'aangeboden' waarin de grieven ter zake nog eens duidelijk werden uiteengezet.

'Keuze voor Zoetermeer was en blijft onomstreden'

'Geboren en opgegroeid op Goeree en Overflakkee, het zuidelijkste eiland van Zuid-Holland en dus net geen Zeeland. Mijn liefde voor het water is op het eiland ontstaan, een landschap zonder water ervaar ik als een gemankeerd landschap.

Na de middelbare school op het eiland ben ik aan de Technische Universiteit Delft werktuigbouw gaan studeren. Na de afronding van mijn studie heb ik gewerkt bij de Nederlandse vestiging van een Zweeds bedrijf. Daarna kwam ik te werken bij het ingenieursbureau Smits van Burgst in Den Haag, dat ik na enige jaren kon overnemen. Wij ontwerpen installaties in en om gebouwen in de brede zin van het woord, want tegenwoordig gaat het om meer dan het installatieontwerp alleen. Het gehele gebouw en de manier waarop het wordt gebruikt worden in aanmerking genomen om aan duurzaamheidsadviezen inhoud te kunnen geven. Inmiddels verhuisde mijn bureau van Den Haag naar Zoetermeer; voor beveiligingsadvies openden we nog een vestiging in Oosterhout. Mijn zoon Steven heeft inmiddels het bureau overgenomen en ik ben er trots op te kunnen zeggen dat hij zijn bedrijf ook in deze moeilijke tijd een goede toekomst geeft.

Vanuit mijn beroep was ik secretaris van de Orde van Nederlandse Raadgevende Ingenieurs ONRI, voorzitter (en erelid) van de TVVL, de technische vereniging op mijn vakgebied, vertegenwoordiger van de TVVL in de Rehva, de Europese koepel van technische verenigingen op mijn vakgebied (inmiddels ook erelid) en voorzitter van Rehva Region One (maker van een via internet vrij toegankelijk technisch woordenboek). Als 'liefhebber' ben ik bestuurslid van de vriendenstichting voor het vogelreservaat Ackerdijk en de Vrienden van Kunst en Cultuur Zoetermeer.

J.G. Mast (Dirksland, 11 december 1942)

Gehuwd met Lies Roelofs, 3 kinderen, 2 kleinkinderen

TU Delft, Werktuigbouw

Directeur Raadgevend Ingenieursbureau Smits van Burgst

Woont in Zoetermeer sinds 1978

Al tijdens mijn studie aan de TU zijn we getrouwd. In 1978 kwamen wij naar Zoetermeer om dichterbij kantoor te gaan wonen. We vielen voor de koepeltjes buurt en hebben daar zeer tevreden gewoond, in 1993 verhuisden we naar de rand van deze wijk naar een huis aan het water. De keuze voor Zoetermeer is binnen ons gezin onomstreden. Het Stadstheater (mijn bedrijf is vanaf de opening sponsor) zorgt voor voldoende cultureel aanbod, er zijn voldoende mogelijkheden om te sporten en het sociale leven is veelzijdig. Het tot stand komen van het Centrum voor Kunst en Cultuur is hiervan een goed voorbeeld.

Daarbij is de ligging van Zoetermeer binnen de driehoek Rotterdam, Den Haag, Amsterdam, zowel privé als zakelijk aantrekkelijk. Zo ook een technische universiteit als Delft op korte afstand. Zoetermeer zou echter minder de oren naar de gemeente Den Haag moeten laten hangen.

Sinds 1 juli 2010 ben ik lid van de sociëteit, benaderd en voorgedragen door Ron Forrer en Gerard Lancée. Veel leden van de sociëteit kende ik al, maar het doet me plezier om vrienden die ik jaren incidenteel sprak, op de sociëteit weer regelmatig te ontmoeten. Jammer van het roken na 10.30 uur. Ook het 'thuisfront' betreurt het roken, te meer omdat de gemengde avonden zo goed bezocht worden.

Zeker gezien de groei van het aantal leden hoeft de sociëteit zich geen zorgen te maken over de toekomst en kan het bestuur terug kijken op een succesvolle periode.'

Koos Mast

‘Als Zoetermeers burger past mijn lidmaatschap perfect’

“In een in vele opzichten enerverende jeugd in de Haagse Moerwijk bezocht ik de Zuiderpark-HBS, vervolgens de Stevin-HBS in hartje Den Haag en behaalde na de militaire dienst het diploma via Noctua, zoals de naam al zegt een avondschool. Overdag werkte ik bij een verzekeringsmaatschappij. Daar maakte ik kennis met mijn latere echtgenote Ineke, die naar aanleiding van mijn studie de opleiding verpleegkunde A is gaan volgen. Mijn studie geneeskunde in Leiden met aansluitend de huisartsopleiding ronde ik in 1978 af.

Op 1 januari 1979 heb ik de praktijk van John Wesseling in het gezondheidscentrum ‘Meerzicht’ overgenomen, na een paar jaar is Ineke in de praktijk komen werken als assistente. Wij hebben al die tijd met veel plezier gewerkt. Op 1 januari 2010 is de praktijk overgedragen aan mijn opvolgster.

Zoals destijds gebruikelijk zijn wij ook in de wijk gaan wonen waar de praktijk was, de eerste 21 jaar in een ‘koepeltje’ aan het Kennemerland. De kinderen hebben tot en met de middelbare scholen in Zoetermeer gewoond en hebben nog contacten met oude buurtgenoten. In 2000 zijn we in de straat verhuisd naar de buitenrand, grenzend aan het Westerpark, waar wij nog steeds tot ons genoegen wonen met de golfbaan en een wandel/fietsgebied om de hoek en Den Haag binnen handbereik.

In oktober 2010 ben ik na te zijn voorgedragen door Guus Nolten en Peter Ruis lid geworden van de Heerensociëteit, waar ik veel bekende vrienden heb ontmoet en vooral met nieuwe heb kennisgemaakt. Het blijft ook na ruim 30 jaar goed toeven in de gemeente Zoetermeer; mijn lidmaatschap van “De Vriendschap” past hier dus perfect in.”

L. Van Maurik (Den Haag, 25 maart 1946)

Gehuwd met Ineke, 3 kinderen

HBS-B

Universiteit Leiden, Geneeskunde

Huisartsenopleiding

Huisartsenpraktijk ‘Meerzicht’ in Zoetermeer

Woont in Zoetermeer sinds 1979

Leo van Maurik

'Sociëteit inspirerend en onderhoudend'

'In 1978 heb ik als huisarts een solopraktijk in de wijk Meerzicht overgenomen. Zoetermeer was toen een dynamisch expanderende gemeente. In 1978 met ruim 50.000 inwoners, nu 120.000. Daar is dus 33 jaar over gedaan. Meerzicht was bevolkt met vele jonge gezinnen. Nu is de gemiddelde leeftijd, net als mijn eigen jaren, sterk toegenomen. Onze kinderen zijn in Zoetermeer groot geworden. Ze bezochten er de basis- en middelbare school. Alle drie hebben ze bij MHCZ gehockeyd. Later heeft mijn dochter hier nog enige tijd als fysiotherapeut gewerkt.

Naast mijn praktijk deed ik er extra zaken bij. Aanvankelijk was ik ook huisarts van de kinderen van Effatha, later medisch adviseur voor de Morgenster, en daarna ook nog 10 jaar arts voor de gevangenis (PI) in Zoetermeer.

Op bestuurlijk terrein was ik voorzitter van de Plaatselijke Huisartsen Vereniging, secretaris van het districtsbestuur van huisartsen, en 8 jaar lid van de Raad van Toezicht van de SGZ, de Stichting Gezondheidscentra in Zoetermeer.

In al die jaren ben ik met Zoetermeer vergroeid geraakt. Sinds 1 november 2010 ben ik lid van de Heerenso-cieteit. Buiten mijn beroep kom ik zo in contact met andere mensen met interessante persoonlijke en professionele achtergronden. Dit houdt mijn blik breed, en het is inspirerend en onderhoudend.

Mijn voordracht werd gedaan door Hans van Bijnen en Cees van de Graaf.

De sociëteit is al 150 jaar een vaste plek binnen de Zoetermeerse gemeenschap. Voor mij een trefpunt met anderen aan het einde van mijn beroepsmatige periode en het begin van een nieuwe actieve periode.

Zoetermeer zal een stad met een eigen structuur blijven, een eigen entiteit met een forse eigen werkgelegenheid, maar tegelijkertijd ook sterk gebonden binnen de Haagse regio. Onze stad dringt zich op aan het Groene Hart, maar koestert het tegelijkertijd. Kijk naar de recreatie aan de randen van de stad, en het fietsen in de omliggende landelijke gebieden. Wel zal onze stad een andere bestuursstrategie moeten gaan volgen, nu de echte expansie voorbij is en het geld niet meer aan gronduitgifte verdiend kan worden.

De mooiste plek van Zoetermeer blijft voor mij het Westerpark. Ondergewaardeerd, maar o zo prachtig aangelegd, vol vogels (en golfballen). Verdere aanleg van het Balijbos en achter Oosterheem, het Bentwoud, zal de totale uitstraling van Zoetermeer meer de glans geven die het verdient.

Binnen deze ontwikkelingen past ook de sociëteit met mensen die aan al deze veranderingen hun bijdragen gaven, geven en zullen geven.'

Wim van de Merwe

W. van de Merwe (Zaandam, 30 oktober 1947)
Gehuwd met Marja van Hattum, 3 kinderen, 2 kleinkinderen

Universiteit Leiden, Geneeskunde
Huisartsenopleiding

Huisarts in Zoetermeer

Woont in Zoetermeer sinds 1978

‘En zo moet het blijven’

‘Ik ben geboren in Medan op het eiland Sumatra in het voormalig Nederlands Indië. Mijn vader kwam later te werken in Batavia, het huidige Jakarta. Daar heb ik op de lagere school gezeten tot de oorlog met Japan uitbrak. Alle scholen werden gesloten tot september 1945, na de capitulatie van Japan. Van de atoombomben op Japan wisten wij niets. Toen de oorlog afgelopen was kwamen Nederlandse schepen binnen met voeding. Met een jongen van mijn leeftijd heb ik nog op de schepen gewerkt bij het lossen van de lading, voeding voor de mensen in de kampen. Wat we ook niet wisten was dat de heer Soekarno op 18 augustus 1945 de onafhankelijkheid van Indonesië had uitgeroepen.

Na mijn middelbare school ben ik in 1949 naar Nederland gekomen om te studeren. Omdat ik zakte voor mijn kandidaats economie moest ik direct in militaire dienst. Na de basisopleiding naar de opleiding reserveofficieren in Ermelo. Ik ontmoette daar Rijk Scholten en de vader van Philip Lach de Bère. Rijk en Philip zijn beide oud-leden van de Heerensociëteit. De wereld is en blijft klein. In de avonduren studeerde ik en heb de opleiding SPD 1 en 2 afgerond.

Na een korte tijd in Nieuw Guinea kreeg ik een baan bij de accountantsdienst van defensie met de opdracht alle logistieke eenheden van land-, lucht- en zeemacht te automatiseren. Na twee jaar ben ik overgegaan naar de Rijksluchtvaartdienst van Verkeer en Waterstaat. Ik werd belast met het opstellen van begrotingen, jaarrekeningen en verlies- en winstrekeningen. Namens de kleine landen heb ik meegewerkt aan een systeem voor de tarifiering, waarmee de kosten van de luchtverkeersbeveiligingsdiensten aan de gebruikers (luchtvaartmaatschappijen) kon worden doorberekend en dat nu door 139 landen wordt gehanteerd. Ik heb me verder veel met internationale zaken bezig gehouden, waaronder weerscheppen en weerstations.

Na mijn pensionering heb ik op verzoek van het bestuur het Creativiteitscentrum (nu CKC) doorgeleefd, daarna heb ik als vrijwilliger drie jaren aan het centrum leiding gegeven.

Daarna heb ik nog voor de PUM verschillende projecten gedaan op de Antillen en in Tanzania.

Ik ben in 1993 lid geworden van de Heerensociëteit op voordracht van Elbert Jenné. In 1994 werd ik penningmeester en dat ben ik nog steeds.

Toen wij in Zoetermeer kwamen wonen was het nog zo dat nieuwe inwoners officieel werden ontvangen en welkom geheten door de burgemeester in het oude gemeentehuis aan de Dorpsstraat. Je kreeg een mooie schaal van Brinkers. Ik woonde eerst in de Van Wijngaardestraat en later aan de Marco Polorede, het mooiste plekje van Zoetermeer. Zoetermeer heeft iets van een grote stad, maar net niet. Het heeft ook iets van een groot dorp, maar ook net niet. En zo moet het blijven.’

L.E. Nagel (Medan, 25 februari 1930)

Gehuwd met Martha, 3 kinderen, 5 kleinkinderen

HBS-B

SPD 1 en 2

Accountantsdienst Ministerie van Defensie

Rijksmagazijn Militair Farmaceutische Dienst

Rijksluchtvaartdienst, directie Luchtverkeersbeveiliging

Woont in Zoetermeer sinds 1968

Laurens Nagel

‘We besloten om toch in Zoetermeer te blijven wonen’

‘Mijn wieg stond in het Statenkwartier in Den Haag. Ik ben opgegroeid met een oudere broer en een jongere zus. Na de middelbare school kwam ik voor de dienstplicht terecht bij de officiersopleiding van de Luchtmacht. Ik heb aanvankelijk als specialisatie gehad ‘gevechtsleider’. De dag dat ik hoorde dat ik geslaagd was, hoorde ik ook dat Nieuw Guinea aan Indonesië werd overgedragen. Toen werd het de navigatiestations te Appingedam. Ik heb bijgetekend en kwam in 1962 uiteindelijk terecht op Ypenburg, waar het onderhoud van de F27, de Beaver en de Alouette werd gedaan.

Ik kwam daar in contact met iemand van de Schreiner Luchtvaartgroep die recent de eerste Alloutte III helikopters aan de Luchtmacht had verkocht. Schreiner was de agent hiervoor in Nederland. Ze zochten iemand die de Luchtmacht goed kende en een bemiddelingsfunctie kon vervullen tussen fabriek en klant. Mijn dienstchef heeft me aanbevolen en ik ben overgestapt naar de Schreiner Handelsmaatschappij. Ik ben daar opgegroeid als sales engineer en sales manager om uiteindelijk directeur van de handelsmaatschappij te worden.

Mijn bedrijf had veel eigen helikopters in verschillende landen voor olie- en gasbedrijven en offshore aangelegenheden. De bevoorrading van de eigen vloot was ook een taak van de handelsmaatschappij. Ik heb daarom veel gereisd. We waren actief in Iran, Nigeria, Chili, Indonesië en het Midden-Oosten.

Na mijn huwelijk bewoonden we eerst een etage aan de Van Boetelaerlaan in Den Haag. Daarna zochten we een woning in de Randstad. Aanvankelijk reden we met een grote bocht om Zoetermeer heen in verband met de negatieve publiciteit over de flats aan de Stadhoudersring. Uiteindelijk hebben we toch voor Zoetermeer gekozen in verband met de mogelijkheden in de toekomst voor scholen, zwembaden, sport en andere voorzieningen. Ook de financiering met gemeentegarantie maakte de keuze voor Zoetermeer aantrekkelijk. Vanaf 1972 hebben we op het Waterland gewoond en zijn later in 1988 verhuisd naar het Kennemerland. Toen mijn kantoor in 1997 verhuisde naar Hoofddorp hebben we besloten om toch in Zoetermeer te blijven wonen want we hebben er vele vrienden en kennissen. Ons huis hebben we toen grondig aangepakt. We wonen er nog steeds met veel plezier.

In 2002 ben ik lid geworden van de Heerensociëteit op voordracht van Pim Daams en Willem Graver. Twee jaar later, na 40 jaar bij Schreiner te hebben gewerkt, ben ik met pensioen gegaan. Ik hoop nog vele jaren door te brengen in het Zoetermeerse en als lid van de sociëteit.’

A.J. Nolten (Den Haag, 6 januari 1942)

Gehuwd met Truus, 3 kinderen

HBS-B

Officiersopleiding Koninklijke Luchtmacht

HTS Werktuigbouwkunde

Economie (kandidaats) Erasmus Universiteit Rotterdam

Koninklijke Luchtmacht

Officier Administratieve Zaken Middelburg

Technische Dienst Ypenburg

Directeur Handelsmaatschappij Schreiner Luchtvaartgroep

Woont in Zoetermeer sinds 1972

Guus Nolten

‘Elke tien jaar verandert er wat’

‘Aan het eind van mijn loopbaan kende ik tien mooie jaren als directeur van de Stichting Samenwerkende Rijnmond Ziekenhuizen te Rotterdam en de Stichting Samenwerkende Verpleeghuizen Rotterdam en omstreken. Belangrijk in die tijd was beddenreductie. We konden dat realiseren door drie ziekenhuizen te sluiten en twee nieuwe te bouwen. Daarnaast was er ook de voorbereiding en opzet van het Revalidatiecentrum Rijnmond. Bij mijn aantreden in 1979 liep dit proces al liefst zeven jaar en ik heb er bij het ministerie nog eens tien jaar aan moeten trekken om vergunning te krijgen, waarna er uiteindelijk in 1989 met de bouw kon worden gestart.

Sinds 1969 woon ik met mijn gezin in Zoetermeer in achtereenvolgens de Graaf Lodewijkstraat, de Bisschopsberg, de Dublinstraat en nu de Ierlandlaan. Tijdens mijn actieve loopbaan en zeker daarna beleefde ik veel genoeg aan mijn werk als vrijwilliger voor vele landelijke organisaties uit mijn vakgebied en ook uit Zoetermeer. U mag best weten dat ik er trots op ben dat ik voor deze activiteiten een Koninklijke onderscheiding ontving.

In 1970 werd ik lid van de sociëteit. Als ik het me goed herinner heeft Ton ten Bruggencate mij voorgedragen. In die tijd kwamen we bij elkaar in De Meerbloem in de Dorpsstraat. Er werd veel gebridget en gebiljart. Het ledenbestand vormde echt een doorsnee van de Zoetermeerse samenleving in die tijd: directieleden van de grote bedrijven (Brinkers, Nutricia, Van der Spek, Spar), (tand)artsen, notarissen, raadsleden, wethouders, afdelingshoofden van de gemeente en dergelijke. Gedurende de eerste 100 jaar van zijn bestaan was de sociëteit te gast in de Gouden Leeuw. Daarna volgden vele verhuizingen. Dat heeft grote invloed gehad op de opkomst, soms waren maar drie leden op de soosavond. Sinds 1981 biedt Huize Akkerlust gastvrijheid als vast onderkomen.

Na mijn pensionering heb ik genoten van de watersport. De mooiste reis die ik me kan herinneren was met de Doerak naar Parijs via de Schelde, de Marne en de Maas. Op deze tocht passeerden we maar liefst

222 sluizen. Films maken is daarnaast een andere hobby, in de vorm van documentaires maakte ik er circa 50. Tegenwoordig wandel ik graag (in het Westerpark, de mooiste plek van Zoetermeer), lees ik veel en maken Kloos en ik verre reizen. De sociëteit is voor mij vooral belangrijk voor het onderhouden van de sociale contacten en om in goede sfeer te kunnen discussiëren over actuele onderwerpen, waarbij ik zeker het opwerpen van een provocerende stelling niet schuw, maar dat hoeft bij ons ook niet.

Wat de toekomst betreft: elke tien jaar verandert er wat. Ik wijs in dit verband op het boek ‘Eeuw van Azië’ van Kishore Mahbubani. De auteur schrijft hierin over het einde van de westerse dominantie en de terugkeer van Azië in de nieuwe eeuw. De westerse samenlevingen zullen meer rekening moeten gaan houden met Aziatische belangen. Dit boek kan ik al mijn vrienden van de sociëteit warm aanbevelen.

J. Onstwedder (Rotterdam, 2 april 1930)

Gehuwd met Klazina van Pelt, 2 kinderen, 4 kleinkinderen

HBS-B

Erasmus Universiteit, doctoraal Bedrijfseconomie

Hoofd bedrijfsbureau Bouwcentrum Rotterdam

Directeur Sociaal Pedagogisch Centrum

Directeur Stichting Samenwerkende Rijnmond Ziekenhuizen

Woont in Zoetermeer sinds 1967

Jan Onstwedder

‘Maak van de Dorpsstraat een winkelstraat met allure’

‘Mijn vader was huisarts met apotheek aan huis. Het gezin telt 6 kinderen. Ik heb ook arts willen worden, maar voor de exacte vakken ben ik niet geboren. De middelbare school heb ik samen met twee broers gedaan op het internaat van het Bisschoppelijk College in Roermond. Ik heb daar ook Wim van de Broek ontmoet. Ik heb hele goede herinneringen aan die tijd, behalve het laatste jaar, omdat ik was gezakt voor mijn eindexamen en alle vrienden weg waren.

Op advies van een oom ben ik rechten gaan studeren in Leiden. Na mijn afstuderen wist ik niet zo goed wat ik wilde gaan doen. Ik ben toen nog enige tijd tijdens de verkiezingscampagne na de val van het kabinet Den Uijl eind 1960/begin 1961 chauffeur geweest van Minister Schmelzer en heb in die tijd kennis gemaakt met verschillende politici. Via dat circuit kon ik terecht bij Binnenlandse Zaken en het ABP, maar uiteindelijk toch via een vriend bij de advocatuur. Aanvankelijk in Den Haag en vanaf 1974 in Zoetermeer.

In de beginfase had ik een algemene praktijk: strafzaken, verblijfsvergunningen, vreemdelingenzaken, onteigeningszaken. In 1995 is mijn jongste dochter er bij gekomen en we hebben nu samen een praktijk. We doen nu vrijwel uitsluitend zaken op het gebied van personen- en familierecht: echtscheiding, alimentatie, omgangsregelingen.

Inmiddels ben ik 71 jaar en werk nog. Ik vind het nog steeds aardig. Daarnaast heb ik slecht voor mezelf gezorgd. Ik heb geen pensioen opgebouwd. Gelukkig heb ik altijd veel aardigheid gehad in sport, ondanks de handicap aan mijn knieën. Op dit moment doe ik nog aan tafeltennis en golf.

Gedurende mijn carrière heb ik een aantal nevenfuncties verricht: bestuurslid en voorzitter van de SKOZ, lid van de Raad van Toezicht van de Haagse Orde van Advocaten, lid van het Landelijk Parlement van advocaten, lid van de Tuchtcommissie van de Tafeltennisbond (nu maak ik nog deel uit van een beroepscommissie), voorzitter van de plaatselijke Tafeltennisclub Taverzo, lid van de Raad voor de Rechtsbijstand die de gefinancierde rechtsbijstand verzorgt, lid van het bestuur van Rabobank Zoetermeer en lid en voorzitter van de Protestcommissie van de KNWU.

Daarnaast ben ik al ruim 30 jaar lid van de Rotaryclub Zoetermeer-Zegwaert. Toen iemand mij vroeg om een video te maken bij het 125-jarig bestaan van de Heerensociëteit ben ik daarna gelijk maar lid geworden. Zoetermeer vind ik als stad geen eenheid. Er zijn meerdere wijken, maar die vormen nog geen stad. Een toekomstige, goede verbinding tussen Stadshart en Dorpsstraat zal zeker bijdragen aan die eenheid. Van de Dorpsstraat zou eigenlijk naar Haags voorbeeld een ‘Denneweg’ gemaakt moeten worden, een straat met allure en met mooie modezaken en veel horeca. Dat zou mijn wens zijn.’

P.A.M. Perquin (Leidschendam, 14 januari 1939)
Gehuwd met Bep, 3 kinderen, 5 kleinkinderen

Rechten Universiteit Leiden

Perquin Advocaten Zoetermeer

Woont in Zoetermeer sinds 1974

Pam Perquin

Goed bestuur loont

Een aantal personen zette zich door de jaren heen extra in voor 'De Vriendschap'. Bestuursfuncties worden vaak gezien als herenbaantjes, maar het is altijd een aanslag op de vrije tijd. Dat zal in 1861 wel niet anders geweest zijn, al ontbreken ons daarover de exacte gegevens. Het is pas vanaf de vijftiger jaren van de vorige eeuw dat er verslagen van bestuursvergaderingen bewaard gebleven zijn. Of ze voordien niet werden opgemaakt of dat ze door de woelige jaren tijdens twee wereldoorlogen verloren zijn geraakt, het zal waarschijnlijk altijd een raadsel blijven.

Voorzitters

De eerste in de bestuursverslagen genoemde voorzitter was J.W. Palthe. Hij hanteerde de voorzittershamer gedurende maar liefst 37 jaar (1915 – 1952). Zijn opvolgers waren:

G.F. Baylé (1954 – 1958)

J. Kentgens (1958 – 1964)

G.G.A.M. de Wilde (1964 – 1974)

C.P. Kool (1974 – 2002)

H.W.P.P. Schmit (2002 tot heden)

Secretarissen

G.F. Baylé (1952 – 1954)

P. Rademaker (1954 – 1956)

F. Hermesen (1956 – 1964)

J. Gips (1964 – 1978)

C. 't Hart (1978 – 1983)

N. Hoogendijk (1983 – 1988)

S. Feikema (1988 – 2008)

J.H.W.G. Leveau (2008 tot heden)

Penningmeesters

H. Balvert (1952 – 1964)

G.C. Brinkers (1964 – 1983)

D. van der Vooren (1983 – 1993)

J.A. Lacunes (1993 – 1995)

L.E. Nagel (1995 tot heden)

Afscheid F. Hermesen als secretaris (1964)

‘Mogelijk iets voor de Zoetermeerse gemeenschap betekend’

‘Ik kwam ter wereld in een redelijk welgestelde familie. Eerste bewuste indringende herinneringen zijn het overvliegen van geallieerde vliegtuigen. Mijn vader en de buurman stonden op het dak van ons huis met onze Nationale vlag.

Op jonge leeftijd werd ik geconfronteerd met ernstige hartklachten en de gevolgen daarvan waren van buitengewone invloed op mijn leven. De schoolarts stelde een stenose en insufficiëntie van de aortaklep vast. Eerste openhartoperatie in juni 1953. Ik was een van de weinige overlevenden van de grote groep geopereerden in de vijftiger jaren. Na 100 dagen kwam ik als ware ik een concentratiekind thuis.

Na de middelbare school, gedeeltelijk op kostschool en de laatste jaren op kamers, heb ik in Utrecht Nederlands Recht, richting Notariaat gestudeerd. Daartoe geïnspireerd door mijn peetoom Joop, toen kandidaat-notaris, die kort voor zijn benoeming overleed.

Circa 1966 werd een nieuwe hartoperatie noodzakelijk. Doorgaan met mijn studie en begraven te worden met de titel Mr. leek mij geen echte optie. Ik ben meer activiteiten gaan doen in mijn studentenvereniging en een financiering en adviesbureau voor academici begonnen, als tijdverdrijf maar ook om er geld mee te verdienen. Destijds kon mijn vader mij niet voldoende verzekeren. Acceptatieplicht door verzekeraars tegen medische kosten bestond toen niet. Het verdiende geld belegde ik in 1967 in het herenhuis – Parkstraat 14 – voor eigen- en studentenhuisvesting.

Op 5 januari 1970 werd ik opnieuw geopereerd, met de zekerheid op mijn verjaardag begraven te worden. Het pakte geheel anders uit en terugkeer in het leven was een pijnlijke ervaring alsook het opstarten van mijn studie. Ook zette ik mijn onderneming voort en door middel van beleggingen bouwde ik een aardig vermogen op zodat ik zonder veel middelen van derden mijn notariskantoor kon financieren.

Na op verschillende kantoren als kandidaat-notaris gewerkt te hebben en een periode van waarneming van een notariskantoor in Utrecht ben ik gaan solliciteren voor een standplaats. Na enige voordrachten werd ik in april 1988 benoemd in Zoetermeer en vestigde mijn kantoor aan de Eerste Stationsstraat, nu ons woonhuis. Vanwege hartproblemen wist ik toen al dat ik weer geopereerd moest worden. Het bleek succesvol, binnen tien dagen was ik weer thuis en na een maand of drie kon ik mijn functie weer uitoefenen.

In september 1996 verhuisde ik met zo’n tien medewerkers naar een aangekocht kantoorappartement aan de Ierlandlaan. Op 1 januari 2002 defungeerde ik als notaris.

Voor de Zoetermeerse gemeenschap heb ik de gehele juridische opzet van het schaatscentrum Silverdome en de Stichting Floravontuur in notariële akten vastgelegd; de complexe juridische herstructurering van de rechtsregelingen betreffende koepel-, tentdakwoningen en garagecomplexen (niet pro deo) in Meerzicht en niet in het minst: de statuten van Heerensociëteit ‘De Vriendschap’ in een notariële akte vastgelegd, zodat deze na ruim 140 jaar eindelijk eens rechtspersoonlijkheid verkreeg. Thans ben ik nog steeds actief als adviseur en bewindvoerder. Maar ik moet u eerlijk bekennen dat ik zonder de steun van mijn echtgenote Liesbeth nooit geweest zou zijn voor wie u mij nu mogelijk houdt.’

Pim van Riet

P.J.M. van Riet (Woerden, 9 januari 1941)

Gehuwd met Liesbeth, 2 kinderen

Universiteit van Utrecht, Nederlands Recht, richting Notariaat

Oud notaris te Zoetermeer

Woont in Zoetermeer sinds 1988

‘Lid te zijn van de oudste vereniging van ons dorp geeft voldaan gevoel’

Na mijn geboorte ben ik nog in dat zelfde jaar verhuisd naar Zoetermeer, dus net geen rasechte Zoetermeerder, daar moet je volgens mij 3 generaties voor je hebben die hier geboren en getogen zijn, althans dat werd mij door de ‘locals’ op school verteld. Wij gingen wonen aan de Irenelaan. Na de kleuterschool op de Meidoornlaan ben ik naar de openbare lagere school gegaan in de Dorpstraat. Intussen verhuisden we naar de Vlamingstraat, naar het oude huis van Aad van Well. Op mijn 15e keek ik voor het eerst in de mooie ogen van mijn vrouw Anja. We zijn getrouwd en gingen wonen aan de Slootdreef (Segwaert), later naar de Blauw-Roodlaan (Rokkeveen) en nu aan de Julianalaan. De naam van het huis is ‘Hjemmet’, dat is Noors voor thuis!

Na mijn studie ben ik gaan werken in de zaak van mijn vader. Via de zaak een half jaar gewerkt in Engeland-Woodbridge. Na Engeland kwam Duitsland/Meinerzhagen en mijn volgende stop was Parijs. Een halfjaar bij een fabriek van connectoren gewerkt op verschillende afdelingen. Toen moest ik in militaire dienst en ben afgezwaaid als korporaal.

Mijn vader Jan had zijn bedrijf – een plastic spuitgiet fabriek – op de Horre, beneden aan de Schinkelweg. Dat was een oud slachthuis. In 1963 is er een nieuwe fabriek gebouwd op het eerste moderne industrieterrein met de welluidende straatnaam Industrieweg. Zoetermeer had toen ca 7000 inwoners.

Na mijn dienstitijd ging ik werken bij Tehages (TEchnische HANdelsonderneming GESkes), een eenmans-bedrijf dat was overgenomen door het bedrijf van mijn vader. De eigenaar had geen opvolging maar wilde toch graag dat zijn zaak voortgezet werd. Ons gamma was verlichtingsarmaturen (ooit was dat eigen productie) en connectoren. In 1980 verhuisden onze

bedrijven naar Nieuwkoop. In de jaren 80 was er een project Tri partrite mijnen-bestrijdingsvaartuigen waarbij mijn bedrijfje een leuk aandeel had en we begonnen een beetje te groeien.

Zakelijk hebben wij in 1998 een mooie lap grond kunnen kopen op het ITC terrein Boskoop, waar we ons huidige kantoor hebben ontwikkeld en gebouwd. Op 3 september 1999 knipte onze jongste dochter Barbara met de mooie woorden ‘Het is nu geopend’ het lint door. Mijn vader trok zich terug uit de zaak, met RUBOX zijn we ons meer gaan focussen op kunststof verpakking.

Bob Verkerk heeft mij in 2004 gevraagd lid te worden van de Heerensociëteit. Ik kende de soos eigenlijk al heel mijn leven, mijn vader was lid sinds 1957. Sindsdien ben ik een regelmatige bezoeker van de soos. In het begin was het rustig, maar dat was niet erg, ik vond het fijn om van de soosvrienden oude verhalen van vroeger te horen. Helaas zijn gedurende mijn lidmaatschap ons ook soosvrienden ontvallen zoals Jan Borremans, hij danste met mijn moeder bij het 100-jarige bestaan van de soos op de weegbrug bij de Horre. Niek van der Wel en Henk Koningsveld, altijd genietend van z’n sigaartje. Echte Heeren.

Als ik ’s avonds na het laatste glaasje met onze Tinus, met wie dan de laatste Zoetermeerse roddels doorgenomen worden, samen met Jo Leveau terugloop naar het mooiste plekje van dit dorp – het Wilhaminapark – heb ik toch altijd een voldaan gevoel, misschien mede door de versnaperingen, maar zeker toch door deel uit te mogen maken van de oudste vereniging van Zoetermeer.’

*P.J. Ruis (Den Haag, 4 februari 1956)
Gehuwd met Anja, 3 kinderen, 3 kleinkinderen*

Middelbare school

Directeur Tehages BV / RUBOX BV

Woont in Zoetermeer sinds 1956

Peter Ruis

‘Keuze snel gemaakt, natuurlijk de gezelligheid van de sociëteit’

‘Toen ik aan het eind van de dertiger jaren van school kwam was het een slechte tijd: veel werklozen en leegstaande huizen. Ik kreeg toch al gauw een baantje bij een technisch bureau in Rotterdam voor 10 gulden per maand. Ik onderhield contacten met buitenlandse leveranciers. Dat ging toen per telefoon en telegraaf. Door toevallige omstandigheden kwam ik in de oorlog terecht bij het bureau voor oorlogsschade van het Ministerie van Financiën als kantoorbediende. Mijn baas bood me drie maanden werk aan voor 30 gulden per maand en ik werd rijksambtenaar.

Ik was een van de eerste medewerkers van het bureau. Ik werd overgeplaatst naar Den Haag naar het Commissariaat voor Oorlogsschade. Ik deed controles, stelde schades vast en zorgde er voor dat ze betaald werden. De bezetter wilde mij inzetten in Duitsland en daarom heb ik vanaf januari 1943 gedurende 28 maanden ondergedoken gezeten in de omgeving van Purmerend. Een spannende tijd. Na de oorlog ben ik weer teruggegaan naar Den Haag.

In 1948 zou ik worden uitgezonden naar voormalig Nederlands Indië om ook daar de oorlogsschade te regelen. Ik had mijn koffers al gepakt voor vertrek toen plotseling het bericht kwam dat Nederlands Indië was overgedragen.

In februari 1953 was de watersnoodramp in Zeeland. Ook daar werd ik ingezet voor de schadebehandeling.

Op 19 januari 1954 ben ik getrouwd met Annie Velthuis, helaas overleed mijn vrouw al in 1985. In 1957 kwam ik via mijn schoonvader in contact met de wijnhandel. Hij had een groothandel. In die tijd kwam die handel in dranken en de slijterijen op gang. Ik opende twee slijterijen in Den Haag. Binnen de kortste keren had ik twaalf zaken en een groothandel in de Binckhorst. Ik heb toen goede zaken gedaan. Met uitzondering van een zaak in Den Haag heb ik alles afgestoten. Die ene zaak heb ik gerund tot 2005 en toen overgedragen aan mijn zoon.

Ik voel me prettig bij Heerensociëteit ‘De Vriendschap’. Ik heb de keus om alleen thuis te zitten of de gezelligheid van de soos. Die keus is snel gemaakt. Op dit moment kan ik met de regiotaxi op kosten van de gemeenschap hier naar toe komen. In 2002 ben ik lid geworden, voorgedragen door Bob Verkerk en Mathieu van Elst.

De mooiste plek in Zoetermeer is zonder twijfel het Westerpark. Daar geniet ik altijd van.

Voor de toekomst hoop ik dat de politiek meer voor de ouderen doet. Vooral voor de ouderen die op een bepaald moment alleen komen te staan en hun huis noodgedwongen moeten verlaten.’

W.G. Scheek (Batavia, 31 augustus 1935)

Rotterdam, 1 juni 1923, 2 kinderen

MULO

Talen- en handelopleidingen

Ministerie van Financiën, bureau voor oorlogsschade

Eigenaar groothandel en winkels wijnen

Woont in Zoetermeer sinds 1969

Wim Scheek

‘Voor een club als de onze blijft er zeker plek’

‘Na twee jaren te hebben gewoond in Breda, in één van de vroegere bijgebouwen van het kasteel aan de Caterinestraat, verhuisde ons gezin op 1 mei 1940 naar Den Haag. De hongerwinter zijn we goed door gekomen, dankzij het ondergrondse werk van mijn vader die begin februari 1945 in huis is opgepakt bij een overval. Ik deed open en stond op mijn zesde jaar met mijn handen omhoog tegen de muur naast mijn vader. Bij de bevrijding bleek dat hij al die tijd in een dodencel in Scheveningen vast heeft gezeten. Hij is dan ook niet ongeschonden uit de oorlog gekomen. Zo’n oorlogservaring zet toch een bepaalde stempel op je karakter.

Na een mislukte start op een HBS ging ik naar de Ambachtsschool en heb deze in 1,5 jaar doorlopen. De rest heb ik met gerichte opleidingen bijgehaald.

In 1959 ben ik getrouwd met Nita Jans, we kregen drie kinderen. Dit jaar wordt mijn oudste zoon 50 jaar. Onze dochter is in 2004 naar Argentinië geëmigreerd en woont in Buenos Aires.

In 1962 heb ik de Luchtmacht verlaten, ik zag geen toekomst voor mij bij de krijgsmacht. Voor mijn werk in Den Haag zijn wij in 1975 gaan wonen aan de Bagijnenwaard in Meerzicht, daarna woonden we aan de Candidaschouw en de Pinaskade. In 1990 zijn we weer vertrokken uit Zoetermeer om daar na mijn pensioenning als Directielid GAK Nederland B.V. in 1998 terug te keren.

H. W. P. P. Schmit (Breda, 29 mei 1938)

Gehuwd met Nita, Drie kinderen

Ambachtsschool, Luchtmacht Technische School

Postacademische studie Bedrijfskunde IBO (prof. Van Dam)

Koninklijke Luchtmacht

Arbeidsanalist Philips Electrológica

Industrial Engineer Singer Nijmegen

Arbeidsdeskundige Gemeenschappelijke Dienst Den Haag

Regiodirecteur GMD Noord-Holland

Directielid GAK Nederland BV

Zelfstandig management adviseur en interim manager

Woont (met onderbreking) in Zoetermeer sinds 1975

Naast een groot aantal avondstudies ben ik vanaf 1980 tien jaar lid geweest van de sociale commissie van de VVD ter ondersteuning van Tweede Kamerleden. In 1999 nog een aantal korte studies aan de Universiteit van Groningen gedaan. In 2002 heb ik mijn werk als interim manager afgesloten.

Vanaf 2001 tot 1 april 2010 ben ik actief geweest in de patiënten belangenbehartiging in Zoetermeer en in de Regio als Voorzitter en interim directeur van het toenmalige Regionaal Patiënten Consumenten Platform (RPCP). De gemeente heeft me bij mijn afscheid verblijd met de zilveren penning van de Gemeente Zoetermeer.

Van de sociëteit ben ik sinds 2000 lid, op voordracht van Jan Onstwedder en Rijk Scholten. In 2002 kwam ik in het bestuur en werd direct tot voorzitter benoemd. De soos is een prettige plek om met een grote verscheidenheid van mensen contacten te onderhouden op een ontspannen manier. Naar mijn mening blijft er voor zo’n club in de toekomst in Zoetermeer zeker plek.

Zoetermeer zal in de toekomst meer moeten gaan inspelen op de dubbele vergrijzing die er aan komt en veel structurele voorzieningen zal vragen in plaats van op groei. De mooiste plek van Zoetermeer is naar mijn mening het Westerpark. De warmste plek is ons appartement aan de Dublinstraat 65.

Henk Schmit

‘De soos een goed en onverplicht tehuis’

‘Toen wij in Zoetermeer kwamen wonen aan het Gaasterland in de wijk Meerzicht, was ik werkzaam in Den Haag. De architectuur van de buurt sprak ons aan. De Rijksplanologische Dienst was promotor van groeikernenbeleid, met name Zoetermeer. Vele VIP’s – de Koningin, ministers, buitenlandse ministers etcetera – hebben Zoetermeer toen bezocht met vooral belangstelling voor de koepeltjesbuurt.

Naast mijn dagelijkse werkzaamheden kon ik me gelijk waarmaken in de Zoetermeerse gemeenschap. In 1973 droeg de toenmalige burgemeester Wegstapel het voorzitterschap van de Lokale Omroep Zoetermeer (LOZ) aan mij over. De omroep beschikte op dat moment over weinig tot niets: geen studio, geen mensen, geen apparatuur. Alleen een kleine subsidie van CRM. De studio werd opgebouwd bij Bode Scholten, Philips zorgde voor apparatuur, de stationmanager van de NOS leverde ondersteuning en we maakten gebruik van de Journaal-redactie van de Zoetermeersche Courant/Haagsche Courant. Er was toen wekelijks een uitzending op zaterdagmiddag, waaraan werd meegewerkt door een groep van alles bij elkaar zo’n 100 mensen. Medewerking van de lokale politiek was er nauwelijks en subsidie bleef uit. Na 2 jaren van hard werken ben ik er toen mee gestopt.

Ik ben lid van de sociëteit sinds 1973. Pim Daams heeft me voorgedragen. In de eerste 15 jaar was ik een trouw bezoeker. Ik ontmoette veel gelijkgestemde geesten. Het werd vaak nachtwerk. Ook in de koepeltjesbuurt hadden we een leuke vriendenclub, zaterdags de jazzclub in de Dorpsstraat, vaak met nachtelijke vervolgactiviteiten in het zwembad of elders. Er waren veel activiteiten en contacten in deze jonge buurt.

Omdat het leuk is om zo nu en dan oude bekenden te zien ben ik nog steeds lid van de sociëteit. Maar, eerlijk gezegd, de frequentie van mijn deelname aan de soos-avonden is laag omdat ik regelmatig in mijn tweede huis in Portugal verblijf.

Zoetermeer is geen groeistad meer, maar is een volwassen stad. De bevolkingssamenstelling gaat naar een normaal patroon. Het gaat nu vooral om kwaliteit en niet meer over groei. Oog voor de gevolgen van de vergrijzing is belangrijk. De mooiste/warmste plek in Zoetermeer vind ik – op een zonnige zomeravond, bij een afgesloten A12 – onze zitkuil aan de rand van het Westerpark, kijkend naar de ondergaande zon boven het brugje bij Pim Daams, met een mooi glas Char-donnay uit Nieuw Zeeland in de hand. Uiteraard in het gezelschap van een paar soosvrienden.

Wat de toekomst van onze sociëteit betreft: ik zie het Rotarygehalte met sprongen omhoog gaan, hetgeen volgens mij wijst op een zekere oververmoeidheid bij de Rotarians om aan goede doelen te werken. Deze ontwikkeling biedt kansen voor ‘De Vriendschap’, een goed en onverplicht tehuis voor deze oververmoeide geesten.

J.J.J.G. Schoenmakers (Sittard, 3 augustus 1936)

Gehuwd met Mattie, 3 kinderen

Geografie en Planologie RU Utrecht

Journalist Leidsche Courant

Officier Koninklijke Marechaussee

Adjunct directeur School voor de Journalistiek Utrecht

Parttime docent Planologie RU Utrecht

Afdelingshoofd Rijksplanologische Dienst

Directeur Voorlichting en Buitenlandse Betrekkingen Ministerie VROM

Directeur PR en Marketingcommunicatie Postbank

Hoofd communicatie Gist Brocades

Oprichter en partner Quorum b.v., adviesbureau voor communicatiemanagement en -strategie

Woont in Zoetermeer sinds 1973

Jacques Schoenmakers

Piratenfeest

Barbecue (2009)

Midzomersoos (2009)

‘Boerderijtje, zeilboot en de vierdaagse’

‘Mijn wieg stond in de gemeente Bloemendaal. Bij ons thuis was het credo: hard werken en presteren. We woonden buiten; dat betekende geen aansluiting op het waterleidingnet. We hadden een pomp en heel schoon water uit de duinen. Ik had het plan om stuurman te worden en ging (intern) naar de Hogere Zeevaartschool in Amsterdam. Het was een zeer strenge school met enorme ouderwetse ideeën. Er werd ook gestraft, zelfs als je geen overtreding had gemaakt. Dat hoorde bij de opleiding: als je later wilde commanderen moest je eerst leren gehoorzamen. Ik heb het diploma BS gehaald.

Na mijn studie, het was oorlogstijd, moest ik me melden als Officier bij de Krieger- of Handelsmarine. Ik ben ondergedoken. De onderduiktijd was een hele nare tijd. Ik werd wel verliefd op een van de dochters op een van de onderduikadressen. In het dorp waar ik woonde was dat een probleem en ik ben naar een grote boerderij gegaan in Brabant.

In het laatste oorlogsjaar ben ik naar Engeland gevlucht en wilde piloot worden. Ik werd getest en uiteindelijk toegelaten tot de opleiding in Wolverhampton. Maar de oorlog liep op zijn einde en de kas was leeg. Er was meer belangstelling voor zenden van de troepen naar Indonesië. Ik ging terug en haalde na vele avonturen in Woensdrecht en Gilze Rijen het groot militair vliegbrevet. Daar was ik tevreden mee, ik wilde geen beroeps-militair worden.

Via de Rotterdamse Lloyd en de Handelmaatschappij Internatio ben ik in januari 1949 naar Nederlands-Indië gegaan en werd geplaatst in Tandjong Priok, later werd ik directiesecretaris in Jakarta. Inmiddels was ik getrouwd met Agnes. Als gevolg van de politieke acties werd het gevaarlijk en uiteindelijk moesten we alles achterlaten en terug naar Nederland.

Mijn volgende functie was Agent van de Holland Afrika Lijn in Durban (2 jaar), Kaapstad (4 jaar) en Beira (7 jaar). Uiteraard behandelde je daar de schepen van de H.A.L. en van de rederijen waarmee contracten waren

afgesloten. Daarnaast werden de schepen behandeld die ‘onderweg’ van ons agentschap gebruik wilden maken, zoals tankers, sleepboten met sleep op weg naar de Perzische Golf of het Verre Oosten en allerlei charters. Het was een zeer interessante periode. Toen waren we het buitenland zat.

Na onze terugkeer in Nederland werkte ik nog bij het ECT container terminal in Rotterdam. Bij een reorganisatie kreeg ik het aanbod te stoppen met doorbetaling van mijn salaris tot mijn 65e. Toen ben ik begonnen aan mijn hobby's: mijn boerderijtje, mijn zeilboot en de Nijmeegse 4-daagse. Helaas overleed mijn vrouw Agnes in 2009. Direct toen we in Zoetermeer kwamen te wonen ben ik lid geworden van de Heerensociëteit op voordracht van Bob Verkerk. Dat hoop ik nog 12 jaar te blijven, want dan word ik honderd.’

J.G.A. Strijbosch (Bloemendaal, 9 januari 1923)

Hogere Zeevaartschool BS

Stuurman GHV

Agent, later directiesecretaris Rotterdamse Lloyd Jakarta

Agent Holland Afrika Lijn,

met bijkomend Nederlands Consulaat in Durban en Beira

Directiesecretaris Operationele Afdeling ECT Rotterdam

Woont in Zoetermeer sinds 1972

Jan Strijbosch

‘Wij vonden onze draai in Zoetermeer’

‘De keuze voor Zoetermeer als woonplaats was een logisch gevolg van de moeilijke woonmarkt in Den Haag in die tijd. Wij kwamen eerst aan de Braamberg (Meerzicht) te wonen en vanaf 1980 aan de Olijfgaarde. Echter al in de naoorlogse jaren kwam ik bij familie in Zoetermeer en leerde ik het kennen. Het dorp was toen een dorp en zag er volledig anders uit, ik probeer nu nog wel eens voor de geest te halen hoe het toen was en hoe ik bepaalde punten kan herkennen en herinneren. Dat valt niet mee, van de ruime, weidse velden en akkers die onze stad toen omringden is vrijwel niets over.

Ik kijk met veel genoegen terug op mijn werkzame leven, dat rijk en afwisselend was. Zowel mijn jaren die ik op zee doorbracht als later aan de wal. Toch ben ik nu een even enthousiast gepensioneerde en geniet volop. In 2005 heeft Peter Ruis mij gepolst voor het lidmaatschap van deze vereniging en ik ben sinds 1 juli 2005 lid van de Heerensociëteit ‘De Vriendschap’.

Mijn gezin vond zijn draai in Zoetermeer. Goede onderwijsvoorzieningen voor de kinderen en uitgaansmogelijkheden voor de pubers. Alras bouwden wij een leuke vrienden- en kennissenkring op. Mijn vrouw en ik beleven ook veel plezier in de teken- en schilderslessen op de schildersclub en ik kon ook mijn oude liefde judo weer oppakken. Tot vorig jaar heb ik die intensief beoefend en ook nog gedoceerd. Tegenwoordig doe ik het wat rustiger aan en vond in tai chi chuan een leuke sport en vrije tijdsbesteding.

J. Toet (Scheveningen, 12 februari 1942)
Gehuwd met Daisy Mary Ann, 2 kinderen, 4 kleinkinderen

Hogere Zeevaartschool – BS,
Diploma 3e en 2e Stuurman Grote Handelsvaart
Opleidingen: Marketing, Public Relations,
Massa Communicatie, Journalistiek

Stuurman GHV
Marketing Coördinator, Hoofd Externe Betrekkingen,
Manager Public Relations bij organisaties en instellingen
Partner/Directeur/Public relationsadviseur communicatieadviesbureau

Woont in Zoetermeer sinds 1972

Mijn thuisfront vindt het lidmaatschap van de sociëteit best en mij bevalt het soosleven goed. Voornamelijk omdat het zonder verplichtingen is en zonder pretenties. Je komt er als persoon en je hebt niets te winnen of te verliezen. Daarbij is het toch een voorrecht om eens met échte heren van gedachten te kunnen wisselen. Dat het ook nog eens de langst bestaande vereniging van Zoetermeer is, geeft toch extra cachet.

Zoetermeer veranderde van een groeistad naar een blijfstad. Dat stelt andere eisen aan stadsbestuur en inwoners. Nieuwe ontwikkelingen (culturele as, stadsmuseum, skibaan) bekijk ik met enige argwaan. Dergelijke initiatieven zijn welkom, maar de manier waarop de plannen worden gepresenteerd laat mijns inziens nog al eens te wensen over. Te veel lucht en dat is jammer, want het kan de realisatie van goede plannen in de weg staan.

Wat onze club betreft: een vereniging als Heerensociëteit ‘De Vriendschap’ voorziet wel degelijk in een behoefte. De ontwikkelingen van de laatste tijd, waarbij een aantal leden het voortouw durft te nemen door het organiseren van diverse activiteiten is niet alleen veelbelovend, maar van levensbelang. Want het slechtste wat een hondervijftigjarige kan overkomen is inslapen.’

Jan Toet

‘Als jongen al op de fiets naar familie in Zoetermeer’

‘Ons gezin, ouders, een broer en drie zussen, woonde in het Zuiderparkkwartier in Den Haag. Mijn vader had een assurantiekantoor, dat later is overgenomen door mijn oudere broer.

Ik ben opgeleid in de elektrotechniek: begonnen bij een installatiebureau in Den Haag, eerst in de installatiebouw.

Tijdens mijn militaire dienst ben ik bij de verbindingstroepen opgeleid als specialist in draaggolftechniek. Kwam dus goed uit.

Daarna terug bij hetzelfde bedrijf. Na twee jaar ging ik naar Siemens Nederland. Daar wijdde ik mij aan het ontwerpen van meet- en regelinstallaties en besturingsinstallaties voor de industrie, voornamelijk voor elektriciteitscentrales en hoogovens. Later werd ik na opleidingen in Erlangen, Karlsruhe en Brussel, projectleider in die werkzaamheden.

Toen we trouwden wilden we natuurlijk een woning. Maar dat was in Den Haag niet mogelijk; woningen waren alleen voor gezinnen beschikbaar. Inwoning, in die tijd heel gebruikelijk, wilden we niet. We kochten een woning in Benthuisen. Na vijf jaar een grotere woning in Bleiswijk. Toen de kinderen het huis uit waren zochten we een kleiner huis met meer ruimte om het huis. Zo zijn we in Zoetermeer terechtgekomen. Het aardige is, dat ik als schooljongen al op de fiets naar Zoetermeer ging. Mijn grootmoeder kwam uit Zoetermeer en had hier nog familie wonen aan de Dorpsstraat. Haar broer had hier een timmerbedrijf en heeft hier nog enige bekende bouwwerken gerealiseerd, zoals de watertoren en de kerk aan de stationsstraat. Later is het bedrijf door zijn werknemer Kraal overgenomen. Op de site www.oudsoetermeer.nl is een foto nr.13 te zien van het timmerbedrijf.

Ik ben circa 5 jaar lid van sociëteit na gesprekken met verschillende soosleden, naar ik weet in ieder geval voorgedragen door Kees Kool.

Op dit ogenblik tennis ik bij ALTV en golf in het Westerpark. Wij bezoeken regelmatig het Stadstheater en concerten in Den Haag of Rotterdam.

Ik doe al een lange tijd vrijwilligerswerk voor de kerk. Ik ben er nu nog kerkrentmeester met als bijbehorende taak het onderhoud van diverse kerkgebouwen.

De soosavonden vind ik gezellig. Je spreekt er weer andere mensen. Dat bevalt me prima en de soos moet zo verder gaan.

De mooiste plek in Zoetermeer is het Westerpark. Dat is ideaal voor iemand die graag fietst. Je kunt van daar uit fietsen naar het Balijbos, Prielebos bij Pijnacker en verder naar de Delftse Hout.’

F. Veersma (Den Haag, 17 juni 1937)

Gehuwd met Tonnie, 3 kinderen, 6 kleinkinderen

Elektrotechniek, Den Haag

Siemens Nederland BV, projectleiding meet-, regel- en besturingstechniek

Woont in Zoetermeer sinds 1998

Freek Veersma

Visdag 1979

Visdag 1992

Limburg 2009

'Het is anders in de soos, vroeger gingen we nog wel varen of vissen'

'Na de HBS ben ik vervroegd in militaire dienst gegaan. Na mijn opleiding aan de KMA tot beroepsofficier bij de Artillerie, vervulde ik in tien jaar tijd zeven commando- en staffuncties bij conventionele en nucleaire artillerie-eenheden.

Bij mijn plaatsing in Duitsland (ik woonde er in een mooi landhuis) werkte ik samen met een Engelse, een Duitse en een Belgische stafofficier op het bureau plannen van Northern Army Group. Wij waren belast met de operationele planning voor vier legerkorpsen. Ik heb daar geleerd dat de Engelsen de baas waren en de Duitsers vonden dat zij de baas moesten zijn. Als Nederlander of Belg moest je daar niet tussen komen.

Na mijn terugkeer naar Nederland werd ik in Den Haag geplaatst bij de Defensiestaf. We vonden toen een huis aan het Scheveningsebos in Zoetermeer. Toen de Defensiestaf het verzoek van de VN ontving om een bataljon te leveren voor UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon), werd ik plotseling stafofficier voor Minister van Defensie Scholten, belast met UNIFIL-aangelegenheden. Dat leidde er toe dat ik de Nederlandse ambassadeur bij de Verenigde Naties Scheltinga moest begeleiden met een bezoek aan dat bataljon. Vervolgens was ik commandant 12e afdeling Veldartillerie, Hoofd Projectbureau Automatisering Personeelsinformatiesysteem in oorlogstijd Koninklijke Landmacht, Hoofd afdeling Controle Directie Personeel, Hoofd Materieel plannen Directiematerieel en plaatsvervangend Nationaal Territoriaal Commandant.

Na mijn functioneel leeftijdsontslag wijdde ik mij aan twee maatschappelijke functies: ik was lid en later voorzitter van de Commissie van Toezicht van de

Penitentiaire Inrichting in Nieuwersluis en lid van de adviescommissie voor vreemdelingenzaken van het Ministerie van Justitie.

In 1994 werd ik lid van de sociëteit. De dames Janny Scholten en Cor Wegner hebben hun partners aangespoord mij als lid voor te dragen.

In die tijd waren er binnen de sociëteit meer activiteiten dan nu. Er was mogelijkheid voor bridgen, biljarten en we hadden hele interessante discussies. Naar buiten gingen we wel eens varen en vissen. Het leven in de sociëteit is inmiddels gezapiger geworden. Een van de oorzaken hiervan ligt mijns inziens aan de locatie.

In 1998 is mijn vrouw Hilly overleden, drie maanden vóór de geboorte van ons eerste kleinkind. Verdriet en vreugde kunnen heel ingrijpend samengaan. Een jaar later ben ik op aandringen van ons overleden lid Koos Meulenkamp gaan golfen. Mede daardoor kwam ik weer meer onder de mensen. Zo heb ik ook mijn huidige partner Janny leren kennen.

De mooiste plek in Zoetermeer is voor mij het Westerpark. Ik heb daar met mijn vrouw, kinderen en de hond heel veel stappen liggen. Recente ontwikkelingen die tot nadenken stemmen zijn de olieramp in de Golf van Mexico en het optreden van Israël tegen het vervoer van hulpmiddelen naar de Gazastrook.'

A. Verhagen (Lunteren, 11 maart 1937)
Partner van Janny, 2 kinderen, 2 kleinkinderen

HBS-B
KMA
Cursus Stafdienst, Hogere Krijgsschool

Veelzijdige loopbaan bij de Koninklijke Landmacht
afgesloten als Brigadegeneraal

Woont in Zoetermeer sinds 1977

Ad Verhagen

'De Dobbe in het centrum is de mooiste plek van Zoetermeer'

'Als 1300e inwoner van Heerjansdam op het eiland IJsselmonde kwam ik ter wereld. Mijn vader nam in 1919 het schildersbedrijf van zijn patroon over, mijn moeder begon in 1923 een drogisterij. In die tijd waren in Heerjansdam 7 bakkerijen, 3 timmerwinkels, 3 kruideniers, 2 schildersbedrijven, 2 smederijen, 1 wagenmaker, 1 kleemaker en 2 schoenmakers. Alles was georiënteerd op agrarische activiteiten.

De lagere school gevolgd in Heerjansdam. Een kleuterschool – toentertijd heette dat een bewaarschool – was er niet.

Van de oorlog heb ik en mijn familie weinig last gehad, maar achteraf merk je pas welke problemen er zoal waren. Mijn oudste broer Piet kreeg een oproep om in Duitsland te gaan werken. Mijn vader heette ook Piet en hij meldde aan het Arbeidsbureau in Dordrecht dat de oproep op een misverstand moest berusten, de oproep werd verscheurd maar voor mijn oudste broer werd het wel tijd onder te duiken. Hij ging naar Texel en achteraf hoor je dat daar een complete oorlog was tussen Duitsers en militairen uit Rusland en Oekraïne. Door de Duitse bezetting werd in april 1945 op 30 meter van het ouderlijk huis een op Antwerpen gericht kanon van rond 25 cm geplaatst. Slechts twee schoten werden afgevuurd en gelukkig kwam er geen tegenvuur, dat zou echt een ramp zijn geweest.

Voor de militaire dienst werd ik ingedeeld bij de Marine. Na een keuring van drie dagen werd mij op 5 december meegedeeld dat ik was afgekeurd voor de tropen en mocht ik naar huis. Een leuk sinterklaasdeau.

Zoetermeer had rond 1960 grootse uitbreidingsplannen. Het zou een stad worden van 100.000 inwoners. Vanuit mijn woonplaats Voorschoten solliciteerde ik rond 1965 naar de functie van hoofd grondbedrijf en ik werd benoemd. In 1965 zijn wij verhuisd naar het Geuzenpad in Zoetermeer en kochten daar later een kavel grond aan de J.W. Frisostraat. In 1988 ging ik met de VUT, nam afscheid van de gemeente Zoetermeer en richtte met mijn vrouw het 'Adviesbureau Onroerend Goed Verkerk-Vos BV' op. In 1993 is de gehele BV verkocht en vervolgens ingeschreven bij de Kamer van Koophandel als A. Verkerk Consultancy.

Het mooiste plekje van Zoetermeer vind ik nog steeds de Dobbeplas in het centrum.'

A. Verkerk (Heerjansdam, 31 december 1926)

Gehuwd met Nel, 2 kinderen, 2 kleinkinderen

MTS Waterbouw

Suikerfabriek Puttershoek, Bouwkundige afdeling

Centrale Technische Dienst Land van Heusden en Altena

Gemeente Voorschoten, Waterbouwkundige afdeling

Gemeente Zoetermeer, adjunct-directeur Gemeentebesturen, hoofd Grondbedrijf

Adviesbureau Onroerend Goed Verkerk Vos BV

Woont in Zoetermeer sinds 1967

Bob Verkerk

‘De staat van ons milieu is alarmerend’

‘Op dit moment tracht ik de technologie van mijn bedrijf te verkopen in het Midden Oosten. Deze technologie behelst het verbranden van huishoudelijk afval en het opwekken van elektriciteit met gebruikmaking van de warmte die vrijkomt bij de verbranding. Dit proberen we dan zo efficiënt mogelijk te doen, vandaar dat we spreken van hoog rendement. Een ander technisch hoogstandje in dit kader is de rookgasreiniging. We willen niet dat bepaalde stoffen die bij het verbrandingsproces vrij komen, in de atmosfeer terecht komen.

De reden voor vestiging in Zoetermeer was een toeval. Er was een huis te koop en dit huis was vlak bij het Westerpark, de mooiste plek van Zoetermeer. Wij hadden een park nodig daar wij een hond hadden, dus in feite heeft de hond bepaald dat wij in Zoetermeer kwamen wonen.

In 1987 ben ik lid geworden van de Heerensociëteit; Nico Hoogendijk heeft mij voorgedragen. De sociëteit heeft in mijn leven geen grote rol gespeeld, maar dat wordt anders. Zoetermeer is wat je er zelf van maakt. Ik vind Zoetermeer niet een stad waar ik van onder de indruk raak. Veel wijken zijn voor wat mij betreft rijp voor de sloop. De toekomst zou hightech kunnen zijn, maar dan moet daar daadwerkelijk naar toe worden gewerkt. Of het opleidingsniveau van de bevolking hoog genoeg is om een innovatieve werkomgeving te kunnen creëren waag ik te betwijfelen.

Er zijn een aantal gebeurtenissen die tot nadenken stemmen. De status van ons milieu is alarmerend. Een voorbeeld. In Saudi Arabië heeft zich recentelijk een milieuramp voltrokken, waar niemand in het westen iets vanaf weet. Een overstroming met 500 doden en nog eens 11.000 vermisten, waarschijnlijk in de Rode Zee beland. Ter vergelijking het aantal doden bij Katrina was 1800. Alles komt voort uit menselijk falen, onzorgvuldigheid, hebzucht en corruptie.

Dan de politiek in Nederland. We hebben de debatten op televisie kunnen zien. Over het geheel genomen

vond ik deze debatten zeer deprimerend en ik vroeg me werkelijk af of deze mensen enig idee hadden waar ze het over hadden. Niet een keer is er gesproken over een Europees concept laat staan iets over de mondiale context waarin Nederland opereert. Het valt ook op dat niemand van de politici ooit in het bedrijfsleven heeft gewerkt.

En dan de Euro. Ik denk dat de Euro z’n langste tijd gehad heeft. De crises liggen aan alle kanten op de loer. De landen zullen nooit hun soevereiniteit opgeven, dus voltrekt het scenario zich vanzelf. Nog een crisis en de redding wordt onbetaalbaar. Daarna stappen een aantal landen eruit, met name Duitsland en Nederland. Ik denk binnen 3 tot 5 jaar. Of dit positief is, zal de tijd moeten leren.

De toekomst van de sociëteit zie ik echter rooskleurig en de leden zullen haar tot grote bloei brengen.’

*E.J. Visser (Delft, 8 juni 1939)
Gehuwd met Janna, 2 kinderen*

Universiteit van Amsterdam, Economie

*Koninklijke Shell Groep
Consultant Verkeer en Vervoer
Senior Consultant Afval Energiebedrijf Amsterdam*

Woont in Zoetermeer sinds 1978

Evert Visser

Waarom Zoetermeer?

Nieuwbouw, jonge gezinnen, vrienden en kennissen'

'Omdat ik drie oudere neven heb die net zo heten, is mijn roepnaam niet Jacob maar Evert. Na mijn werkzame leven ben ik voornamelijk actief als 'klusser' onderhoud en renovaties in eigen woning en die van de kinderen en natuurlijk fulltime opa. Ik hou van klassieke muziek en ga dan ook veel naar de koffieconcerten in het Stadstheater. Daarnaast lees ik graag, en bridge en computer ik veel. Een eindeloze informatiebron voor interesses op het gebied van wetenschap, oude culturen en godsdiensten.

Kort na ons trouwen in 1968 zijn wij in Zoetermeer gaan wonen, eerst in de Van der Werffstraat, daarna in een door een studievriend ontworpen bungalow aan de Nansenrede. Waarom Zoetermeer? Omdat het gunstig lag tussen de steden waar mijn vrouw en ik vandaan komen, waar ik gestudeerd heb en met mijn eerste werklocatie en veel nieuwbouw met veel jonge gezinnen. We hebben er nooit aan gedacht om weg te gaan, ook niet toen ik in IJmuiden ging werken en ook nu niet terwijl onze kinderen in Laren en Bilthoven wonen. We maakten hier snel veel leuke vrienden en kennissen en vonden voor de kinderen goede scholen en sportfaciliteiten.

Wat heb ik meer in mijn leven gedaan. Ik was Lid van de Raad van Toezicht van het toenmalig Rijksinkoopbureau, Voorzitter Overlegcommissie Overheid en Bouwers in de Ziekenhuisbouw, Lid van het bestuur van de Stichting Vrienden van het 't Lange land Ziekenhuis en Lid van de Raad van Toezicht van de Stichting De Zorgring Zoetermeer. Sinds 1977 ben ik ook lid van de Rotary.

Ergens eind zeventiger begin tachtiger jaren ben ik lid van de sociëteit geworden. Precies weet ik het niet meer. Ook de voorstellers weet ik niet meer, maar misschien was het Jan Breij. Ik ben altijd met veel plezier lid van de sociëteit geweest. In het begin was ik regelmatig aanwezig en dat is wel wat minder geworden. Maar, ik doe graag mee aan de bijzondere activiteiten als dat uitkomt om de contacten met de andere leden te onderhouden. Daarom ben ik nog steeds lid en doet ook Esseline graag mee met de diverse activiteiten'.

*J. E. de Visser (Rotterdam, 6 februari 1944)
Gehuwd met Esseline, 2 kinderen, 5 kleinkinderen*

*HBS-B
TU Delft werktuigbouwkunde, koude- en warmtetechniek*

*Ingenieursbureau Deerns
Hoogovens
Ministerie Volksgezondheid, hoofd bouw
en financiering ziekenhuisvoorzieningen
Zelfstandig adviseur voor ziekenhuisbouw
Handelaar futures/optiebeurs
Juwelierszaak
Koeriersbedrijf*

Woont in Zoetermeer sinds 1969

Evert de Visser

'Ik ben een gezelschapsmens'

'Sinds mijn geboorte woon ik in Zoetermeer. Mijn ouders voerden een winkelbedrijf uit in textiel, kleding en meubelen. Ondanks de crisis had ik een aangename jeugd, wel heb ik veel herinneringen aan de oorlog, zij het niet persé negatief. Het Mulo diploma haalde ik in Voorburg.

Daarna stage gelopen in een kledingmodezaak in Heerde, vervolgens een baan in een kledingzaak in Rotterdam. Zo goed als 38 jaar lang ben ik detaillist herenmode geweest en vervolgens tot heden beheerder onroerend goed.

Enkele jaren na het vervullen van mijn dienstplicht opende ik in 1960 een eigen herenmodezaak in oktober 1960 aan de Oranjelaan. Ik leerde daarna de Zoetermeers beter kennen. Naast de vele vakdiploma's en trainingen ben ik gevormd in de praktijk.

Landelijk ben en was ik lid geweest van de Exclusieve Herenmodegroep Harold of Huddersfield. Lokaal ben ik nog lid van verschillende organisaties: Winkelcentra organisaties, Ondernemers Vereniging Zoetermeer OVZ (oprichter), Raad voor Ondernemend Zoetermeer RVOZ (Erelid), Ondernemers sociëteit Insiders (oprichter), Benardclub (oprichter), Stichting MVO (oprichter en bestuurslid) en de Rotary.

Mijn vrouw Fleur schildert niet onverdienstelijk, haar werken hangen in diverse galerieën in het land. De kinderen volgden muzieklessen dwarsfluit, harp en viool.

Lid van de sociëteit ben ik vanaf 1980 op voordracht van Jan Borremans. Ik kom er graag want ik vertoef graag in gezelschap van mannen (nog steeds) en ik kan moeilijk afscheid nemen. Het thuisfront vindt het allemaal prima.

C. van Waaij (Zoetermeer, 25 maart 1934)

Gehuwd met Fleur

3 kinderen

Detailist Herenmode

Beheerder onroerend goed

Woont in Zoetermeer sinds 1934

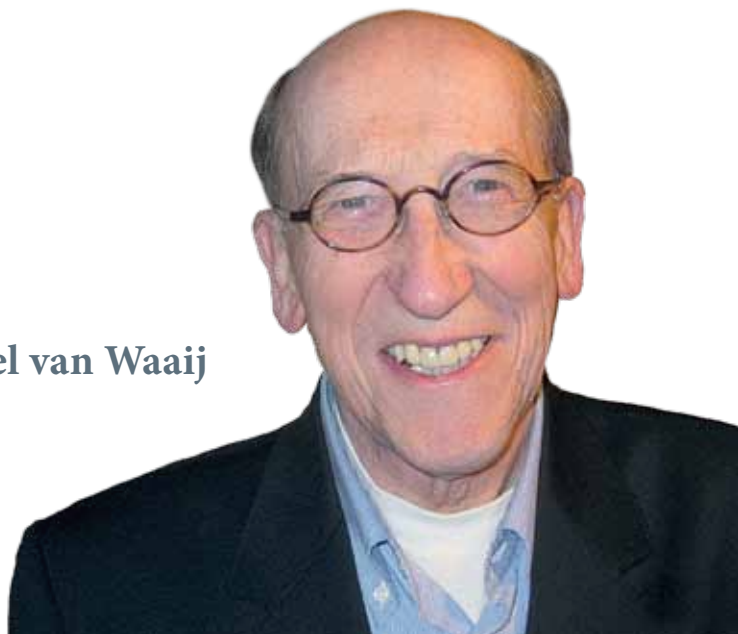
Wat betreft de toekomst Zoetermeer? Sociaal/economisch gezien heeft Zoetermeer een uitstekend ondernemersklimaat, voert een beleid van sociale cohesie en is derhalve een prima stad om in te wonen. Geografisch ligt het in het midden van Holland, je kunt je nauwelijks beter voorstellen.

De mooiste plek in Zoetermeer vind ik de wandelroute langs de Delftse- en Leidsewallen, zeg maar het jaagpad, voor zover het mogelijk is dit te bewandelen. Gevoelsmatig is de Dorpsstraat voor mij de warmste plek.

Recente gebeurtenis die tot nadenken stemt is de aanvraag voor een vierde skihal. Dat roept bij mij vraagtekens op, enerzijds is Zoetermeer leasurestad met ontplooiingsmogelijkheden, anderzijds betekent het opoffering van natuurschoon. De keus is moeilijk.

De sociëteit is voor mij belangrijk, omdat ik een gezelschapsmens ben. De toekomst van de sociëteit is in mijn visie als de maatschappij die is opgebouwd uit groepen, sociaal, beroeps, sport, religie noem maar op. Een mens vertoont graag groepsgedrag, derhalve is er een zekere toekomst voor een sociëteit als 'De Vriendschap'.

Carel van Waaij

'De vriendschap die ik aantref is werkelijk hartverwarmend'

'Ik ben geboren en opgegroeid te Bandoeng en kwam in 1928 met ouders mee op verlof naar Nederland voor 6 maanden. Van 1934 tot medio 1937 woonde ik weer in Den Haag, waarna ik weer terug ging naar Bandoeng. Een boeiende jeugd volgde, Lagere school (4 jaar in Bandoeng en 3 jaar Den Haag), HBS (2 jaar te Bandoeng, 3 jaar Japans interneringskamp op Java). Na de oorlog 4 maanden in Melbourne vertoefd en daarna 1 schooljaar te Den Haag en mijn HBS-B Diploma gehaald. Na mijn afstuderen in Delft ben ik in Dienst getreden bij de Koninklijke Luchtmacht tot 1981, omdat de toenmalige minister van defensie had besloten de pensioengerechtigde leeftijd met 10 jaar te verlagen: tot mijn ongenoegen betekende dat toen Einde Dienst.

In 1954 zijn Cor en ik getrouwd; wij kregen 3 kinderen. Via een klein woninkje aan de Leede zijn wij in Zoetermeer terechtgekomen aan de Graaf Lodewijkstraat (Driemanspolder). Een mooie wijk en fijne contacten met de burens. Ik heb meegewerkt aan de oprichting van de Belangengemeenschap Driemanspolder en het WNF comité Zoetermeer opgericht.

In oktober 1985 ben ik lid geworden van de Heerensociëteit, voorgedragen door Cees Kool. Niet alleen de gezellige dinsdagavonden aan de bar maar ook de hoogtepunten van de jaarlijkse visdag en het jaardiner met een dansje, maar vooral de ware vriendschap die ik er aantref is hartverwarmend. Ook heb ik intens genoten van het bridge clubje dat wij binnen 'De Vriendschap' al gauw hadden gevormd en ruim 10 jaar hebben volgehouden.

Wel voelde ik de laatste paar jaren dat de gemiddelde leeftijd van de leden wat te snel omhoog ging en daardoor een bedreiging voor de voortzetting van deze bijzondere sociëteit zou kunnen vormen, maar gelukkig zijn er weer een aantal nieuwe buitengewoon actieve leden bij gekomen, zodat ik er van overtuigd ben dat Heerensociëteit 'De Vriendschap' nog jaren zal kunnen blijven bestaan.

Zoetermeer is voor mij een fijne stad om te wonen en te leven, ruim voorzien van parken en sport terreinen en waar het bovendien heerlijk wandelen en fietsen is. Zowel binnen als buiten de stad zelf als in de directe omgeving. Veel afwisseling van hoog- en laagbouw met ruime groenvoorzieningen en variatie. Houden zo, en alleen maar consolideren en bestendigen!

J.G. Wegner (Bandoeng, 10 april 1926)

Gehuwd met Cor, 3 kinderen

HBS-B

TU Delft Vliegtuigbouwkunde

Officier Ingenieur Koninklijke Luchtmacht

Directoraat Materieel Luchtmacht, Kapitein, Luchtmacht projectleider

NATO Hawk Management Office (NHMO)

Hoofd bedrijfsbureau Vliegbasis Volkel, Majoor

Luchtmachtstaf Sectie Operationele Research en Evaluatie

F16 European Special Project Office,

Assistant Chief Manufacturing/Configuration, Luitenant-Kolonel

Woont in Zoetermeer sinds 1967

Jaap Wegner

'Gemiddelde leeftijd van leden nu veel hoger dan vroeger'

'Vanaf 1957 ben ik lid van de Heerensociëteit en daarmee ben ik de vierde generatie Van Well die lid is van 'De Vriendschap'. Uit de andere generaties waren dat Antonius (geboren in 1825), Ludovicus (geboren in 1865) en Adrianus (geboren in 1898).

In het verleden stonden er eigenlijk drie activiteiten centraal tijdens de wekelijkse bijeenkomsten. Er was een bridgegroep, anderen vermaakten zich rond de biljarttafel en weer anderen maakten een praatje, alles natuurlijk onder het genot van een gezellig drankje. Achteraf bezien was deze situatie niet sfeer bevorderend. Iedere groep was te veel met zijn activiteit bezig, de communicatie tussen de groepen was hierdoor beperkt. Terugkijkend valt het ook op dat in vroegere jaren personen vanaf 30 tot 40 jaar werden toegelaten. Het waren mensen die actief waren als zelfstandig ondernemer, in de publieke sector of anders. De afgelopen jaren ligt die leeftijd aanmerkelijk hoger, nu zijn het voornamelijk mensen die aan het einde van hun actieve carrière zijn dan wel deze hebben afgesloten. Met het oog op vitaliteit en continuïteit zou dit een aandachtspunt moeten zijn bij het uitzetten van de lijnen naar de toekomst.

De plaats van de sociëteit in de plaatselijke samenleving is met de ontwikkeling in de tijd sterk veranderd. Het zou interessant zijn te onderzoeken hoeveel plaatselijke verenigingen er waren in 1861, het oprichtingsjaar van de Heerensociëteit en hoeveel er dat op dit moment zijn.

In de afgelopen twintig jaren is binnen de sociëteit regelmatig de behoefte aan statuten besproken. Die zijn er uiteindelijk ook gekomen in 2000, mede met het oog op de bestuurdersaansprakelijkheid. De statuten voorzien ook in de wijze van ballotage voor toelating. In vroegere jaren werd met witte en bruine bonen gestemd over de toelating. De leden kwamen bij elkaar en deponeerden ieder een witte of bruine boon in een hoge hoed. Bij één of meerdere bruine bonen werd het kandidaat-lid niet toegelaten. Deze methode is in de statuten niet overgenomen, met name omdat deze methode op een bepaald

moment niet meer serieus werd genomen. Bepaalde leden gooiden niet één, maar een handvol bruine bonen in de hoge hoed.

In de periode 1975-1981 kwam de sociëteit wekelijks bijeen in het parochiehuis in de Dorpsstraat. Opmerkelijk feit in die periode was dat een dame toen de baractiviteiten verzorgde. Vanaf 1981 is Huize Akkerlust de thuisbasis voor de onze vereniging. Mijn vrouw en ik denken met veel plezier terug aan de jaarlijkse bijeenkomsten van leden en hun partners. Het eten was altijd heerlijk, de sfeer geweldig en de locaties enig. Iedereen keek er naar uit en kleepte zich erop. Het waren feesten op niveau. Ik zou willen adviseren bij volgende gelegenheden veel foto's te maken om de herinnering aan deze evenementen vast te houden.'

*A.J.M. van Well (Zegwaard, 30 augustus 1928)
Gehuwd met Eline, 3 kinderen, 5 kleinkinderen*

Directeur Spar Groep

*Woonde in Zoetermeer tot 1962
Woont thans in Rotterdam*

Aad van Well

Leden door de eeuwen heen

Onderstaand overzicht toont alle ingeschreven leden van 'De Vriendschap', voor zover bekend. Hierbij is geput uit de bewaarde en de bestaande ledenadministratie. Al eerder werd vermeld dat het vermoeden bestaat dat de vereniging al ouder is dan de aangenomen 150 jaar. Dit wordt in de hand gewerkt door onderstaand overzicht, dat aangeeft dat sommige leden al in de dertigerjaren van de negentiende eeuw werden ingeschreven. Is het de waarheid of wellicht de verschrijving van een secretaris? Hoe het ook zij, in de loop der tijd kende 'De Vriendschap' maar liefst meer dan 350 leden. Niet gering voor, als we de groei van de laatste vijftig jaar buiten beschouwing laten, een vereniging binnen zo'n kleine gemeenschap.

Het overzicht is ingedeeld per decennium. Naast de naam zijn de aanvang en duur van het lidmaatschap opgenomen. Tevens enige bijzonderheden over het betreffende lid, alles voor zover dat achterhaald kon worden.

Naam	Lid van / tot		Bijzonderheden
Pieterse Th.M.	1809	1862	<i>Overleden oktober 1862. Voorvader van bakker Pieterse.</i>
Pieterse M.F.	1837	1887	<i>Broodbakker</i>
Bos J.L.C.	1846	-	<i>Broer van C.L.J. Bos</i>
Noltenius van Elsbroek, J.	1860	1861	<i>Burgemeester van Zoetermeer van 1859 tot 1861.</i>
1861			
Adegeest, A.	1861	-	<i>Winkelier</i>
Augustijn H.J.	1861	-	<i>Burgemeester van Zoetermeer 1864 tot 1894</i>
Bontenbal D.	1861	-	<i>Schilder</i>
Boonekamp, Gerrit	1861	1869	<i>Akkerbouwer</i>
Bos, C.L.J.	1861	-	<i>Burgemeester van Zegwaart 1882-1917, van Benthuisen 1883-1903 en van Zoetermeer 1894 tot 1912</i>
Bos, Pieter	1861	1879	<i>Landbouwer. Overleden januari 1879</i>
Bosch van den, P.C.	1861	-	<i>Landbouwer</i>
Broek van den J.A.	1861	1862	<i>Notaris te Zoetermeer 1866-1884</i>
Droogh W.	1861	1865	<i>Landbouwer</i>
Groenewegen J.	1861	-	<i>Veehouder. Vermoedelijk voorvader van bekende landbouwfamilie</i>
Hekker Louwerens	1861	-	<i>Broodbakker. mogelijk voorvader van de bekende bakkersfamilie.</i>
Hueber H.A.C.	1861	1863	<i>Genees-Heelkundige (in 1856 al)</i>
La Rivière H.	1861	-	

Meerburg, Adr.	1861	-	<i>Arts, overleden in 1891. Opgevolgd door zijn zoon Abraham en daarna door dokter L. Facee Schaefer</i>
Molenaar, Isaac	1861	1866	<i>Notaris, gemeentesecretaris</i>
Noordijk, Anthonie	1861	1872	<i>Hoofd Openbare Lagere school; benoemd in 1837.</i>
Poort van der D.	1861	-	<i>Rijksontvanger</i>
Rijneveen A.	1861	-	<i>Landbouwer</i>
Salters J.F.	1861	1881	
Schuurman-Schimmel F.W.B.	1861	1861	<i>Vertrokken naar Woubrugge</i>
Seyp van der J.	1861	-	
Tijhaar F.	1861	1870	
Verboom, Soumain	1861	1870	<i>Arts. Overleden in 1870</i>
Verhoeff P.	1861	1879	<i>Vermoedelijk graanhandelaar,</i>
Vijverberg, Q.	1861	-	<i>Akkerbouwer</i>
Zaal L.	1861	1866	
Meerten van S.	1862	1866	<i>Kandidaat-notaris bij Molenaar 1862-1866</i>
Mierop van J.G.	1862	1863	<i>Burgemeester van Zoetermeer 1861-1863</i>
Murraij W.G.D.	1862	1863	<i>Burgemeester van Benthuizen 1861-1866, zwager van C.L.J. Bos</i>
Braat C.B.	1863	1868	<i>Winkelier in Zoetermeer 1863-1868</i>
Sittert van J.J.	1863	1871	<i>Predikant bij de NH-gemeente. 1838-1886</i>
Vollebregt J. mzn	1863	1882	<i>Agrariër</i>
Oosterbaan J.G.	1864	1866	<i>Rijksontvanger</i>
Merdennée E.L.A.	1866	1866	
Stoop P.C.	1866	1869	<i>burgemeester van Benthuizen 1866-1868</i>
Zutphen van A.	1867	1882	<i>Smid, Overleden in 1882</i>
Aalbertsberg G.C.M.	1868	-	<i>Arts te Zegwaart 1868-1870</i>
Rivière La H.	1868	1872	<i>Klerk ter secretarie, vanaf 1871 burgemeester van Benthuizen tot 1883</i>
Waning van I.J.	1868	-	<i>Opzichter Rhijnspoorwegmij., woonde bij Aalbertsberg</i>
Nolen J.	1869	-	<i>Burgemeester van Benthuizen 1868-1871</i>
Silvius J.	1869	-	<i>Landbouwer Zegwaartseweg</i>

1870

Bekker J.	1871	-	<i>Klerk Rhijnspoorwegmaatschappij</i>
Limburg Stirum graaf van F.W.	1871	-	<i>Nakomeling van de bekende Van Limburg Stirum uit 1813; woonde 1871-1876 in Zoetermeer</i>
Noordendorp C.	1871	-	<i>Woonde 1871-1873 bij notaris Van den Broek</i>
Zijp A.	1871	-	<i>Arts te Zegwaart 1871-1877</i>
Ernee B.C.	1872	-	<i>Stations chef 1871-1872</i>
Gazan I.M.	1872	-	<i>Vleeshouwer</i>
Poot J.	1872	-	
Vijverberg N.	1872	-	
Wagman J.	1872	-	
Boers A.	1873	-	<i>woonde bij Pieter Bos 1873-1875</i>
Karseboom van I.	1873	-	<i>Kandidaat-notaris bij Van den Broek 1873-1875</i>
Simon P.J.	1873	-	
Wijk van G.	1873	-	
Geerligs G.A.	1874	-	<i>Hoofd van de Openbare Lagere School. Overleden in 1895</i>
Hoosemans J.F.	1874	-	<i>Koopman in manufacturen, verbleef in herberg De Gouden Leeuw 1872-1879</i>
Boomstra M.	1875	-	
Flint A.F.	1875	-	

Pet P.E.Th.	1875	-	<i>Kandidaat-notaris bij Van den Broek 1875-1878</i>
Vollebregt C.	1875	-	
Flohil M.	1878	-	<i>Veearts, gemeenteontvanger Zoetermeer 1894-1900</i>
Hamersvelt van H.	1878	-	<i>Notaris Zoetermeer 1884-1923</i>
Hekker C.	1878	-	
Enthoven L.C.	1879	-	<i>Oprichter zuivelfabriek, woonde 1879-1881 in Zoetermeer</i>

1880

Aardenne van L.R.	1880	-	
Mijnlieff J.L.	1880	-	<i>Kandidaat-notaris bij Van den Broek 1879-1880</i>
Smit J.	1881	-	
Well van Antonius	1881	-	<i>Overgrootvader van A.J.M. van Well.</i>
Duinisveld J.	1882	-	
Duinisveld N.	1882	-	<i>Landbouwer</i>
Groenewegen H.	1882	-	
Groenewegen P.	1882	-	
Moleman J.	1882	-	<i>Kleermaker</i>
Santen van L.	1882	-	
Verhoeff A.P.	1882	-	
Meerburg Adr. Azn	1884	-	<i>Arts Zoetermeer, overleden. in 1909</i>
Arkesteijn A.	1885	-	<i>Mogelijk voorvader van eigenaar Reformzaak</i>
Beekenkamp J.	1885	-	<i>Overleden 8 december 1964</i>
Böhm T.P.	1885	-	<i>Horlogemaker, wordt genoemd in een bekendmaking van 1898 als lid van het plaatselijke comité ter viering van de inhuldiging der koningin.</i>
Boon van de A.	1885	-	
Eggink J.	1885	-	<i>Kantoorbediende</i>
Franke J.G.	1885	-	<i>Woonde enige tijd op Akkerlust.</i>
Vollebregt W.J.			
Mele van L.	1885	-	
Steenbergen van N.R.D	1885	-	<i>Kandidaat-notaris vanaf 1885; logeerde in De Gouden Leeuw</i>
Tiemeijer C.	1885	-	<i>Onderwijzer</i>
Vries de K.	1885	-	<i>Vleeshouwer</i>
Vrijlandt C.	1885	-	<i>Korenmolenaar 1888-1892</i>
Verhoeff L.A.	1886	-	
Bos J.M.	1887	-	
Groenewegen G.	1887	-	
Well van L.M.G.	1887	-	<i>Grootvader van A.J.M. van Well</i>
Pieterse H.	1889	-	

1890

Augustijn P.T.	1890	-	<i>Zoon van burgemeester H.J. Augustijn</i>
Beelaerts van Emmichoven A.C.	1891	-	<i>Gemeentesecretaris van Benthuisen 1892-1907</i>
Hoogeboezem B.	1891	-	<i>Eigenaar Korenmolen 'De Hoop'</i>
Reijdt H.	1891	-	<i>Arts te Zegwaart 1893-1897</i>
Romeijn J.	1894	-	<i>Mogelijk grootvader van zuivelhandelaar</i>
Veltman C.	1894	-	
Vermeij H.	1894	-	<i>Winkelier in manufacturen</i>
Vollebregt W.J.	1894	-	
Groot de Adr.	1895	-	

Masselink F.	1895	-	<i>Directeur postkantoor, Gemeenteontvanger Zoetermeer 1900-1922</i>
Bos F.S.G. azn	1896	-	
Haastert van C.	1896	-	
Hagen van der M.	1896	-	<i>Stichter van Nutricia</i>
Vriesman E.C.	1897	-	<i>Kantoorbediende, broer van L.J.</i>
Vriesman L.J.	1897	-	<i>Arts</i>
Tanis J.	1898	-	<i>Gemeenteontvanger Zegwaart 1897-1914</i>
Thomas F.	1899	-	<i>Chemicus bij Nutricia</i>

1900

Prinzen A.	1901	-	<i>Firmant van A. Prinzen en Co, die 1902 condensfabriek oprichtte, in 1905 in Nutricia opgegaan</i>
Noordam A.J.			
Vink de K.	1901	-	<i>Veearts</i>
Noordijk J.W.P.	1902	-	<i>Onderwijzer openbare school</i>
Albers H.	1905	-	
Boon van den A.W.	1905	-	
Glijnis S.	1905	-	<i>Landbouwer</i>
Vos Jac.	1905	-	<i>Graanhandelaar</i>
Bodeweges G.W.	1907	-	<i>Hoofd Katholiek Jongensschool</i>
Duinisveld J.A.	1907	-	
Bos Adr.	1908	-	
Graatsma C.	1908	-	<i>Notaris klerk 1900-1909</i>
Hamersvelt van J.W.	1908	-	<i>Notaris Zoetermeer 1923-1934</i>
Noordam G.H.	1908	-	
Wolramsdorff P.	1908	-	<i>Arts te Zegwaart tot 1910</i>

1910

Duijster J. dr.	1910	-	<i>Arts te Zegwaart 1910- ca. 1915</i>
Facée Schaeffer L.	1910	-	<i>Arts Zoetermeer 1910-1929</i>
Lammens Jac.	1910	-	<i>Graanhandelaar</i>
Noordam A.J.	1910	-	<i>Directeur zuivelgroothandel</i>
Noordam Chr.G.	1910	-	<i>Directeur Centrale Fabriek van melkproducten</i>
Noordam J.	1910	-	<i>Directeur Verenigde Zuivelbereiders Rotterdam</i>
Blussé P.	1911	-	
Moerkerken van der Meulen J.L.	1911	-	<i>Dierenarts</i>
Vries de J.	1911	-	
Balvert H.	1915	-	<i>Werkzaam bij Noordam. Penningmeester van 1952 tot 17 juni 1964. Erelid</i>
Palte J.W. Dr.	1915	-	<i>Arts. Zegwaart. Voorzitter van 1952 tot 3 maart 1954</i>
Dogterom J. jzn	1916	-	<i>Landbouwer</i>
Herder den J.H.	1919	-	<i>Bouwkundige</i>
Laven J.W.	1919	-	<i>Stations chef 1919-1921</i>

1920

Nieborg W.F.S.	1920	-	<i>Gemeenteontvanger Zegwaart 1920-1923</i>
Wassenaar N.H.	1922	-	<i>Landbouwer aan de Vlamingstraat 77</i>
Well van Adr.	1929	-	<i>Vader van A.J.M. van Well, oprichter van de SPAR</i>

1930

Blauwhof C.P.	1931	-	<i>Gemeentesecretaris 1918-1955</i>
Burg van der E.	1931	-	<i>Werkzaam bij Noordam.</i>
Steur	-	-	
Hekker P.	1931	-	
Jong de	1931	-	
Potjer J.A.	1931	-	<i>Kandidaat-notaris 1930-1934</i>
Reinders M.	1931	-	<i>Gemeenteontvanger Zegwaart 1923-1935</i>
Steur W.E. dr.	1931	-	<i>Arts van circa 1929 tot 1947</i>
Duijvenbode van D.	1932	-	<i>Blikslager, Koperbewerker. Raadslid</i>
Lammens B.	1932	-	<i>Graanhandelaar</i>
Middelberg L.R.	1932	-	<i>Burgemeester van 1931 tot 1939</i>
Albers	1933	-	
Bracht A.H.	1933	-	<i>Stations chef</i>
In 't Veld	1933	-	
Klaucke	1933	-	
Orth B.	1933	-	
Ronde de	1933	-	<i>Buitenlid</i>
Steur	1933	-	<i>Buitenlid</i>
Bennekom-Kollmer van	1934	-	
Eggink J.	1934	-	<i>Directeur postkantoor</i>
Gorter	1934	-	<i>Buitenlid</i>
Somer	1934	-	<i>Buitenlid</i>
Haan de	1937	-	<i>Directeur Carrosseriefabriek</i>
Kimman	1938	-	

1940

Brands C.	1940	-	<i>Buitenlid</i>
Mol H.	1940	-	
Núhn A.P.	1940	-	
Stout Jac.	1940	-	
Bakker P.	1941	-	
Bos C.	1941	-	
Kentgens J.	1941	-	<i>Tandarts, Voorzitter van 19 maart 1958 tot 17 juni 1964.</i>
Klerkx A.	1941	-	
Meertens	1941	-	
Nijland T.	1942	-	
Bieshaar C. dr.	1944	-	
Heusden van	1944	-	
Meer van der J. mr.	1946	-	
Peeters A.J.	1946	-	
Rademaker P. drs.	1946	-	<i>Secretaris van 3 maart 1954 tot 17 oktober 1956</i>
Schiere	1946	-	
Sonneveld	1946	-	
Bruijn de J.H.N.	1947	1984	<i>Huisarts vanaf 1947</i>
Brinkers G.C.	1949	1999	<i>Directeur Kon. Brinkers Margarinefabrieken BV.</i>
Goedhart A.	1949	-	<i>Directeur Zephyr handelsonderneming</i>

1950

Elk van J.	1950	-	
Gips J.	1950	-	<i>Secretaris van 17 juni 1964 tot 21 november 1978. Werkzaam bij Zephyr</i>
Well van Anton J.J.	1950	-	<i>Oom van A.J.M. van Well</i>
Vegt P.	1951	-	<i>Arts vanaf 1951, overleden in 1997</i>
Baylé G.F.	1952	1958	<i>Hoofd Openbare School</i>
Groeneveld D.	1952	-	
Kornmann H.V.A.M.	1952	-	
Auer C.E.	1953	1965	
Hermesen F.	1954	-	<i>Gemeentesecretaris Zoetermeer 1955-1964; Secretaris van 17 oktober 1956 tot 17 juni 1964</i>
Oudshoorn W.	1954	-	
Oudshoorn W.C.	1955	-	
Spek van der A.	1955	1976	<i>Overleden</i>
Well van A.J.M.	1956		<i>Zie blz. 72</i>
Gogh van J.J.	1957	-	
Wilde G.G.A.M.	1958	-	<i>Notaris. Voorzitter van 17 juni 1964 tot 12 november 1974</i>

1960

Boom van den J.B.M.	1960	1962	<i>Kapitein Infanterie.</i>
Borremans J.F.A.M.	1960	2008	<i>Directeur Noordam. Erelid.</i>
Heemskerk van W.	1960	1962	<i>Hoofd Openbare Werken.</i>
Lindman A.A.	1960	-	
Mol de W.K.A.	1960	-	
Ruis J.	1960	2000	<i>Overleden. Vader van P.J. Ruis</i>
Scheer P.	1960	-	<i>Directeur N.V. Hardglas</i>
Velzen van A.C.	1960	-	<i>Hoofd R.K. Jongensschool.</i>
Zeben van C.J. Prof. Mr.	1960	-	<i>Referendaris Min. Van Justitie</i>
Brutel de la Rivière M.L.	1962	-	
Cramer W.A.	1962	1968	<i>Chemicus.</i>
Hopman T.	1962	1978	<i>Makelaar.</i>
Jonker W.H.	1962	-	<i>Directeur Nederlandse Middenstandsbank N.V.</i>
Hart C. 't	1963	1987	<i>Majoor. Secretaris van 21 november 1978 tot 17 mei 1983; overleden 1987</i>
Schaap J.	1963	-	<i>Technisch kaderlid N.V. Nutricia</i>
Berends Jan	1965	1997	
Bosch E.J.	1967		<i>Zie blz. 18</i>
Hubers A.J.	1967	-	
Keijzer I.J.P.	1967	-	<i>Burgemeester van Benthuisen 1964 -</i>
Straalen van A.	1967	1997	<i>Landbouwer</i>
Verbeek H.C.	1967	-	
Vries Reilingh de J.	1967	-	
Wel van der W.	1967	-	
Vaessen J.J.M.	1968	2000	<i>Huisarts</i>
Bokx J.A.A. ir.	1969	-	<i>Overleden in 1993</i>
Bruggencate ten T.	1969	1999	<i>Secretaris Raad voor Handel en Industrie Zoetermeer. Overleden.</i>
Verkerk A.	1969		<i>Zie blz. 67</i>
Visser A.H.	1969	1995	<i>Tandarts</i>
Vooren van der D.	1969	2002	<i>Stichting Woningbouwfederatie. Penningmeester van 17 mei 1983 tot 4 januari 1993. Overleden.</i>

1970

Aerssen Beyerens van Voshol van M. mr. Baron	1970	1975	
Francoys J.J.	1970	-	
Kars P. mr.	1970	-	
Kloppenburger A. mr.	1970	1975	
Kraal A. Prof.	1970	-	
Lambaart van A. ir.	1970	-	
Lente van F.	1970	-	
Meerburg J.L. Ir.	1970	2005	<i>Directeur Nutricia</i>
Monster A.J.	1970	-	
Onstwedder J. drs.	1970		<i>Zie blz. 53</i>
Remmelts J. ir.	1970	-	
Stapel J.	1970	-	
Suidman A.A.	1970	-	<i>Arts</i>
Zeijlmans A.M.J.I.	1970	1986	
Zevenbergen P. drs.	1970	-	<i>Wethouder 1970-1973</i>
Wegstapel J.W.	1972	1975	<i>Burgemeester van Zoetermeer 1970-1978</i>
Wesseling John B.M.	1972	1997	<i>Arts</i>
Aalst L.A.J.M. van	1973	2006	<i>Ambtenaar gemeente Zoetermeer</i>
Kool C.P. mr.	1973		<i>Zie blz. 42</i>
Marsman J.	1974	1998	<i>Directeur N.V. Houthandel v/h Key</i>
Daams M.G.	1975		<i>Zie blz. 22</i>
Lekahena E.G. drs.	1975		<i>Zie blz. 44</i>
Schoenmakers J.J.J.G. drs.	1975		<i>Zie blz. 60</i>
Strijbosch G.A.	1975		<i>Zie blz. 62</i>
Kooi van der A.F. drs.	1976		<i>Zie blz. 41</i>
Dommershuijsen L.W.F.	1977		<i>Zie blz. 24</i>
Hoogendijk N.	1977		<i>Zie blz. 35</i>
Koenraad A.	1977	1987	

1980

Breij Jan M.M.	1981	1994	
Groot de J.J.	1981	1996	<i>Dierenarts</i>
Hueting A.D.J.	1981	1989	
Lach de Bère Ph.K.	1981	1997	
Wapenaar W.P. ir.	1982	2004	
Bouwman P.C.G.F.	1983	1985	<i>Directeur Stichting Algemeen Ziekenhuis Zoetermeer</i>
Broek van den W.P.C.	1983		<i>Zie blz. 20</i>
Dalhuisen H.J.	1983	-	
Dekker J.	1983	-	<i>Architect</i>
Hessing J.C.	1983	-	
Kraaijeveld H.	1983	2006	
Maurer O.F.A.	1983	-	
Polak G.	1983	-	
Vink W.	1983	-	
Westendorp D.M.	1983	1999	<i>Directeur Consumentenbond</i>
Wolf de A.N.	1983	-	

Dijk van H.C.	1983	-	
Hiestand H.	1984		<i>Zie blz. 34</i>
Visser de J.E.	1984		<i>Zie blz. 69</i>
Waaij van C.	1984		<i>Zie blz. 70</i>
Hulsebosch J. mr.	1985		<i>Zie blz. 36</i>
Lacunes J.A. mr.	1985	1998	<i>Penningmeester 1993-1995</i>
Wegner J.G.	1985		<i>Zie blz. 71</i>
Perquin P.A.M. Mr.	1986		<i>Zie blz. 54</i>
Smits H.J.	1986	1988	<i>Directeur AMRO-bank</i>
Verbraak A.J.C.	1986	-	<i>Gep. Shell-employé</i>
Feikema S.	1987		<i>Zie blz. 25</i>
Fraai Renald	1987	1989	
Visser E.J.	1987		<i>Zie blz. 68</i>
As van G.	1988		<i>Zie blz. 15</i>
Crommelin Robert D.	1988	1992	
Koningsveld van H. Prof. Dr.	1988	2009	<i>Overleden 4 december 2009</i>
Brink van den A.H.M.	1989		
Graver W.	1989		<i>Zie blz. 30</i>

1990

Gent van B.C. s.h.o.	1991	2004	<i>Stedenbouwkundige; Eerder lid van 1981-1987</i>
Koele W.M.L.	1991	1997	
Leeden van der J.G.	1991	2010	<i>Ambtenaar gemeente Zoetermeer</i>
Riet van P.J.M. Mr.	1991		<i>Zie blz. 56</i>
Els van P.G.M. Mr.	1992	2009	
Jenné E.	1992		<i>Zie blz. 37</i>
Scholten Rijk	1992	2007	
James J.E.	1993	2000	<i>Arts</i>
König L.J.	1993		<i>Zie blz. 39</i>
Lancée G.H.	1993		<i>Zie blz. 43</i>
Nagel L.E.	1993		<i>Zie blz. 51</i>
Rodenhuis A.J.	1993	2003	<i>Overleden 01.01.2003</i>
Verhagen A.	1994		<i>Zie blz. 66</i>
Donselaar van C.W.	1995	1999	
Meulenkamp J.J.	1996	1999	<i>Wethouder te Zoetermeer. 1994-1998</i>
Vollebregt A.H.Th.	1996	2007	
Forrer R.	1998		<i>Zie blz. 26</i>
Jong de L.C.	1998	2002	<i>Directeur stadswerken Gemeente Zoetermeer.</i>
Oosterop B.J.	1998	2000	<i>Rijksambtenaar Min. Van Justitie</i>
Wel van der N.J.	1998	2008	<i>Landbouwer. Overleden 30 juli 2008</i>
Berkenbosch H.R.	1998.		<i>Zie blz. 16</i>
Hartog K.C.	1999		<i>Zie blz. 33</i>
Verdonk A.	1999	2005	<i>Architect</i>

2000

Scheek W.G.	2000		<i>Zie blz. 58</i>
Schmit H.W.P.P.	2000		<i>Zie blz. 59</i>
Eerde van P.	2001	2006	<i>Overleden in 2006</i>

Groenewegen A.A.P.	2001		<i>Zie blz. 31</i>
Hende van den W.R.J.	2002	2005	<i>Projectdirecteur Vernieuwing Werkprocessen Ministerie LNVV</i>
Nolten A.J.	2002		<i>Zie blz. 52</i>
Veersma F.	2002		<i>Zie blz. 64</i>
Brinkers B.H.C.	2004	2010	<i>Directeur Brinkers Groep</i>
Markvoort L.	2004	2006	<i>Oud projectleider Wageningen (Suriname)</i>
Ruis P.J.	2004		<i>Zie blz. 57</i>
Toet J.	2005		<i>Zie blz. 63</i>
Bijnen van J.M.C.B.	2007		<i>Zie blz. 21</i>
Leveau J.H.W.G.	2007		<i>Zie blz. 45</i>
Baron R.J.C.	2008	2010	
Adriaanse P.	2009		<i>Zie blz. 14</i>
Brabander de L.N.G.	2009		<i>Zie blz. 19</i>
Gerssen T.G.	2009		<i>Zie blz. 27</i>
Graaf van de C.	2009		<i>Zie blz. 29</i>
Boermans F.J.J.	2010		<i>Zie blz. 17</i>
Koningsbruggen van J.S.J.M.	2010		<i>Zie blz. 40</i>
Mast J.G. ir.	2010		<i>Zie blz. 48</i>
Maurik van L.	2010		<i>Zie blz. 49</i>
Merwe van de, W.	2010		<i>Zie blz. 50</i>

2011

Aartsen W.	2011		
------------	------	--	--

Van de volgende leden zijn geen precieze gegevens bekend:

Allebrandi	-	1975	
Berkhoudt H.	-	1971	
Bochove van A.A.	-	1990	<i>Overleden in 1990</i>
Bos, Pieter	-	-	
Brouwer E.J.	-	1975	
Elk van H.	-	1990	
Hooge de C.L. drs.	-	1988	
Jacobse W.A.M. mr.	-	2009	<i>Notaris te Zoetermeer</i>
Levendig Hans	-	1975	<i>Arts in Zoetermeer 1971-1978</i>
Vaandrager	-	1978	
Veldt L.G.	-	-	<i>Mogelijk arts</i>
Verbraak A.	-	1993	<i>Overleden in 1993</i>
Zoutenbier	-	1975	

Met dank aan

Dorpsstraat 68, 2712 AM Zoetermeer

Schotlandlaan 22, 2391 PP Hazerswoude-Dorp

Markt 10, 2711 CCZ Zoetermeer

Van As
Makelaardij B.V.

Eerste Stationsstraat 61, 2712 HC Zoetermeer

**Notariskantoor
Van Riet**

Ierlandlaan 6 / Voorweg, 2713 HL Zoetermeer

Jacob Leendert van Rijweg 121, 2713 HZ Zoetermeer

Rabobank Vlietstreek-Zoetermeer
Eleanor Rooseveltlaan 29, 2719 AB Zoetermeer

Storkstraat 6, 2722 NN Zoetermeer

Zonnenberg 10, 2716 PG Zoetermeer

Colofon

Dit is een uitgave van Herensociëteit *'De Vriendschap 1861'* ter gelegenheid van haar hondervijftigjarig bestaan.

Samenstelling en redactie

Jo Leveau

Peter Ruis

Henk Schmit

Carel van Waaij

Jan Toet (eindredactie)

Met advies van het Historisch Genootschap Oud Soetermeer (R. Grootveld)

Fotografie

Foto Linthout (groepsfoto)

Peter Ruis (foto omslag, portretten)
en vele anderen

Vormgeving

SSO studio (Sanne Schuts), Zoetermeer

Drukwerk

RS drukkerij, Den Haag

1105500

